

CETURTDIENA, 2010. GADA 21. JANVĀRIS

SĒDI VADA: P. SCHMITT

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.00)

2. ES un Tunisijas attiecības (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par ES un Tunisijas attiecībām.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pateikties Parlamentam par uzaicinājumu piedalīties diskusijā par Tunisiju.

ES un Tunisijas attiecības reglamentē 1995. gadā parakstītais asociācijas nolīgums. Starp citu, Tunisija bija pirmā Vidusjūras reģiona valsts, kas parakstīja šādu līgumu, un kopš tā laika tā ir krietni progresējusi.

Starptautiskajās attiecībās Tunisija ir tuvs un uzticams ES partneris. Tās paustie viedokļi un nostājas starptautiskajās organizācijās un citos forumos ir mērenas un līdzsvarotas. Tā sadarbojas tādos jautājumos kā drošība un migrācija, un tai ir labas attiecības ar savām kaimiņvalstīm Vidusjūras reģiona dienvidu daļā. Turklāt tai vienmēr ir bijusi konstruktīva loma attiecībā uz reģionālo integrāciju Magrebā.

Tunisija aktīvi piedalās Eiropas kaimiņattiecību politikas īstenošanā, un Komisijas periodiskajos ziņojumos par Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plāna īstenošanu Tunisijā izteikts skaidrs vērtējums: Tunisija ir progresējusi vairākās sadarbības jomās, tostarp rīcības plāna īstenošanā.

Ekonomiskajās reformās ir panākumi, un tādēļ ir iespējama stabila Tunisijas tautsaimniecības izaugsme, kā arī tirdzniecības apjoma palielināšanās ar ES. Svarīgi rezultāti ir panākti tādās sociālajās jomās kā veselības aprūpe, izglītība, cīņa pret nabadzību un sieviešu tiesību aizsardzība.

No otras puses, ziņojumos arī uzsvērti trūkumi, jo īpaši tieslietu, vārda brīvības un biedrošanās brīvības jomā.

Nepārtraukti noris politiskais dialogs ar Tunisiju par visām rīcības plānā ietvertajām tēmām, kas tiek izskatītas 10 apakškomitejās un darba grupās. Jau ir notikušas vairākas ES un Tunisijas Asociācijas padomes tikšanās, un nākamā ir plānota dažu turpmāko mēnešu laikā.

2008. gada 1. janvārī, divus gadus ātrāk, nekā bija paredzēts, Tunisija kļuva par pirmo Dienvidvidusjūras valsti, kas izveidoja brīvās tirdzniecības zonu ar ES attiecībā uz rūpnieciskajiem izstrādājumiem. ES ir galvenais Tunisijas tirdzniecības partneris. 72,5 % tās importa apjoma nāk no ES, un ES ir galamērķis 75 % tās eksporta. ES finansiālās sadarbības apjoms ir aptuveni 75–80 miljoni eiro gadā, attiecībā uz ko Tunisija ir parādījusi labu absorbcijas spēju.

Ir sāktas arī sarunas par pakāpenisku pakalpojumu tirdzniecības un dibinājumtiesību liberalizāciju, kā arī par lauksaimniecības un zvejniecības produktu tirdzniecības liberalizāciju. Šo sarunu noslēgums un attiecīgo tiesību aktu tuvināšana sāks jaunu posmu ES un Tunisijas attiecībās un virzībā uz Tunisijas ekonomikas integrāciju ES vienotajā tirgū.

Tunisija ir lūgusi ES dot jaunus stimulus savstarpējām attiecībām, paaugstinot statusu. Mēs uzskatām, ka šādi centieni ir ES interesēs. Mēs arī sagaidām, ka Tunisija izrādīs patiesu vēlmi īstenot demokrātiskākas reformas un nodrošināt vārda brīvību. Bez progresa svarīgajā cilvēktiesību jomā valsts svarīgie sasniegumi, kurus es minēju, neskatoties uz to nozīmīgumu, tiks uztverti par nedaudz nepilnīgiem, jo īpaši atbilstoši reģionālajiem standartiem.

Nobeigumā es vēlētos pateikt, ka mēs ES un Tunisijas attiecības vērtējam kā stabilas un draudzīgas un ka mēs ticam, ka šīs attiecības patiešām var kļūt vēl ciešākas.

Priekšsēdētājs. Nākamais darba kārtības punkts ir politisko grupu pārstāvju runas.

Ioannis Kasoulides, *PPE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Esot Vidusjūras reģiona savienības partnervalsts, pirmā valsts, kas parakstījusi asociācijas nolīgumu, un pirmā valsts, kurai ir rīcības plāns kaimiņattiecību politikas īstenošanai, Tunisija sniedz ieguldījumu šā reģiona stabilitātē. Tunisija ir salīdzinoši izvīrējies uz priekšu dzimumu vienlīdzības un bērnu un ģimenes aizsardzības jomā un tagad gaida sarunas par nākamā partnerattiecību statusa piešķiršanu.

Iepriekš minētajos līgumos ir iekļautas klauzulas par demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesībām. Tiek gatavoti plāni pārrunām, lai palīdzētu mums panākt progresu šajos ļoti delikātajos un mums, Eiropas Parlamentā, svarīgajos jautājumos. Ja mēs vēlamies reālus rezultātus un ja mums tie nav katrā ziņā jāiegūst ar strīdiem un kritiku, mums jā rūpējas, lai mēs nebūtu augstprātīgi labvēlīgi un pierādītu, ka runājam kā līdzīgs ar līdzīgu, nevis kā priekšnieki vai inspektori, un lai parādītu, ka arī mēs esam gatavi ieinteresēties par mūsu partneru delikātajām problēmām.

Šajā saistībā es esmu pārliecināts, ka Tunisijas valdība atbildot veiks konkrētus pasākumus apspriežamajās jomās.

Pier Antonio Panzeri, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Ja mums būtu jāizsaka viedoklis par esošajām attiecībām starp Eiropas Savienību un Tunisiju, tas varētu būt tikai pozitīvs, tostarp attiecībā uz stabilizāciju reģionā.

Patiesām ekonomikas ziņā ir gūti ievērojami panākumi, un arī no sociālās jomas tiek saņemti iepriecinoši signāli. Tomēr praksē pēc prezidenta vēlēšanām 25. oktobrī mēs saskāramies ar problēmu saistībā ar atbalstu virzībai uz demokrātiskām reformām, veicot konkrētākus pasākumus. Mēs zinām, ka Eiropas Savienības ārpolitikas mērķis ir attīstīt un nostiprināt demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu.

Tunisija saistībā ar kaimiņattiecību politikas rīcības plānu ir uzņēmusies dažas svarīgas saistības attiecībā uz demokrātiju, pārvaldību un cilvēktiesībām. Rīcības plānā ir noteiktas vairākas prioritātes un cita starpā norādīts, ka īpaša uzmanība jāpievērš reformu īstenošanai un nostiprināšanai un politiskā dialoga un sadarbības stiprināšanai, jo īpaši saistībā ar demokrātiju un cilvēktiesībām, ārpolitiku un drošību.

Šīs sistēmas ietvaros jāstiprina iestādes. Tas dažādiem Tunisijas sabiedrības locekļiem nodrošinās lielākas iespējas piedalīties politiskajā dzīvē, vairāk attīstīs pilsoniskās sabiedrības lomu, nodrošinās turpmāku atbalstu politiskajām partijām, lai tās varētu plašāk piedalīties demokrātiskajos procesos, un nodrošinās lielāku biedrošanās brīvības un vārda brīvības ievērošanu un viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos.

Mēs esam pārliecināti, ka šos mērķus ir iespējams sasniegt, un ir pamats gaidīt reālu progresu. Mēs esam apņēmušies aizsargāt draudzību, kas Eiropas Savienību saista ar Tunisiju, nostiprinot esošās attiecības, tostarp, paturot prātā nesaskaņas, kas varētu rasties saistībā ar ideju šai valstij piešķirt nākamo statusu. Taču Tunisijai pašai ir jāveic konkrēti pasākumi.

Louis Michel, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Iesākumā es vēlētos pateikties un paust prieku komisāres kundzei par nostāju, kādu Komisija ieņem šajā jautājumā. Es pilnībā piekrītu šai nostājai, jo tā šķiet daudz pamatotāka nekā to personu viedoklis, kuras pieprasīja šodienas debates, un es īsti nezinu, kas tieši to ierosināja.

Jau tika minēts, ka Tunisija bija pirmā Vidusjūras reģiona valsts, kas parakstīja asociācijas nolīgumu ar ES, un ir aktīvs partneris Eiropas kaimiņattiecību politikas jomā. Ir vērts norādīt, ka, kā jau minēja *Kasoulides* kungs, 2008. gada 1. janvārī Tunisija kļuva par pirmo Vidusjūras reģiona valsti, kurai ar Eiropas Savienību ir brīvās tirdzniecības attiecības. Šī sadarbība noris ļoti labi, un Tunisija pierāda, ka tai ir lieliska absorbcijas spēja. Tunisija ir krietni progresējusi, kas ir palīdzējis sasniegt ļoti ātru izaugsmi un radījis sociālekonomiskas sekas, ko atzīst arī starptautiskās iestādes. Ekonomiskā ziņā laikā no 2002. gada līdz 2008. gadam Tunisijas izaugsmes temps bija 4,6 %. Turklāt tai ir izdevies samazināt parādu slogu.

Sociālajā ziņā būtu netaisnīgi neatzīmēt gūtos panākumus, jo īpaši attiecībā uz sievietēm. Rādītāji runā paši par sevi: 59 % studentu, kas iegūst augstāko izglītību, ir sievietes. Izglītība ir obligāta visām sievietēm vecumā no 6 līdz 16 gadiem, un gandrīz viena ceturtdaļa no strādājošiem Tunisijā ir sievietes.

Es piekrītu, ka šo rezultātu dēļ noteikti nemazinās steidzamā vajadzība mudināt Tunisijas iestādes turpināt virzību cilvēktiesību un pārvaldības jomā, un mēs visi apzināmies, ka joprojām ir daudz darāmā. Tāpat kā citi runātāji es raizējos par šo jautājumu to demokrātisko vērtību dēļ, kuras mēs atbalstām. Tomēr ir arī svarīgi atcerēties, ka ne mēs neesam vienīgie, kas atbalsta šīs vērtības. Tās ir ļoti svarīgas arī pašas Tunisijas sabiedrībai, kas ir dinamiska un proeuropeiska sabiedrība.

Šo iemeslu dēļ mums ir jāatbalsta Tunisijas lūgums paaugstināt tās statusu šajās partnerattiecībās ar Eiropas Savienību. Es arī uzskatu, ka tieši šajā dialogā mēs radīsim atbilstošu pamatu, lai mudinātu mūsu partnerus turpināt virzību pārvaldības jomā.

Dialogā ar mūsu partneriem mēs noteikti nedrīkstam būt pašapmierināti, nedz arī piekopt svētulīgu dogmatismu, kas Eiropai jau tā pārāk bieži ir raksturīgs un kas turklāt traucē gūt panākumus.

Es nepavisam neesmu vienaldzīgs attiecībā pret konkrētajiem gadījumiem, kurus daži cilvēki ir aktualizējuši. Mums noteikti ir tiesības jautāt mūsu partneriem par apstākļiem, kurus mēs uzskatām par nepieļaujamiem, bet nobeigumā es vēlētos uzsvērt Tunisijas panākumus tādas politiskās sistēmas izveidē, kuras pamatā ir garīgās un laicīgās varas atdalīšana.

Tunisijā valsts iestādes spēj iedzīvotājiem nodrošināt pamatpakalpojumu paketi — pakalpojumus, kurus citas šā reģiona valstis vēl nav spējušas nodrošināt, un es uzskatu, ka arī to ir svarīgi atzīmēt. Tādēļ es ļoti optimistiski raugos uz Tunisijas un ES attiecībām nākotnē, jo tās tiek neatlaidīgi veidotas, partneriem cienot vienu otru un izprotot pamatjautājumus.

Hélène Flautre, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mani „aizkustina” tikko dzirdētās runas — gan komisāres kundzes runa, gan manu biedru runas. Es uzskatu, ka pašlaik mēs jau ieguvuši precīzu un objektīvu izpratni par pašreizējo situāciju Tunisijā!

Godīgi sakot, kad es jūs klausos, es jūtos tā, it kā es klausītos rietumu intelektuāļus, kas pirms daudziem desmitiem gadu mundri spriež par PSRS valstu panākumiem ekonomiskā un sociālajā sfērā, bet nekādā veidā nespēj doties turp un apskatīties, kādas kopīgas vērtības šajās valstīs aizstāv praksē. Kuras ir mūsu kopīgas vērtības, *Michel* kungs? Tās ir cilvēktiesības, demokrātija un tiesiskums.

Jūs visi norādījāt, ka Tunisija bija pirmais mūsu partneris, kas parakstīja asociācijas nolīgumu. Tā ir patiesība, un tieši tādēļ tas viss ļoti uztrauc, jo mēs nerunājam par robiem, komisāres kundze, vai par nelieliem pasākumiem. Nē! Cilvēktiesību un demokrātijas jomā Tunisijā pašlaik ir vērojama milzīgs pagrimums. Vai jūs varat nosaukt kaut vai tikai vienu laikrakstu, partiju vai savienību, kas ir atļauta pēdējo 20 gadu laikā? Nē!

Patiesībā sistemātiski un pilnībā tiek ignorētas pamatbrīvības un līdz ar to arī mūsu apņemšanās. Runa nav par moralizēšanu, bet gan par Eiropas Savienības vērtību cienīšanu un to saistību cienīšanu, kuras mēs uzņēmāmies, parakstot asociācijas nolīgumu.

Tādēļ es pieprasu vismaz kopīgi izanalizēt šo jautājumu. Es uzskatu, ka mēs esam daudz izdarījuši, lai šādas debates notiktu, bet noteikti mēs šo laiku varējām izmantot labāk, ja mēs būtu organizējuši reālu delegāciju, kas patiešām dotos uz Tunisiju un tiktos tur ar cilvēkiem un dažādiem tās sabiedrības locekļiem, lai novērtētu nepārtraukto mocīšanu, ko piedzīvo cilvēktiesību aizstāvji, studenti, arodbiedrību biedri, darba ņēmēji un juristi. Gandrīz visās apvienībās ir bijuši puči, kas norāda uz noteiktu autonomijas pakāpi attiecībā uz iestādēm. Tādēļ es uzskatu, ka šajā ziņā mēs tiekam pilnībā maldināti.

Noklausījies jūsu runas, es ļoti labi saprotu, kāpēc jūs nevēlaties redzēt reālo ainu Tunisijā. Jūs to nevēlaties redzēt, jo jūs uzskatāt, ka šeit ir liktas uz spēles ekonomiskas intereses saistībā ar terorisma un nelegālās imigrācijas apkarošanu. Jūs to visu esat pauduši ļoti skaidri, bet turpināt runāt par progresu dzimumu vienlīdzības un ģimenes jomā, par progresu, kas tika panākts *Bourguiba* laikā. Es atkārtoju: šie sasniegumi attiecināmi uz *Bourguiba* laiku. Kopš tā laika progress nav turpinājies.

Tādēļ es uzskatu, ka, ja mēs kaut nedaudz cienām paši sevi, nolīgumus, kurus mēs parakstām, kaimiņattiecību politiku vai ES vērtības, mēs noteikti nevaram ierosināt piešķirt Tunisijai nākamo statusu. Tādēļ es vēlos jums teikt tieši: ja jūs to ierosināt un atsākaties no visām prasībām un visām saistībām pret visām Vidusjūras reģiona valstīm attiecībā uz cilvēktiesībām un demokrātiju, iznākums būs garantēts.

Charles Tannock, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Tunisija ir Eiropas Savienības draugs un sabiedrotais, pārtikusi, progresīva, mūsdienīga un meritokrātiska, sekulāra sabiedrība, kas arābu pasaulē ir unikāla. Tunisija arī ieņem pareizu bezkompromisu nostāju attiecībā pret islāma džihāda ekstrēmismu.

Tunisijā strauji veidojas daudzpartiju politiskā sistēma, un šajā valstī sievietes ir pilnībā līdztiesīgi sabiedrības locekļi. Tad kāpēc mēs cenšamies attālināt Tunisiju un tās 10 miljonus iedzīvotāju? Iespējams, tāpēc, ka esam greisirdīgi tās veiksmes dēļ, vai, iespējams, tāpēc, ka tā ir maza valsts un tai nav naftas, tādēļ tā ekonomiski nevar iespaidot ES, kā to dara Lībija vai Saūda Arābijā?

Manuprāt, tie, kuri izplānoja šīs debates, ar nodomu cenšas sabotēt pēdējos gados panākto progresu ES un Tunisijas attiecībās. Īpaši nepatīkami ir tas, ka šīs debates noris vienlaicīgi ar Tunisijas parlamenta deputātu vizīti Strasbūrā, un, manuprāt, ciņi tagad sēž un skatās šīs debates.

Tunisijai ir nepieciešams mūsu atbalsts, uzmundrinājums un dialogs, nevis nepārtraukts un bezjēdzīgs nopelums. Ir rūgti ironiski, ka Kreisie, kuri apgalvo, ka tik ļoti aizstāv sieviešu tiesības, uzbrūk Tunisijai, neraugoties uz to, ka šī valsts sievietēm sniedz tādas iespējas un brīvības, kādas nav pieredzētas nekur citur arābu pasaulē.

Fakts, ka Tunisijas iestādes aizliedz publiskās vietās valkāt hidžābu, norāda uz to apņemšanos aizsargāt Tunisijas vērtības — sekulārismu, iecietību un brīvību. Mums būtu jāciena Tunisija, kas ir progresīvs Eiropas partneris Vidusjūras reģionā.

Priekšsēdētājs. Lai gan man neteica, ka Tunisijas delegācija ir ieradusies, viņi pamāja, kad jūs to pieminējāt. Es vēlos sveikt jūs šai zālē!

Marie-Christine Vergiat, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Personīgi es ļoti priecājos, ka mēs debatējam par situāciju cilvēktiesību jomā Tunisijā. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa piedalījās šo debašu organizēšanā. Es vienmēr esmu aizstāvējusi cilvēktiesības, bet cilvēktiesības visā pasaulē ir vienādas.

Man ir žēl, ka kopā ar šo diskusiju mums nevajadzēs balsot par rezolūciju. Vārdi tiek izteikti un aizmirsti, paliek tikai rakstīts teksts. Tā kā Tunisija ir senākais ES partneris, tā saņem vislielāko atbalstu uz vienu iedzīvotāju, salīdzinot ar visām pārējām Dienvidvidusjūras valstīm, un tā ar entuziasmu piedalās brīvās tirdzniecības zonas izveidē Vidusjūras piekrastē. Tā patiesībā piedalās ar tādu entuziasmu, ka tās līderi sāk pieprasīt savas dividendes un priekšrocības, ko sniedz augstāks statuss.

Es pilnībā atbalstu *Flautre* kundzes piebildes un kopā ar viņu redzu pamatu uztraukumam saistībā ar vairākiem minētajiem komentāriem. Turpmāk ES partnerattiecību nolīgumi ietvers klauzulas par demokrātiju un cilvēktiesībām. Šīm klauzulām jāpievērš tikpat daudz uzmanības kā klauzulām par ekonomiku. Faktiski, komisāres kundze, šajā ziņā Komisijas ziņojums par kaimiņattiecību politikas īstenošanu ir neapmierinošs — šajā gadījumā pavisam noteikti pastāv dubultstandarti.

25. oktobrī ar vairāk nekā 89 % balsu *Ben Ali* kungu atkārtoti ievēlēja uz piekto termiņu. Šis skaitlis vien pauž demokrātijas situāciju šajā valstī. Tā ir slēgta demokrātija, kur cilvēktiesību aizstāvji, tiesneši, juristi, žurnālisti — īsumā sakot, ikviens, kurš uzdrīkstas izaicināt režīmu — tiek vajāts, ieslodzīts un dažkārt pat spīdzināts.

Kopš pagājušā septembra ir bijusi patiešām spēcīga virzība uz autoritatīvu valsti, ko parāda, piemēram, *Taoufik Ben Brik* lieta, ko iztiesās nākamsestdien. Tomēr mēs varētu minēt arī *Zouhair Makhoul* un *Fahem Boukadous*, no kuriem vienu notiesāja par to, ka viņš runāja par vides apstākļiem savā valstī, bet otru — par piedalīšanos strādnieku demonstrācijās savā valstī.

Jā, šāda ir patiesā situācija sociālajā jomā Tunisijā. Cilvēktiesību aizstāvji, piemēram, *Kamel Jendoubi*, *Sihem Bensedrine*, *Sana Ben Achour*, un *Kemais Chamari* ir kļuvuši par upuriem kaunpilnai kampaņai presē. *Sadok Chourou* pūst cietumā jau 16 gadus, savukārt viņa advokāte *Radhia Nasraoui* ir izgājusi cauri ellei, un viņas karjera ir uz visiem laikiem sabojāta.

Studenti tiek arestēti un patvaļīgi notiesāti, tāpat kā citi. Viņu pases patur un neatjauno, un dažiem cilvēktiesību aktivistiem ir liegts pamest valsts teritoriju, lai liecinātu. Ir aizliegtas no valdošās varas neatkarīgu apvienību tikšanās, un to apmeklētājus izseko, un man nav pietiekami daudz laika, lai radītu patiesu priekšstatu par reālo sociālo politiku Tunisijā.

Kāpēc Tunisijas valdība tik ilgi vilcinās atbildēt uz ANO ziņojumu? Kāpēc tā atteicās uzņemt ES novērotājus, ja vēlēšanas ir tik demokrātiskas, kā tā apgalvo? Tie ir fakti, un mūsu valstu laikrakstos tos atspoguļo aizvien biežāk.

Komisijai un Padomei tas ir jāņem vērā. Tunisijai ir jāpilda savas saistības attiecībā uz demokrātiju un cilvēktiesībām. Patiesībā ir nepieļaujami tai piešķirt nākamo statusu. Jā, es esmu par vienlīdzīgām partnerattiecībām! Jā, pret visām valstīm pasaulē jāattiecas vienādi, bet ar nosacījumu, ka tās pilda savas saistības. Ar to es arī beigšu savu runu, priekšsēdētāja kungs!

Gerard Batten, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Šķiet, ka Tunisijas situācija kopumā ir pozitīva. Tajā ir visstabilākā sabiedrība visā Ziemeļāfrikā. Tunisijā ir demokrātija, lai gan atbilstoši Rietumu standartiem, iespējams, tikai daļēja demokrātija, bet mums nevajadzētu viņus par to kritizēt, jo viņi ir panākuši lielu progresu. Ir izstrādāta oficiāla politika virzībai uz pilnīgu demokrātiju, un Tunisija ir stabila sabiedrība ar augstu personiskās drošības līmeni. Tas ir panākts, apspiežot islāma ekstrēmistus un komunistus, un šo cenu ir vērts maksāt. Tās oficiālā politika paredz veidot vienotu kultūru un vienu nāciju. To varētu pamācīties daudzas Eiropas valstis, tostarp manējā — Apvienotā Karaliste.

Ekonomiskajā ziņā Tunisija progresē. Tikai 7 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības robežas. Tajā ir visaugstākie sanitārie standarti visās Ziemeļāfrikas valstīs, un salīdzinoši liels paredzamais dzīves ilgums. Politiskā ziņā Tunisijas Konstitūcija ierobežo vietu skaitu, ko var ieņemt kāda partija Deputātu palātā, un 20 % vietu ir rezervētas mazākuma partijām. Tas šķiet progresīvi salīdzinājumā ar Apvienotajā Karalistē lietoto vēlēšanu sistēmu, saskaņā ar kuru uzvar lielāko balsu skaitu ieguvušais kandidāts, kas, manuprāt, ir sazvērētība attiecībā pret vēlēšanu, lai kvalificētos tikai konservatīvie un leiboristi un neviena cita partija. Tādēļ varbūt mums vajadzētu kaut ko iemācīties no tunisiešiem?

Runājot par Apvienoto Karalisti, pagājušajā nedēļā mana partija, Apvienotās Karalistes neatkarības partija, saņēma kritiku no kāda islāma ekstrēmista un domājams liberālām aprindām, kad mēs ierosinājām plānu, saskaņā ar kuru cilvēku sejām jābūt neaizsegām gan publiskās ēkās, gan arī privātās ēkās, ja iesaistītās personas vēlas noteikt šādu noteikumu. Bet skatieties, ko izdarīja Tunisija! Hidžābs ir aizliegts ar likumu Nr. 108, kas ir daudz vairāk, nekā ir ierosinājusi kāda cita valsts. Reliģijas lietu ministrs, *Boubaker El Akhzouri* kungs, ir nokritizējis hidžābu par to, ka tas ir pretrunā ar valsts „kultūras mantojumu”, un uzskata, ka islāma tērps sabiedrībā ir „sveša parādība”. Ir ļoti interesanti, ka šādu viedokli pauž islāma valsts. Jo vairāk es uzzinu par Tunisiju, jo pozitīvāks iespaids man rodas. Bet es esmu redzējis dažus datus, kas norāda, ka ar ES kaimiņattiecību politiku saistītajos pamatprojektos ir jāiztērē 70 miljoni eiro. Mani vēlētajī, kas ir vieni no pašiem trūcīgākajiem Londonā, nevar atļauties šādus izdevumus. Mēs vēlamies tirdzniecību, draudzību un sadarbību ar Tunisiju, bet, neaplaupot nodokļu maksātājus Apvienotajā Karalistē. Palīdzēsim tunisiešiem palielināt demokrātiju un kļūt turīgākiem un, ja viņi vēlēšies uz klausīt bezmaksas padomus, ļausim viņiem turēties labi tālu no Eiropas Savienības un saglabāt savu brīvību un neatkarību!

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Tirdzniecības attiecības starp ES un Tunisiju ir ciešas un daudzšķautņainas. Tunisija, kas saņem 80 miljonus eiro gadā finansiālā atbalsta veidā, ir spīdošs piemērs veiksmīgai attīstības politikai. Būdamā „jaunā ekonomika”, šī valsts ir ieņēmusi vadošo pozīciju Magrebas valstu vidū; tā bija pirmā Vidusjūras reģiona valsts, kas izveidoja brīvās tirdzniecības zonu ar ES, un gūst labumu no tās, parādot stabilu ekonomikas izaugsmi. Tādēļ tiek gaidīts, ka Tunisijas Republikai būs konstruktīva loma pārrunās par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ceļa karti tirdzniecībai pēc 2010. gada un sadarbībai ar Magrebas valstīm.

Tagad mēs varētu domāt, ka viss norit gludi, ja vien nebūtu šī punkta, kas saista Eiropas atbalstu atbilstoši partnerattiecību nolīgumam ar cilvēktiesību ievērošanu. Tieši šajā jautājumā ir pretrunas — nauda, kas paredzēta Tunisijas ekonomikas stimulēšanai, tiek izlietota arī, lai finansētu un atbalstītu diktatorisku un antidemokrātisku aparātu. Šī ir bieži sastopama problēma saistībā ar mūsu attīstības un asociācijas pabalstu. Mums šajā ziņā ir kaut kas jādara, jo ES nevar veicināt, pat ne netiešā veidā, cilvēktiesību pārkāpumus Tunisijā, Kongo vai, protams, Turcijā, kas ir kandidātvalsts.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tunisija, tāpat kā viss Magrebas reģions, ir stratēģiski svarīga teritorija. Tai ir milzīgs izaugsmes potenciāls, un tā ir pievilcīga teritorija ar spēcīgām interesēm, ne tikai ekonomiskām, bet galvenokārt jau Eiropas interesēm.

Nesen ir sāktas arī programmas ar Eiropas Savienību, kas veicina pārrobežu sadarbību. Tāpēc, ja mēs to vispār taisāmies darīt, tad tagad ir laiks atjaunot Eiropas Savienības izveidotās attiecības ar Āfrikas valstīm mūsu pierobežā, sākot ar Tunisijas, pilnībā paaugstinot šīs teritorijas potenciālu un uzturot tās saistīto sociālo un ekonomisko attīstību, bet brīvā un drošā telpā.

Vidusjūras valstu savstarpējās attiecības ir galvenais apstāklis, kas ambiciozajā ekonomikas un sociālās attīstības programmā nodrošina kohēziju un dod spēku. Politiskā ziņā varētu teikt, ka Tunisija ir valsts, kurā demokrātija joprojām ir salīdzinoši jauna, tomēr sagatavotais rīcības plāns atbilst Eiropas Savienības cerībām.

Jaunu partiju veidošanās un mērena sieviešu pārstāvība parlamentā pēc vēlēšanām 2009. gada oktobrī apstiprina, ka demokrātiskas līdzdalības ziņā ir panākts būtisks progress. Jebkurā gadījumā ir jāpalielina preses brīvība, kā arī vienlīdzīgas iespējas vīriešiem un sievietēm un cilvēka pamattiesību aizsardzība kopumā.

Šādos apstākļos mēs varam palīdzēt Tunisijai pabeigt pasākumus, kurus tā ir veikusi, atceļot visus iespējamus šķēršļus cilvēku pilnvērtīgai attīstībai šajā valstī, un tas viss iespējams, piešķirot Tunisijai nākamo statusu.

Tā kā Tunisijai ir centrālā loma Vidusjūras reģionā un valstī notiekošajā modernizācijas procesā, ir nepieciešama nopietna un rūpīgi pārdomāta pieeja, kas palīdzēs bez ierunām apstiprināt Eiropas Savienības atbalstītās vērtības. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk Eiropas Parlaments ceļā uz demokrātiju nedrīkst kļūdīties.

Konstruktīvs dialogs un uzmanīga diplomātija var vēl vairāk nostiprināt attiecības, kuru mērķis ir stiprināt valsti, kurai jāpalīdz izaugt dažās jomās, piemēram, tieslietu un biedrošanās brīvības jomā, bet kurai — es atkārtotu — pilnīgi noteikti ir galvenā loma Vidusjūras reģiona stabilitātes politikā.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Respektēt Tunisiju nozīmē arī respektēt tās demokrātisko opozīciju, kas cenšas kļūt organizēta, bet tiek apspiesta, un tās pilsonisko sabiedrību, kas arī nākotnē veidos opozīciju. Tādēļ es vēlos sveikt tos parlamenta deputātus, kas pašlaik ir klāt šajā sēdē, bet vēlos savus sveicienus nosūtīt arī tiem cilvēkiem, kas nākotnē var kļūt parlamenta deputāti, bet kuri pašlaik ir apdraudēti un var būt pat ieslodzīti. Tāpēc mēs uzskatām, ka ir ļoti svarīgi, lai pilsoniska sabiedrība būtu organizēta un tiktu respektēta demokrātiska opozīcija, neraugoties uz faktu, ka pašlaik tā nav organizēta.

Spānijā, es to varu teikt kā Parlamenta deputāts no Spānijas, diktatūras laikā mēs pieredzējām demokrātiskās opozīcijas spīdzināšanu un apspiešanu. Ja opozīcija nav teroristi, ja tā ir demokrātiska, tai ir vērtības, kas ir nākotnes vērtības. Tāpēc mums ir jāpalīdz šai opozīcijai, kas pašlaik nav organizēta, bet ir demokrātiska, un kas cīnās par Tunisijas pārejas vērtībām un šo vērtību nostiprināšanu. Mums ir arī jāpalīdz tai kļūt organizētai.

Mums ir jāpalīdz opozīcijai arī tā, lai tās pārstāvji varētu kļūt par līderiem un varoņiem nākotnē, iespējams, opozīcijā, vai arī valdībā, bet demokrātiskā sabiedrībā ir svarīgi, lai būtu rotācija.

Tāpēc šis vardarbības pieaugums, kam mēs pašlaik esam liecinieki un kas nākotnē var vēl vairāk palielināties, nav pats labākais iemesls, lai piešķirtu Tunisijai nākamo statusu.

Mēs zinām, ka Tunisija ir Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības dalībvalsts un tā tiecās uz Vidusjūras reģionu un demokrātiju. Tādēļ šajā periodā arī mēs vēlamies sniegt savu ieguldījumu demokrātijas nostiprināšanā un opozīcijas organizēšanā, lai Tunisija varētu būt patiešām uzticams biedrs un tāds biedrs, kas iegulda Vidusjūras reģionā, kurš top par reģionu ar demokrātiskām vērtībām.

Tā ir mūsu vēlme attiecībā uz nākotni, un to mēs vēlamies sagaidīt no Tunisijas.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nav šaubu, ka Tunisija ir partneris, ar kuru Eiropas Savienībai vajadzētu uzturēt divpusējas attiecības Vidusjūras reģiona interesēs. Tomēr, atceroties saimnieciskus jautājumus, mums, Eiropas Savienībai, būtu jāuzstāj uz demokrātisko procesu pārredzamību un tiesiskumu šajā valstī.

Par spīti tam, ka Tunisija ir stabila valsts, tajā diemžēl netiek uzturēti visi demokrātijas standarti. Starptautiskās nevalstiskās organizācijas apgalvo, ka drošības spēki tur spīdzina ieslodzītos un rīkojas nesodīti, jo tos aizsargā augstākas amatpersonas. Preses brīvība un vārda brīvība tiek drastiski ierobežota, un runā, ka žurnālistu situācija Tunisijā ir viena no vissliktākajām visās arābu valstīs. Represijām bieži vien ir reliģisks pamats. Aizvien satraucošāka kļūst kristiešu minoritātes vajāšana. Tunisijas valdība necieš protesta izpausmes vai neatkarīgas opozīcijas pastāvēšanu.

Atceroties, ka Tunisija bija pirmā Vidusjūras valsts, kas parakstīja asociācijas nolīgumu ar Eiropas Savienību, mums ir noteikti jāuzstāj uz šā nolīguma noteikumu ievērošanu. Cilvēktiesību un demokrātijas standartu ievērošanai Tunisijā ir jābūt nosacījumam turpmākai sadarbībai ar šo valsti.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Izteikot bez karikatūrām – mēs šorīt pāris tādas jau dzirdējām – es vēlos minēt dažus objektīvus faktus par Tunisiju, Eiropas Savienības partnervalsti.

Sociālā situācija ir attīstījusies ļoti labvēlīgi, ievērojami ir palielinājušies vidējie ienākumi uz vienu cilvēku, un tagad lielākā daļa no tunisiešiem atbilst vidusšķiras piederības kritērijiem. Vairāk nekā 99 % tunisiešu dzīvo pārtikuši, un vairāk nekā viena ceturtdaļa no Tunisijas budžeta tiek veltīta izglītībai, kā rezultātā šī valsts viena no pirmajām ir sasniegusi Tūkstošgades attīstības mērķus pamatizglītības jomā.

Visbeidzot, Michel kungs jau uzsvēra, ka pirms neilga laika tika gan atzītas, gan garantētas sieviešu tiesības. Akadēmiskajās augstskolās studenšu skaits pārsniedz studentu skaitu un 40 % no pasniedzējiem ir sievietes.

Ceturtā daļa no politiķiem, vietējām amatpersonām un žurnālistiem ir sievietes. Daudzas valstis varētu apskaust Tunisiju šādas statistikas dēļ!

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Savukārt, es vēlos pievienoties tiem runātājiem, kas jau ir pauduši bažas par satraucošo situāciju Tunisijā, kādā atrodas žurnālists un rakstnieks *Taoufik Ben Brik*.

Pēc tam, kad tika arestēti vairāki žurnālisti un arod biedrību biedri, kas ir kļuvuši par vardarbības upuriem, un atteikuma prezidenta vēlēšanu laikā ielaist valstī ārvalstu žurnālistus, represijas pret politiskajiem oponentiem un cilvēktiesību aizstāvjiem turpinās. Pēc paviršas lietas iztiesāšanas un viņa ieslodzīšanas cietumā tālu no ģimenes, kas apgrūtina apmeklējumus, *Taoufik Ben Brik* veselības stāvoklis ir tāds, ka ir pamats bažām, vai viņa dzīvībai nedraud briesmas.

Kā var ignorēt šo situāciju, kas ir nežēlīgs uzbrukums personai, kas valdošajai varai rada problēmas? Šā iemesla dēļ mēs nedrīkstam vienkārši izmantot tirdzniecību kā atbildi visiem jautājumiem. Tieši otrādi, es uzskatu, ka ir būtiski, lai ES reaģētu ātri un nelokāmi, pieprasot atbrīvot *Taoufik Ben Brik* un citus pārliecības dēļ ieslodzītos.

Tunisijā situācija cilvēktiesību ievērošanas ziņā ir satraucoši pasliktinājusies. Tas iespaido Eiropas sadarbību ar šo valsti, un reāla šīs situācijas uzlabošana ir nosacījums sarunu uzsākšanai par jauna statusa noteikšanu ES un Tunisijas partnerattiecībās.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mūsu sadarbībai ar Tunisiju ir labs pamats. Jau tika pieminēts asociācijas nolīgums un brīvās tirdzniecības zonas nolīgums. *Kroes* kundze jau norādīja, ka mēs runājam par Tunisijas tautsaimniecības integrēšanu vienotajā tirgū. Tā patiešām ir maksimālā robeža, ciktāl mēs varam iet, attiecībā uz valsti, kas nav ES valsts, un tādēļ tas ir stabils pamats. Tunisija ir stabils un draudzīgs partneris, un, vēlreiz citējot *Kroes* kundzi, mūsu attiecības iespējams vēl vairāk stiprināt.

Tieši tāpēc, ka mums ir tik ciešas attiecības, mēs varam arī runāt ar saviem kolēģiem par visiem jautājumiem, kas mūsos var radīt bažas. Personīgi es esmu runājis ar mūsu kolēģiem, kas šobrīd ir klāt šeit, zālē, un man ir sajūta, ka mums vajadzētu runāt par visu.

Tomēr šajā saistībā, runājot par trūkumiem, mums nevajadzētu aizmirst pozitīvās lietas. Situācija ir tāda, ka Tunisiju, kas ir arābu valsts, kura vēlas attīstīties laicīgā ceļā, apdraud ekstrēmisti. Es solidarizējos ar ikvienu, kas pretojas islāma ekstrēmistiem.

Tomēr attiecībā uz citiem jautājumiem es domāju, ka šajās sarunās mēs panāksim progresu. Mēs ar Tunisiju varam runāt par visu, jo tā mums ir uzticams partneris. Tāpēc es gaidu mūsu dialoga turpinājumu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Jau tika uzsvērts, ka Tunisija ir svarīgs ES partneris, kā arī tika minēts tas, cik svarīgs Tunisijā ir sociālā joma. Es vēlos norādīt vēl dažus politiskus aspektus, kas ir svarīgi, jo saskaņā ar iepriekš teikto Tunisija ir sabiedrība, kurā valda daudzpartiju politika, lai arī ierobežota, un nav šaubu, ka opozīcijai ir noteikta kvota, tomēr tā ir daudzpartiju politika. Tika pieminēti arī dzimumu līdztiesības jautājumi.

Visās mūsu valstīs, Eiropas valstīs, visi šie politiskie uzskati pastāv līdzās preses brīvībai, un faktiski tieši tā ir atšķirība, jo Tunisijā šāda brīvība pastāv, bet ir ierobežota, un patiešām vairāki žurnālisti atrodas sarežģītā situācijā.

Tādēļ rodas šāds jautājums: vai *rapprochement* ar Eiropas Savienību varētu palielināt šo brīvību? Manuprāt, *rapprochement* ar ES varētu palīdzēt Tunisijai sociālajā jomā panākt progresu papildināt ar dažiem ļoti svarīgiem politiskiem uzlabojumiem.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze! Jūs paudāt cerību, ka Tunisija progresēs demokrātisku reformu un vārda brīvības jomā. Jūs pareizi darāt, jo tas vienkārši ir saskaņā ar asociācijas nolīgumu un saistībām, kuras Tunisija ir apsolījusi izpildīt Eiropas Savienībai.

Šā iemesla dēļ mani ļoti pārsteidz *Baudis* kunga un *Michel* kunga komentāri, kas šķiet mudina ignorēt šo mūsu attiecību un sadarbības ar Tunisiju aspektu un galu galā atteikties no asociācijas nolīguma 2. panta.

Turklāt, spriežot pēc manas kolēģes *Guillaume* kundzes jau pieminētā fakta par to, kāds liktenis ir piemēklējis neatkarīgo žurnālistu *Taoufik Ben Brik*, kurš kopš pagājušā oktobra atrodas cietumā pēc tiesas procesa, kura laikā viņa advokāti un pats process bija pilnīgā pretrunā likumam, šīs saistības vēl tik drīz netiks izpildītas. Papildus viņa brīvības nepieļaujamai atņemšanai, pasliktinās arī viņa veselības stāvoklis, un tiek ierobežotas tiesības viņu apmeklēt.

Tāpēc es jums, komisāres kundze, jautāju: vai Komisija plāno iejaukties ar Asociācijas Padomes starpniecību, lai pieprasītu *Ben Brik* kunga tūlītēju atbrīvošanu un lai nodrošinātu, ka viņa situāciju un viņa veselības stāvokli var ņemt vērā kaut vai tikai cilvēcīgu motīvu dēļ?

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! 14. janvārī es tikos ar Tunisijas delegācijas locekļiem. Mēs atklāti apmainījāmies ar viedokļiem un debatējām par attiecīgo jautājumu.

Kā franču izcelsmes alžīrietei man ir saistības ar Magrebu, un es piedalos kampaņā par vienotu, plurālistisku un demokrātisku Magrebu. Cilvēktiesību jautājums man ir būtiski svarīgs, un tā ir arī viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Debates par šo jautājumu saistībā ar situāciju Tunisijā ir izšķirošas un svarīgas.

Vakar no rīta es tikos ar *Ben Brik* kunga sievu, kas vada bada streiku, kā arī aktīvistiem no Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Cilvēktiesību tīkla, un es esmu nobažījies. Šķiet, ka *Ben Brik* kunga dzīvība ir briesmās gan viņa slimības, gan ieslodzījuma apstākļu dēļ. Es esmu pārliecināta, ka jūs saprotat, ka gadījumā, ja tas, par ko bažījos, patiešām notiks, uz Tunisijas iestāžu pleciem gulsies smaga atbildības nasta.

Bez tirdzniecības attiecībām mums jāņem vērā arī sociālie jautājumi. Iemesls parādībai, ka jaunie tunisieši metas Vidusjūrā, ir noslēgta sabiedrība, kas jauniešiem nesniedz nekādas izredzes. Aizsardzība pret fundamentālismu un obligātās prasības saistībā ar tautsaimniecību nedrīkst būt iemesli cilvēktiesību ignorēšanai. Tagad būtisks ir patiešams progress cilvēktiesību jomā. Mēs te nerunājam par svētulīgu dogmātismu, bet par situāciju, kuru Eiropas Savienībai ir steidzami jāpalīdz novērst.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Ziemeļāfrikas valstis bieži „samet vienā katlā”, un, ciktāl es to saprotu, tas Tunisijai ir liels lāča pakalpojums.

Jau tika pieminēta līdztiesība. Salīdzinājumā ar daudzām citām arābu valstīm vienīgi Tunisijai ir tiesību akti, kas aizsargā bērņus un arī sievietes. Jau tika minēts, ka Tunisijas akadēmiskajās mācību iestādēs ir vairāk studenšu nekā studentu un ir uzlabojies dzīves līmenis. valsts infrastruktūra ir labā stāvoklī. Kopš vēlēšanām tās parlaments ir ievēlējis (vai iecēlis) cilvēktiesību komiteju.

Tunisijas vēlmes sadarboties ar ES ir iespēja, ko mums vajadzētu izmantot pilnībā. Pašlaik Tunisijas delegācija apmeklē Briseli un Strasbūru un lūdz atbalstu savā darbā, lai aizsargātu cilvēktiesības, un, manuprāt, attīstot un padziļinot saites ar ES, būtu pretrunā ar ES principiem neatsaukties uz šiem lūgumiem un neturpināt attīstīt attiecības.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tā kā es dodos uz Tunisiju divas vai trīs reizes gadā kopš 1982. gada un kā katolis 6. janvārī apmeklēju misi, ko es daru regulāri, man patiešām ir grūti domāt par Tunisiju kā par valsti, kurā apspiež reliģisko brīvību.

Tur ir problēmas, bet, Dieva dēļ, neskatīsimies uz šīm valstīm, kuras cenšas virzīties uz priekšu, caur Rietumu valstu prizmu, jo, ja mums būtu jāizmanto šāds kritērijs — kritērijs, ko šorīt kāds runātājs attiecināja uz Tunisiju — tad dažām Eiropas valstīm, iespējams, tiktu liegta dalība Eiropas Savienībā, jo tur vardarbība un brīvības ierobežošana pastāv daudz lielākā apmērā nekā Tunisijā.

Tādēļ jautājums aktualizējas viena konkrēta fakta dēļ: proti, mēs runājam par valsti, kas ir atcēlusi islāma fundamentālismu, kas cenšas izvērst sadarbību un miermīlīgu politiku ar Eiropu, kas cenšas attīstīties. Pastāv problēmas. Es ticu, ka šīs problēmas var atrisināt, stiprinot dialogu un draudzību un palīdzot šīm valstīm sasniegt vairāk!

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Es pateicos cienīgiem deputātiem par atklātību un tiešumu un par tādu komentāru izteikšanu, kas, neskatoties uz to, ka noteiktām grupām ir atšķirīgas pieejas, ir vērsti uz risinājuma atrašanu.

Iesākumā es vēlos izteikt piezīmi, atbildot uz *Désir* kunga apgalvojumu. Viņš norādīja uz *Louis Michel* piebildi. Es esmu pārliecināta, ka *Louis Michel* pats var paust savu viedokli, bet mēs agrāk bijām, tā teikt, vienā komandā, tādēļ es zinu viņa uzskatus šajā jautājumā. Ja *Désir* kungs apgalvo, ka mēs neko nedarām, tad man gan nav radies šāds iespaids, un, godīgi sakot, es ceru, ka arī jums manas piezīmes neradīja šādu iespaidu.

Pieejas patiešām ir atšķirīgas. Daži aicina veidot līdztiesīgu dialogu, ko atbalsta *Kasoulides* kungs. Daži aicina veidot draudzības saites. Visas šīs pieejas ietver sēšanos pie galda un problēmu apspriešanu, un cenšanos savstarpēji vienoties par to, kā atrisināt šīs dažas problēmas, par kurām mēs visi bijām vienprātīgi. Nav šaubu, ka cilvēktiesības un vārda brīvība patiešām ir ļoti svarīga un būtiska ikviena nolīguma sastāvdaļa.

Saistībā ar to es vēlētos izteikties par dažiem izvirzītajiem jautājumiem. Pirmkārt, par iestāžu stiprināšanu. Mēs visās sanāksmēs, kas notiek vai ir plānotas turpmākajos mēnešos, cenšamies veicināt un stimulēt regulāru dialogu, kas ir līdzeklis, lai panāktu būtisku progresu cilvēktiesību un demokrātijas jomā.

Dažu turpmāko mēnešu laikā notiks Cilvēktiesību apakškomitejas sanāksme, un jūs varat būt pārliecināti, ka tur tiks veidots dialogs pēc būtības un apskatīti jautājumi, par kuriem mēs visi raizējamies, un tas, kā tos risināt.

Attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem Tunisijā runātāji regulāri minēja faktu, ka Tunisiju nosoda tās cilvēktiesību pārkāpumu rekorda dēļ. Kopš prezidenta un parlamenta vēlēšanām pagājušā gada oktobrī ir pastiprinājušās represijas pret opozīcijas partijām, žurnālistiem un cilvēktiesību aktivistiem. Starptautiskā sabiedrība ir diezgan skaidri paudusi, ka šāda iestāžu rīcība ir nepieļaujama un pretrunā ar Tunisijas starptautiskajām saistībām. Tādēļ, vēlreiz atkārtāju, ka Eiropas Savienībā nevajadzētu būt domstarpībām: saistības ir saistības, un mums ir jāsaglabā šāda nostāja.

Tunisijai patiešām ir jābūt uzticīgai tādām kopējām vērtībām kā cilvēktiesību ievērošana, demokrātija un tiesiskums. Starp citu, tai būtu arī jāievēro savas starptautiskās saistības šajā jomā. Komisija turpinās īstenot savu politiku, kas paredz iesaistīties un veidot dialogu par šiem jautājumiem, jo īpaši atbilstoši asociācijas nolīgumam izveidotajās struktūrās.

Tajā pašā laikā ES sniedz atbalstu, lai, sadarbojoties un nodrošinot tehnisku palīdzību, uzlabotu pārvaldību un veicinātu reformas tieslietu jomā. Mūsu prioritāte ir panākt, lai Tunisija progresētu šajā ziņā, piemēram, aktīvi atbalstot cilvēktiesību aktivistus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas saskaņā ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR).

Tiek veikti arī pasākumi tieslietu sadarbības jomā. ES piešķir 17,5 miljonus eiro, lai finansētu tehniskās palīdzības projektu tiesu sistēmas modernizēšanai. Daži šīs palātas deputāti to ir nosodījuši, jo ES nodrošina līdzekļus Tunisijas tiesu sistēmas priekšsēdētājam.

Projektam ir daudz elementu. Tie ietver tiesnešu un advokātu apmācību, tehnisko atbalstu tiesām, infrastruktūru un labāku pilsoņu informēšanu. Kad projekts tiks pabeigts, mēs novērtēsim rezultātu. Es noteikti piekrītu, ka darbs šajā jomā mums ir saistīts ar dažiem politiskajiem riskiem. Tomēr, ja mēs vēlamies veicināt reformas, mums jārikojas, citādi ES sadarbība attieksies vienīgi uz tautsaimniecības nozari. Mēs visi piekrītam, ka šī nav pareizā pieeja un nebūtu saderīga ar mūsu pašu vispārējiem politikas mērķiem saistībā ar attiecībām ar Tunisiju.

Attiecībā uz jautājumu, ko jau minēja *Flautre* kundze un *Vergiat* kundze, par nākamā statusa piešķiršanu Tunisijai, es uzskatu, ka prioritāri būtu turpināt un pastiprināt dialogu ar Tunisiju. Mēs apzināmies, ka tā ir svarīgs ES sabiedrotais šajā reģionā un ir panākusi vērā ņemamu progresu tautsaimniecības un sociālajā modernizēšanā. Iespējams, mēs varam runāt par to, vai uzskatām glāzi par līdz pusei pilnu, vai par līdz pusei tukšu. To sakot, es ticu, ka mums ir jāturpina mūsu politika atbalstīt tos spēkus Tunisijā, kas strādā, lai modernizētu savas valsts politiku, tautsaimniecību un sociālo jomu. Mēs atbalstām Tunisijas ierosinājumus, lai stiprinātu attiecības starp abiem partneriem. Padome un Komisija ļoti rūpīgi izskatīs šos jautājumus, un es esmu gatavs jums ziņot par turpmāko notikumu attīstības gaitu.

No otras puses, lai gan ES interesēs ir pastiprināt attiecības ar Tunisiju, es uzskatu, ka nākamā statusa piešķiršana Tunisijai uzliktu smagas saistības cilvēktiesību un pārvaldības jomā, tādēļ nekas netiks dots par velti.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Edward Scicluna (S&D), rakstiski. – Šķiet, ka šīs debates ir nelaikā pašlaik, kad gan Komisijā, gan Parlamentā atsākas dialogs starp Tunisiju un ES. Dialogā ar Komisiju ir ietverta vairāku apakškomiteju (tostarp Cilvēktiesību apakškomitejas un demokrātijas apakškomitejas) sanāksmju plānošana saistībā ar Tunisijas un ES asociācijas nolīgumu, savukārt Eiropas Parlamentā dialoga rezultātā nesen svarīgā vizītē ieradās Tunisijas parlamenta delegācija, kurā bija pārstāvji no četrām Tunisijas Deputātu palātā pārstāvētajām partijām, kā arī 2010. gada martā Briselē ir ieplānota Tunisijas un EP parlamentu sanāksme. Es uzskatu, ka laiks, kad tiek atsākts svarīgs un konstruktīvs dialogs starp Tunisiju un ES, ir nepiemērots debatēm, kas var mazināt panākumus. Nodrošināsim, ka Tunisija un citas valstis, kas nav ES dalībvalstis, atbilst ES standartiem tautsaimniecības, sociālajā vai politiskajā sfērā, bet darīsim to ar labi izplānotu un strukturētu dialoga palīdzību!

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem

3.1. Nesenie uzbrukumi reliģisko minoritāšu pārstāvjiem Ēģiptē un Malaizijā

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir debates par priekšlikumu rezolūcijai par neseniajiem uzbrukumiem, kas bija vērsti pret reliģiskajām minoritātēm Ēģiptē un Malaizijā.⁽¹⁾

Marietje Schaake, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Ēģiptes ortodoksālo Ziemassvētku nedēļā notika uzbrukums, kurā gāja bojā un tika ievainoti 20 Ēģiptes kopti. Lai gan uzbrukumu var uzskatīt par individuālu noziedzīgu darbību, tomēr, ņemot vērā vairākus citus satraucošus incidentus, pastiprināta uzmanība ir jāpievērš visu minoritāšu respektēšanai Ēģiptē.

Vardarbība un naids nav pieļaujami reliģijas vārdā. Visiem cilvēkiem ir tiesības uz reliģijas brīvību, kā arī tiesības nepiedērt nevienai reliģijai. Ja pastāv etniskas un reliģiskas atšķirības, sabiedrībai jābūt modrai un jāspēj novērst domstarpības atklātās debatēs, un šādā sabiedrībā cilvēkam, neatkarīgi no izcelsmes vai pārliecības, jāzina, ka viņa brīvības tiek garantētas.

Atvērta sabiedrība iespējama tikai tad, ja saskaņā ar konstitūciju un visā pārvaldē tiek īstenota reliģijas un laicīgās varas nodalīšana. Vienīgie plurālistiskas sabiedrības pārvaldības līdzekļi nevar būt drošības līdzekļi. Ēģiptē pēdējo 28 gadu laikā ir spēkā valsts tiesību akti ārkārtas situācijām. Iespējams, brīvas debates ir visspēcīgākās zāles pret ekstrēmismu un vardarbību. Tāpēc var uzskatīt, ka vārda brīvība gan tiešaistē, gan nesaistē ir labākais līdzeklis, ar kura palīdzību Ēģiptes valdība var novērst spriedzi sabiedrībā.

Tāpēc ir ļoti grūti saprast vai pieņemt, ka valdības spēki arestēja aptuveni 30 aktīvistus, politiķus un emuāru publicētājus, kad tie devās uz *Nag Hammadi* pilsētu Ēģiptes dienvidos, lai paustu līdzjūtību sektu vardarbības aktos bojā gājušo ģimenēm. Šie aresti ir īpaši spilgts piemērs tam, ka Ēģiptes valdība sistemātiski iejaucas pilsoņu tiesībās uz vārda brīvību.

Ja pret cilvēkiem attiecas kā pret noziedzniekiem tikai tāpēc, ka viņi cenšas izrādīt līdzjūtību un solidaritāti saviem tautiešiem, kaut kas ir nogājis galīgi greizi! Pārāk daudzreiz tiek ļaunprātīgi izmantots arguments, ka tika uzturēta sabiedriskā kārtība. Kopš 2008. gada ēģiptieši nevar ierīkot neregistrētu tālruņa līniju, bet kontrole nav pilnīga. Tagad ir spēkā jauni noteikumi, saskaņā ar kuriem bezvadu tīkla lietotājiem ir jāmaksā par pieslēgumu, kura saņemšanai viņiem ir jānorāda e-pasta adrese, uz kuru nosūta paroli un lietotājavārdu. Tādējādi valdībai ir iespēja aktīvi kontrolēt lietotājus. Turklāt parlamentā tiek apspriests likumprojekts par tīkla regulēšanu, kas paredz cietumsodu par „multivides satura publicēšanu bez valdības atļaujas”.

Tomēr Ēģiptes Konstitūcija paredz, ka „tiek garantēta vārda brīvība un uzskatu brīvība. Katram individuālam ir tiesības paust savu viedokli un izteikt to mutiski vai rakstiski, vai ar fotogrāfiju palīdzību, vai, izmantojot citus līdzekļus, nepārkāpjot likumu”. Paškritika un konstruktīva kritika ir garantija valsts struktūras drošībai.

Ņemot vērā esošo sektantisko spriedzi, es mudinu Ēģiptes valdību atturēties no ārkārtas tiesību aktu ieviešanas, ierobežojot pamatbrīvības. Ir tikai atbilstoši adekvāti reaģēt uz reliģijas vārdā pastrādātiem noziegumiem. Tomēr to nevajadzētu izmantot par iemeslu, lai apspiestu visus iedzīvotājus, ieviešot likumus, kas ierobežo vārda un izpausmes brīvību. Tikai tad, ja Konstitūcija aizsargās pamatbrīvības un tiesību akti visos līmeņos neierobežos brīvo gribu, Ēģiptē būs iespējama atvērta sabiedrība. Ēģiptes valdībai vajadzētu vest savus pilsoņus pa šo brīvības ceļu, un Eiropai šajā ziņā būtu jābūt stiprākajam partnerim.

Fiorello Provera, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Rezolūcija, ko es šodien iesniedzu apspriešanai, ir atbilde uz dažiem traģiskiem notikumiem, kas nesen norisinājās Ēģiptē un citās pasaules valstīs (tikko vakar Nigērijā), un tās nolūks ir pievērst Palātas uzmanību nepieļaujamajai situācijai, kas kļūst aizvien nopietnāka, ka tiek vajāti un nogalināti kristieši.

Tā nav rezolūcija pret Ēģiptes valdību, kas ir rīkojusies, lai nodrošinātu atbildīgo personu saukšanu pie atbildības, bet drīzāk ir pienācis laiks atspoguļot milzīgu un satraucošu problēmu. Katru gadu visā pasaulē — Vjetnamā, Ziemeļkorejā, Ķīnā, Nigērijā, Malaizijā — tiek nogalināti tūkstošiem kristiešu un vēl miljoni citu kristiešu ik dienu tiek vajāti visdažādākajos veidos to ticības dēļ. Sastopoties ar klusēšanu vai vienaldzību, aizvien pieaug šo uzbrukumu skaits un nežēlīgums, tādēļ ir steidzami jārīkojas.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Pirmkārt, ikvienam ir jāapņemas izmainīt reliģiskā naida atmosfēra, kāda aizvien izplešas, un mudināt būt iecietīgiem un pieņemt atšķirīgo. Gadsimtiem ilgi Eiropa bija bēdīgi slavena ar traģiskajiem kariem — savā starpā karoja protestanti un katoļi, nerunājot jau nemaz par ebreju holokaustu. Tieši savas vēstures dēļ Eiropai jāuzņemas saistības šajā ziņā.

Vēl cita iniciatīva varētu būt pārskatīt valstu tiesību aktus, lai mēs atrastu normas, kas paredz kristiešu vai citu reliģisko minoritāšu vajāšanu. Nevalstisko organizāciju sadarbība šajā projektā varētu būt ļoti noderīga, bet ir jābūt arī modriem, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja pastāv tiesības uz reliģisku brīvību, tās patiešām arī tiktu īstenotas.

Šīs debates varētu būt iespēja uzsākt izstrādāt priekšlikumu Eiropas Parlamenta ziņojuma projektam par reliģisko brīvību pasaulē.

Mario Mauro, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šīs rezolūcijas temats patiešām ir reliģiskā brīvība. Tādēļ šis nav identitātes krusta karš vai mēģinājums radīt problēmas vienai vai citai valdībai, bet gan paziņojums par faktu, ka mūsdienās cilvēki pasaulē mirst, jo tic Jēzum, vai arī viņus diskriminē, jo viņu ticība atšķiras no kāda cita ticības.

Tāpēc visas politiskās grupas piekrist, ka pastāv problēma saistībā ar reliģisko brīvību, un šī problēma ir nopietni un nelokāmi jārisina starptautiskajā sabiedrībā.

Tāpēc mēs lūdzam Padomi un Komisiju un, pirmkārt, jau Ārlietu Augsto pārstāvi pievērst uzmanību šai minoritāšu, tostarp kristiešu minoritātes, situācijai, lai tiktu atbalstītas un uzsāktas iniciatīvas nolūkā veicināt dialogu un cieņu dažādu kopienu starpā, mudinot visas reliģiskās iestādes veicināt iecietību, un nepieļaut naidpilnas un vardarbīgas epizodes.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Bez šaubām Ēģiptē notikušais incidents varēja notikt jebkur citur. Mašīna, kas brauc garām koptu baznīcas durvīm, un uz pūli tiek šauts. Iznākums: septiņi bojā gājušie (seši kopti un viens policists). Ēģiptes iestādes reaģē ātri. Prokurors nolemj (citēju), ka trīs *Nag Hammadi* notikumos apsūdzētās personas tiesās Valsts ārkārtas drošības tiesā, apsūdzot slepkavībā ar iepriekšēju nodomu.

Malaizijā kristiešu un musulmaņu kopienas strīdas par Allāha vārdu, un šā strīda dēļ tiek izdemolētas un aplaupītas baznīcas.

Šie jaunie notikumi, kurus varētu raksturot kā ikdienišķus, iespaido visu pasauli, tostarp Eiropu. Reliģiskās neiecietības un fanātisma pieaugums apdraud pamatbrīvību — ikvienas personas ticības brīvību — gan reliģisko, gan agnostisko. Visā pasaulē tiek pastrādāti noziegumi pret minoritātēm — kristiešiem, ebrejiem vai musulmaņiem. Visā pasaulē reliģijām nepiederošus vīriešus un sievietes nogalina, jo viņi neievēro rituālus, dogmas vai reliģisku praksi, no kuras viņi ir atbrīvojušies.

Tā kā es neesmu reliģiozs cilvēks, es stingri atbalstu šo rezolūciju, kas ir lūgums būt iecietīgiem, nevis Ēģiptes vai Malaizijas nozākāšana. Tomēr bez jau minētajiem gadījumiem es vēlos norādīt uz atbildību, kas ir valstij, kura rūpējas par savu pilsoņu tiesībām uz izpaušmes brīvību. Es uzskatu, ka laicīga valsts, pateicoties savai struktūrai, ir lielākā garantija telpai, kas nepieciešama uzskatu dažādībai. Tieši šādā veidā valsts vislabāk var aizsargāt savus pilsoņus un veicināt dialogu starp savām kopienām.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Ryszard Antoni Legutko, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Informācija par vardarbību pret kristiešiem Ēģiptē un Malaizijā ir tikai aisberga mala. Es vēlos aktualizēt trīs jautājumus.

Pirmkārt, kristieši ir kļuvuši par brutālas vardarbības upuriem daudzās pasaules valstīs, ne tikai šajās divās. Otrkārt, kristieši ir vienīgā tik ļoti vajātā reliģiskā grupa pasaulē. Skaitļi ir pārsteidzoši — tie ir miljoni, nevis tūkstoši vai simti tūkstošu. Treškārt, Eiropas sabiedrību, Eiropas valstu valdību un ES reakcija līdz šim nav bijusi apmierinoša — bikla, bailīga, glēva, politiski pareiza vai vispār nekāda.

Mums ir jāriņķojas apņēmīgi, vai arī kristiešu vajātāji domās, ka klusuciešot mēs atbalstām viņu rīcību. Vai mēs patiešām to vēlamies?

Heidi Hautala, autore. – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Ir nožēlojami, ka pasaulē tik daudzi konflikti notiek, aizbildinoties ar reliģiju. Šajā sakarā jāsaka, ka pasaulē ar kristietību, islāmu vai citām reliģijām ir saistītas

ļoti daudzas dažādas fundamentālistiskas tendences. Personīgi es ar dažiem no šiem fundamentālistu centieniem saskāros saistībā ar budismu. Jebkurā gadījumā ir svarīgi, lai tad, kad starp reliģiskajām grupām notiek šāda veida vardarbīgas epizodes, Eiropas Parlaments pieņemtu savu nostāju.

Tomēr es vēlos teikt, ka vakar Parlamenta uzmanība tika vērsta uz 33 cilvēktiesību aizstāvjiem, kuri tika patvaļīgi arestēti, kad centās atbalstīt šajā rezolūcijā minētos kristiešu koptus, un pret kuriem izturējās vardarbīgi. Tagad es vēlos teikt Ēģiptes iestādēm, ka mums ir jānodrošina, lai cilvēkiem šādā veidā netiktu liegts aizstāvēt citus. Mums ir jāuzstāj, lai citās situācijās netiktu arestēti cilvēktiesību aizstāvji vai pret viņiem neizturētos vardarbīgi. Šajā gadījumā nenoliedzams fakts ir tas, ka cietumā pret šiem 33 koptu aizstāvjiem izturējās nehumāni. Viņus turēja nehumānos apstākļos.

Es ceru, ka turpmāk Parlaments vienmēr pievērsīs uzmanību gadījumiem, kad pret kādu reliģisko grupu tiks vērsta vardarbība, un nekonzentrēsies vienīgi uz kristiešu vajāšanu!

(Aplausi)

Bernd Posselt, *PPE grupas vārdā*. – (DE) priekšsēdētāja kungs! Tunisijā, Ēģiptē un Malaizijā iecietība ir sena tradīcija. Pierādījums tam ir tādi vārdi kā, piemēram, *Tunku Abdul Rahman*, Malaizijas neatkarīgās valsts dibinātājs, vai prezidents Sadats, kura runa šeit, Eiropas Parlamentā, bija kā Lielā harta par kristiešu un musulmaņu līdzāspastāvēšanu.

Tieši tāpēc mums ir jāatbalsta šo valstu valdības cīņā pret islāma ekstrēmismu un uzbrukumiem kristiešiem. Protams, mums Eiropā, kas galvenokārt ir kristiešu kontinents, ir īpašs pienākums aizstāvēt kristiešus visā pasaulē, jo, ja ne mēs, tad kurš?

Tomēr runa pavisam noteikti ir par pašu reliģijas brīvību, un es vēlos, piemēram, pateikties Malaizijas valdībai par faktu, ka Viņa Majestāte *Yang di-Pertuan Agong* un ministru prezidents 9. janvārī izskaidroja savu nostāju šajā jautājumā. Mēs vēlam viņiem veiksmi cīņā par reliģisku iecietību, kuras jomā šī valsts bija un joprojām ir spilgts piemērs, un mums — partneriem, kas var atklāti runāt par jautājumiem saistībā ar cilvēktiesībām — tas ir jāsaģlabā Ēģiptē, Tunisijā un Malaizijā.

Peter van Dalen, *ECR grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Reliģijas brīvība ir būtisks cilvēktiesību elements. Diemžēl mēs redzam, ka daudzās valstīs, kur dominē islāma ticība, kristieši piedzīvo īpaši grūtus laikus. Tāda valsts citu starpā ir arī Ēģipte. Koptu ortodoksālie kristieši, un arī Romas katoļi un protestanti un ebreji Ēģiptes institucionālajā sistēmā atrodas neizdevīgākā situācijā. Piemēram, musulmaņi, kas pieņem kristīgo ticību, tiek apspiesti. To pierāda tas, ka viņu identitātes dokumentos joprojām norāda, ka viņi ir musulmaņi, jo reliģiskās piederības maiņa ir aizliegta ar likumu.

Īpaši jau pēdējo 10 līdz 20 gadu laikā vardarbība pret koptiem ir ārkārtīgi pieaugusi. Jau ir ziņots par vairāk nekā 100 uzbrukumiem, kuros ir tūkstošiem upuru. Ēģiptes valdības attieksme, manuprāt, ir glēva. Ir arestēti trīs vīrieši, bet kopumā vardarbība pret kristiešiem tiek pieciesta. Es aicinu Padomi un Komisiju tiešā veidā uzsākt ar Ēģipti dialogu, lai nodrošinātu, ka tās valdība maina savu nostāju. Ja Kaira atteiksies to darīt, es uzskatu, ka tam vajadzētu iespaidot mūsu divpusējās attiecības ar Ēģipti.

Joe Higgins, *GUE/NGL grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Visi, kas ir apņēmušies ievērot demokrātiskās tiesības un reliģisko brīvību, atklāti nosodīs gan kristiešu slepkavību Ēģiptē, gan spīdzināšanu baznīcās Malaizijā. Mums ir jāņem vērā arī tas, ka pieaug uzbrukumu skaits reliģiskajām minoritātēm pašā Eiropā, un tieši tāpat tas jānosoda.

Malaizijā ilgu laiku dažādi ekonomikas un valdošās varas pārstāvji ir izmantojuši taktiku atdalīt un lemt par rasistiskām un reliģiskām nostājām. Pašreizējai Tautas frontes valdībai šajā ziņā var pārņemt liekulību, lai gan publiski tā pasludina politiku „Viena Malaizija”, kas saskaņā ar apgalvojumiem aptver visas reliģijas un minoritātes, aiz kulisēm tā manevrē, izmantojot dažādus reliģiskus un rasu iedalījumus, lai pārbaudītu un stutētu pati savas pozīcijas malajiešu musulmaņu vairākuma grupas vidū, tāpat kā tā darīja saistībā ar „Allāha” nolēmumu.

Ekonomiski Malaizijas pastāv milzīgs iedalījums. Tā ir pati neviendabīgākā sabiedrība visā Dienvidaustrumāzijā. Pašreizējā valdības valdīšanas pamatā ir korumpēts kapitālisms. Rezultātā darba vietās bieži sastopama parādība ir izmantošana, un arodbiedrību tiesības ir stipri ierobežotas. Vislabākais pamats reliģiskajai brīvībai un demokrātijai Ēģiptē un Malaizijā un jebkur citur patiešām būtu ekonomiskais taisnīgums un demokrātija, kad bagātība un vara ir liela vairākuma strādnieku un trūcīgo rokās, nevis lielajām korporācijām un kukuļdevējiem kapitālistiem.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Vakar Nīderlandē sākās briesmīga politiskā prāva pret mūsu partijas līderi *Geert Wilders*. Nīderlandes parlamenta deputātu un Brīvības partijas līderi Nīderlandes Parlamentā *Wilders* kungu apsūdz par sava viedokļa paušanu. *Wilders* kungu apsūdz kreiso elite, jo viņš brīdina Nīderlandi, Eiropu un pasauli par fašistisko ideoloģiju, kas slēpjas zem islāma vārda. Tas ir briesmīgs apkaunojums!

Priekšsēdētāja kungs! Nīderlandes un Eiropas islamizēšana apdraud Eiropas ebreju un kristiešu humāno kultūru, un, lai gan daudzi cilvēki, tostarp šajā Palātā, pieliecas un ļauj islāma cunami pārskaloties viņiem pāri, Brīvības partija cīnās par Eiropas kultūru. Priekšsēdētāja kungs! Barbariskie akti, kas notikuši Malaizijā, Ēģiptē un daudzviet citur visā pasaulē, piemēram, šonedēļ Nigērijā, ir neiecietīgas un fašistiskas ideoloģijas, ko sauc par islāmu, auglis! Islāma valstīs cilvēkus, kas nav musulmaņi, sistemātiski pazemo un nogalina. Notikumus Malaizijā un Ēģiptē nevar uzskatīt par nesaistītiem incidentiem — to izcelsme meklējama ideoloģijā, kas pieprasa cieņu, bet pati nedod to. Šis parlaments var nodrošināt, lai šādi briesmīgi notikumi nekad nenotiktu Eiropā, kopā ar Brīvības partiju uzsākot cīņu pret Eiropas islamizēšanu. Mēs jums to lūdzam!

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Parlamentā mēs diezgan bieži runājam par dažādām fobijām un to kaitīgo iespaidu uz sabiedrību. Es domāju ksenofobiju un homofobiju. Diemžēl šīs divas nav vienīgās fobijas. Pastāv arī tāda parādība kā „kristianofobija” — bailes no kristietības. Tieši tāpat kā citu fobiju gadījumā, arī šai fobijai ir kaitīgas un dažreiz pat traģiskas sociālās sekas, un tieši šā iemesla dēļ mums jāpārtrauc kristiešu tiesību pārkāpumi dažādās pasaules vietās.

Mēs palīdzam gadījumos, kuros iesaistīti dažādu reliģiju sekotāji un pat cilvēki, kas nepieder nevienai reliģijai. Savas rūpes mēs nedrīkstam liegt arī kristiešiem! Mēs to darām, jo reliģiskā brīvība ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Tieši šā iemesla dēļ mēs nosodām un nosodīsim jebkāda veida vardarbību, diskrimināciju un neiecietību pret jebkuras reliģijas līderiem vai piekritējiem. Vardarbība, kas pastrādāta upura ticības dēļ, ir pretīga, un nav šaubu, ka tā ir pelnījusi nopelumu.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Reliģiskā brīvība ir tiesības, kas vairāk nekā 50 gadus tiek atzītas gan starptautiskās, gan Eiropas konvencijās par cilvēktiesībām. Tajā pašā laikā mēs jau daudzus gadus sastopamies ar reliģisko naidu, kas visbiežāk ir skāris kristiešus visā pasaulē. Antikristietiskā komunisma vietu mūsdienās galvenokārt ir ieņēmis kareivīgais islāms. Ēģiptes un Malaizijas konstitūcijas garantē reliģisko brīvību, bet zem radikālo islāma piekritēju spiediena valdības tur pietiekami neaizsargā kristiešu reliģisko brīvību.

Eiropas Savienībai, kuras rīcībā ir jauni ārpolitikas instrumenti, ir vairāk jāiesaistās, vēršoties pret kristianfobiju, kas ir piekaušanas, izlaupīšanas un slepkavību avots. Vienīgi ideoloģisku aizspriedumu dēļ Eiropas Savienībai šodien ir tas nekavējoties jādara. Uz spēles ir likta mūsu ticamība!

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos atbalstīt sava biedra, *Provera* kunga, ideju, kurš teica, ka būtu jāizstrādā ziņojums par reliģisko brīvību. Es vēlos ikvienam atgādināt, ka iepriekšējā sasaukuma laikā *Mauro* kungs un es iesniedzām priekšlikumu ziņojuma projektam par kristiešu situāciju valstīs, kur viņi ir minoritāte, valstīs, kurās dominējošā reliģija ir islāms. Diemžēl Birojs šo priekšlikumu nepieņēma, bet, iespējams, būtu vērts sagatavot ziņojumu. Te es vēlreiz ierosinu to pašu.

Rezolūcijai, kuru mēs šodien pieņemam, būtu jāpauž skaidrs vēstījums. Koptu minoritāte veido gandrīz 10 % no Ēģiptes iedzīvotājiem, bet, pat ja tie būtu tikai 0,5 %, Eiropas Parlamentam būtu uzdevums reaģēt, jo īpaši situācijā, kurā tik radikāli tiek pārkāptas cilvēktiesības.

Es uzmanīgi izlasīju vēstuli, ko Tautas asamblejas maršals nosūtīja *Buzek* kungam. Šajā vēstulē viņš apgalvo, ka notikumi, par kuriem es runāju, bija nesaistīti incidenti. Man ir grūti tam noticēt. Koptus Ēģiptē vajā jau daudzus gadus. Šoreiz mēģināsim nodrošināt, lai mūsu palīdzība šai apspiestajai minoritātei nebeigtos ar tukšām deklarācijām!

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Ne tikai Ēģiptē, ne tikai Malaizijā, bet arī Sudānā, Nigērijā un daudzās citās Āfrikas valstīs, daudzās Āzijas valstīs un daudzās sabiedrībās pret kristiešiem izturas kā pret nenovēršamu ļaunumu un dažreiz par kā pret ienaidniekiem. Neslēpsim šos faktus, nebāzīsim galvu smiltīs kā strausi! Tā ir reāla problēma, un kristīgās Eiropas, kristīgo tradīciju un kristiešu mantojuma parlamentam par to ir jārunā!

Tomēr mums nevajadzētu nožēlā sist sev pa krūtīm! Pirms brīža deputāts, kurš runāja tieši pirms manis, pareizi pieminēja par Parlamenta grēku, ka tas nerīkojās pagājušajā sasaukumā. Es atceros debates, kuras mums bija pirms dažām nedēļām, kad mēs pareizi nosodījām uzbrukumus un apspiešanu, ko piedzīvojusi

uiguru musulmaņu minoritāte Ķīnā. Tomēr toreiz dažas politiskās grupas noraidīja grozījumus, kuru nolūks bija uzsvērt, ka Ķīnā arī kristieši cieš un ir diskriminācijas upuri. Mēs nevaram pieļaut situāciju, kad mēs aizstāvam dažas reliģiskās minoritātes, bet citas — aizstāvam mazāk vai vispār neaizstāvam!

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Mēs no vairākiem avotiem dzirdējām satraucošas ziņas par noziegumiem pret kristiešiem Ēģiptē un Malaizijā. Attiecībā uz Malaiziju es vispirms vēlos teikt, ka es patiešām raizējos par uzbrukumiem baznīcām valstī, kas tradicionāli ir bijusi iecietīga un mērena.

Otrkārt, es vēlos pieminēt izcilo musulmaņu nevalstisko organizāciju darbu reliģiskās iecietības vairošanai. Malaizijas ministru prezidenta paziņojumi par Allāha vārda izmantošanu izraisīju publisku neapmierinātību, kas bija vērsta pret kristiešu kopienām. Tomēr musulmaņu nevalstisko organizāciju attieksme un nelokāmā publiskā nostāja, kas var kalpot par paraugu, attiecībā uz ministru prezidenta izteikumiem situāciju padarīja mierīgāku. Diemžēl mēs to nepieminējām savā nobeiguma rezolūcijā, jo, manuprāt, mēs šeit pārāk reti pievēršam uzmanību pozitīvām situācijām. Vai nevajadzētu arī uzslavēt musulmaņus, ja tam ir pamats?

Reliģiskā iecietība jāveicina gan tiem, kuru rokās ir politiskā vara, gan pamata līmenī. Saprast kļūmes ir tikpat svarīgi kā atzīt progresu un atbalstīt to!

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Darbības, ko paveikuši fanātiski noziedznieki, kas nogalināja dažus kristiešus Ēģiptē, nevar attiecināt uz visiem iedzīvotājiem un to valdību! Būtu netaisnīgi likt Ēģiptei un ēģiptiešiem atbildēt par šo briesmīgo slaktiņu, par kuru vainīgie nokļūs tiesas priekšā.

Mēs nedrīkstam jaukt viena noziedznieka darbības ar visas valsts politiku! Nebāzīsim fanātiķus vienā maisā ar visiem iedzīvotājiem! Visbeidzot, cenšoties jaukties pa vidu koptiem un viņu līdzpilsoņiem musulmaņiem, mēs pieļeam eļļu ugunī ekstrēmistiem, kas vēlas Austrumu kristiešus attēlot kā Rietumu agentus.

László Tőkés (PPE). – (HU) Pašas jaunākās ziņas ir tādas, ka pirms dažām dienām Ēģiptes režīms arestēja vairākus koptu tiesību aizstāvjus, kas devās uz nozieguma vietu *Nag Hammadi* ciematā, lai tur aizstāvētu tās koptu kristiešu kopienas, kuru locekļi Ziemassvētkos tika nogalināti, un atbalstītu tās. Ēģiptes iestādes ir neobjektīvas attiecībā pret musulmaņu vairākumu un cenšas apslāpēt pret koptu minoritāti pastrādātos vardarbības aktus, un tagad diskriminējot liek šķēršļus kristiešu likumīgai sevis aizstāvēšanai, Amerikas Savienoto Valstu valdība ir nepārprotami iestājusies pret to. Zinot, ka koptu kristiešu kopiena, kurus uzskata par Ēģiptes vietējiem iedzīvotājiem, vairāk nekā 1500 gadu laikā bieži ir nežēlīgi apspiesta, Eiropas Savienībai ir jāpalīdz to aizstāvēt daudz iedarbīgāk un nepārprotamāk nekā pašlaik.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Paldies jums, ka atkal pievēršāt uzmanību reliģiskās brīvības pārkāpumiem noteiktās valstīs, tieši tāpat kā 2007. un 2008. gadā! Es brīnos, vai tas ir ES vārgums, vai vienaldzība, kas liedz tai daudz konsekvētāk stimulēt cilvēktiesību ievērošanu šajā teritorijā? Mēs visu laiku klausāmies vienas un tās pašas sūdzības un ierosinām vienus un tos pašus pasākumus.

Ēģipte un Malaizija ir vienas no tām valstīm, kur kristieši dzīvo ārkārtīgi bīstamos apstākļos, viņus vajā, izdzen no mājām, nolaupa un slepkavo un slēdz viņu baznīcas. Tā notiek no Magrebas līdz Irānai, Indijā, Ķīnā, Pakistānā un daudzās citās valstīs. Kristiešus parasti vajā ekstrēmistu grupas. Tomēr tas apdraud visus kristiešus, ebrejus un musulmaņus. Es pieprasu, lai ES pārstāvji un Eiropas Parlamenta delegācijas izmantotu katru iespēju uzlabot dialogu, reliģisko iecietību un cieņu un dažādu valstu līdzaspastāvēšanu!

Mitro Repo (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es īpaši raizējos par situāciju Ēģiptē ar to saistītās vēsturiskās, etniskās un politiskās pagātnes dēļ. Faktiski koptu kristieši joprojām ir vērā ņemama minoritāte. Ēģiptē dzīvo astoņi miljoni koptu kristiešu, kas ir aptuveni 10 % no visiem iedzīvotājiem, un tas ir tāpēc, ka agrāk viņi bija vairākums. Viņi lepojas par to un par savām Austrumu kristīgajām tradīcijām. Šā iemesla dēļ provocācija Ziemassvētku svinību laikā pagājušajā janvārī bija īpaši kliezīga un iepriekš plānota. Turklāt uz daudziem koptiem ir izdarīts vardarbīgs spiediens, lai tie mainītu savus uzskatus, un ir bijuši izvarošanas gadījumi un citi noziedzīgi nodarījumi.

Situācija Ēģiptē ir ļoti slikts piemērs citām valstīm, kurās var notikt līdzīgi atriebības akti, un tieši tādēļ ES ir jābūt modrai, nekavējoties jāiejaucas, kad radušās problēmas, un jāuzsver, cik svarīgs ir miermīlīgs dialogs starp reliģiskajām grupām.

Ivo Vajgl (ALDE) – (SL) Kad notiek slepkavība, jo īpaši reliģisku motīvu dēļ, mēs parasti nevaram darīt neko daudz vairāk kā tikai šausmās novērsties un nosodīt.

Tomēr šis jaunais incidents un šis jaunais noziegums Vidējos Austrumos faktiski liecina par vispārējo tendenci un esošo neiecietību pret reliģisko brīvību, un cieņas trūkumu pret tiem, kas ir savādāki. Tā sakot, daudzās aprindās reliģiskās vērtības netiek cienītas.

Iemesls, kāpēc Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa ierosināja atlikt šīs debates vai drīzāk debates par cilvēktiesību ievērošanu un reliģisko brīvību Ēģiptē un Malaizijā sarīkot atsevišķi, ir tas, ka mums pret šiem jautājumiem ir jāattiecas ļoti delikāti un katras valsts situācija jāaplūko atsevišķi. Ēģipte noteikti nav sliktākais reliģiskās neiecietības piemērs. Tieši pretēji.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Diemžēl islāma pasaulē aizvien pieaug džihāda kareivīgums, kas vērsts pret tām kopienām šajā pasaulē, kas nav musulmaņu kopienas, jo īpaši un daudz biežāk tas nozīmē kristiešus.

Kopti, kuri pārstāv vienu no senākajām kristīgajām baznīcām pasaulē, ir liela diaspora Londonā, kuru pārstāvu es. Viņu līderi ir tikušies ar mani un sūdzējušies par situācijas pasliktināšanos Ēģiptē, pie kā vainojama „Musulmaņu brālība”. Par spīti prezidenta *Mubarak* valdības vislabākajiem centieniem aizstāvēt viņus, situācija ir pasliktinājusies.

Līdzīgs stāsts ir asīriešiem (kristiešiem) Irākā, kristiešiem Palestīnā un Pakistānā un tagad pirmoreiz pat Malaizijā.

Manuprāt, Parlaments pārāk ilgi ir ignorējis kristiešu minoritāšu tiesības pārējā pasaulē, bet viņi lūkojas uz Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm cerībā uz aizstāvību. Tādēļ es priecājos par šo rezolūciju.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Kristiešu un citu reliģisko minoritāšu vajāšana islāma valstīs pieaug. Aizvien vairāk tiek vajāti un izdzīti no savu senču zemes kristieši, kas dzīvojuši tādās valstīs kā Ēģipte un Vidusjūras reģionā gandrīz 2000 gadus. Iemesls tam ir neiecietīgā islāma fundamentālistu un ekstrēmistu ideoloģija — islāma fašisms.

Rietumu masu saziņas līdzekļos krietni par maz tiek ziņots par kristiešu un citu minoritāšu vajāšanu islāma pasaulē. Masu saziņas līdzekļiem nevajadzētu ne tikai ziņot par šiem gadījumiem tad, kad tie jau ir notikuši, bet arī izskaidrot plašākai sabiedrībai to iemeslus. Tiem vajadzētu izskaidrot, kurš to dara, proti, islāma fanātiķi, un kāpēc — islāma ideoloģijai raksturīgās neiecietības un vardarbīgo aspektu dēļ.

Demokrātiskajām valdībām visā pasaulē būtu jāizdara maksimāls diplomātiskais spiediens uz tādām valstīm kā Ēģipte, lai apspiestu šo neiecietīgo vajāšanu.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs! Komisiju dziļi šokēja un apbēdināja tas, kas ir noticis koptu Ziemassvētku svinībās *Nag Hammadi* ciematā Dienvidēģiptē — traģiskā sešu koptu un musulmaņu policista traģiskā nāve, kad uz tiem atklāja uguni garāmbraucošs automobilis.

Mēs piekrītam, ka varas iestādes ātri reaģēja un atrada un arestēja par šo briesmīgo noziegumu aizdomās turamos, un rūpīga izmeklēšana un atbildīgo personu tiesāšana būs skaidrs signāls, ka Ēģiptes sabiedrībā netiek pieļauta vardarbība, kuras iemesli ir reliģiska ietekme.

Ēģiptes Konstitūcija paredz uzskatu brīvību un reliģiskās prakses brīvību. Tomēr mēs dzirdama sūdzības par diskrimināciju pret koptiem un citām reliģiskajām minoritātēm, piemēram, bahaijiem darba vietās un tiesu sistēmā. Mēs zinām, ar kādām grūtībām Ēģiptes tiesās saskārās vairāki musulmaņi, kas pievērsās kristīgajai ticībai, piemēram, *Maher El-Gohary* un *Mohammed Hegazy*. Mēs šos jautājumus uzdevām pastāvīgajā politiskajā dialogā ar Ēģipti.

Mēs saprotam, ka valdība cenšas novērst dažas pārestības, kas nodarītas koptiem, piemēram, novērst šķēršļus, kas aizkavē un ierobežo baznīcu celtniecību un remontēšanu. Mēs priecājamies un atbalstām šādu rīcību un mudinām valdību identificēt un risināt reliģiskās spriedzes patiesos iemeslus Ēģiptes sabiedrībā un izbeigt diskrimināciju pret citu reliģiju piekritējiem.

Vandālisma akti baznīcās Malaizijā pēc tam, kad Augstā tiesa pieņēma nolēmumu par vārda „Allāhs” lietošanu, rada nopietnas bažas. Valdība, kā arī opozīcija, tostarp Malaizijas Islāma partija, un 130 musulmaņu NVO, ir paudušas skaidru nosodījumu par šiem uzbrukumiem. Valdība ir pastiprinājusi drošības pasākumus, lai aizsargātu visas lūgšanu vietas, kā arī atkārtoti apstiprinājusi, ka apņemas aizsargāt Malaizijas sabiedrības un reliģisko harmoniju un dažādās reliģiskās un etniskās grupas.

Malaizijas Federālā konstitūcija nosaka, ka islāms ir Federācijas reliģija, bet jebkurā Federācijas daļā mierā un harmonijā ir atļauts praktizēt arī citas reliģijas.

Mēs mudinām iestādes, cik drīz vien iespējams, sākt visaptverošu dialogu ar visu reliģisko grupu pārstāvjiem, lai veicinātu savstarpēju izpratni, ka Malaizija turpinās attīstīties miermīlīgi etniskā un sociālā harmonijā. Šajā saistībā Malaizijas Iekšlietu ministrija ir īpaši atbildīga par attiecīgā jautājuma rūpīgu un objektīvu izskaidrošanu saviem pilsoņiem.

Mēs noteikti nosodām jebkādu neiecietības izpausmi pret ikvienu personu tās reliģijas vai ticības dēļ neatkarīgi no vietas. Diemžēl pret to nav imūna neviena valsts. Mēs aicinām valsts iestādes pilnībā aizsargāt visas reliģiskās kopienas, tostarp kristiešus, no diskriminācijas un apsiešanas!

Komisija par prioritāru uzskata reliģijas vai ticības brīvību, kas ir ES cilvēktiesību politikas pamatprincips, un aktualizē šo jautājumu dialogā ar valstīm, kurās pastāv šāda problēma, atbalsta vietējos cilvēktiesību aizsardzības projektus un faktiski veicina reliģijas vai ticības brīvību ANO forumos.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Balsošanā par kopīgo deklarāciju es vērsu jūsu uzmanību uz to, cik smaga vardarbība tika pastrādāta Malaizijā, atbildot uz tīri nominālistisku jautājumu.

Patiešām, gan kristieši, gan musulmaņi tic tikai vienam dievam, kas ir Dievs visiem cilvēkiem — ticīgajiem un neticīgajiem. Fakts, ka Viņu sauc dažādos vārdos, ir absolūti sekundārs. Pieprasīt, ka musulmaņu Dievs ir tikai musulmaņiem un tādēļ to piesaukt drīkst tikai musulmaņi, izmantojot tradicionālo musulmaņu vārdu, nozīmē atgriezties pie mūsu senču un cilšu uzskatiem, ka katrai cilvēku grupai ir savs dievs. Citiem vārdiem sakot, tas ir pretrunā monoteiskajai idejai, saskaņā ar kurām tādas universālās reliģijas kā kristietība un islāms tiek pretnostatītas elku pielūgšanai un politeismam.

Ne mazāk nopietna ir koptu vajāšana Ēģiptē. Tieši Vidusjūras krastos radās monoteiskās reliģijas, kuras uzskata un kuras patiešām ir brālīgu attiecību veicinoši spēki. Tomēr nevar nepamanīt, ka tieši Vidusjūras krastā, Jeruzalemē — Svētajā pilsētā tiem, kas tic Dievam, Allāham un Jehovam — atrodas arī galvenais konfliktu avots.

Tieši Ēģipte, kas ir visvarenākā valsts šajā reģionā, miermīlīgi jāpastāv līdzās gan kristiešiem, gan musulmaņiem, lai nodrošinātu mieru visā Dienvidvidusjūras reģionā.

Edit Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstu kopīgu ierosinājumu pieņemt deklarāciju par nesenajiem uzbrukumiem kristiešu kopienām, jo tādējādi mēs skaidri nosodītu jebkāda veida vardarbību, diskrimināciju vai neiecietību, kuras pamatā ir reliģija vai ticība. Es domāju, ka ir būtiski svarīgi atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt dialogu un savstarpējo cieņu starp kopienām un aizsargāt tādas pamattiesības kā domas apziņas un reliģisko brīvību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Vīrieši un sievietes visā pasaulē tiek visbrutālākajā veidā vajāti tikai tādēļ, ka viņi tic Dievam, tieši tāpat kā Viņu pielūdž no Atlantijas okeāna līdz pat Urālu kalniem. Pēc Ķīnas, Indijas, Irākas, Pakistānas, Turcijas un Vjetnamas paziņojumiem cita starpā Parlaments šodien nosodīja uzbrukumus kristiešiem Ēģiptē un Malaizijā.

Eiropa uz to visu raugās ar salīdzinošu vienaldzību. Daži pat šo bezdarbību attaisno ar cieņu pret citu tautu kultūru un reliģijas brīvību. Eiropas klusēšana šajā jautājumā, kas ir patiešām pārsteidzoša, ņemot vērā, ka tieši šajā reģionā ir cēlusies kristīgā ticība un veidojusies tās kultūra un tradīcijas, var padarīt kurlu...

Tas atsauc atmiņā Boloņas arhibīskapa kardināla komentāru par pirmajiem vajāšanas aktiem, kas ļoti labi ilustrē mūsu laikos valdošo garu — viņš atzīmēja, ka cilvēki drīzāk uztraucas par polārlāču likteni, nevis par tūkstošiem kristiešu, kas dzīvo briesmās.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Jaunais 2010. gads ir sācies ar asiņainu kristiešu vajāšanu daudzās pasaules malās. Mēs, Eiropas Parlaments, nevaram būt pasīvi, redzot šos noziegumus un vardarbības aktus. Kristiešu situācija ir vienlīdz dramatiskā arī valstīs, kas nav pieminētas šodienas rezolūcijā, piemēram, Ziemeļkorejā, Irākā, Indijā un Sudānā. Vjetnamā pieaug uzbrukumi katoļiem. Būdam deputāts no Polijas, kurai ir dziļi iesaakņojušās kristīgās tradīcijas un senas tradīcijas attiecībā uz daudzu reliģisko kopienu līdzāspastāvēšanu, es vēlos paust solidaritāti upuru ģimenēm. Ēģiptes un Malaizijas iestādēm ir jāgarantē iespēja kristiešiem un citām kopienām un reliģiskajām minoritātēm izbaudīt visas cilvēktiesības un

pamatbrīvības, vai arī Eiropas Savienībai ir jāparedz sankcijas. Šā iemesla dēļ mums būtu jāapstiprina rezolūcija par nesenajiem uzbrukumiem kristiešu kopienām.

Csaba Sógor (PPE), rakstiski. – (HU) Uz nesenajiem uzbrukumiem kristiešu kopienām Ēģiptē un Malaizijā var raudzīties no divām dažādām perspektīvām. Pirmkārt, mums ir jāuzsver, ka Eiropas Savienība, kas ir Eiropas valstu kopiena un ir sasniegusi augstu demokrātijas un tiesiskuma līmeni, un kas ciena reliģisko iecietību, cilvēktiesības un minoritāšu tiesības, nedrīkst klusuciešot ignorēt šādus notikumus, neatkarīgi no tā, kur pasaulē tie var notikt. Mums ir jāpaskaidro valdībām, kuras cenšas uzturēt ar mums labas attiecības, ka Eiropa pieprasa, lai tās partneri ievēro vispārpieņemtās universālo cilvēktiesību normas, un ka problēmas saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu var iespaidot turpmākās attiecības. Tajā pašā laikā mēs nedrīkstam aizmirst cilvēktiesību pārkāpumus, kas notiek pašas Eiropas Savienības teritorijā.

Dažos gadījumos arī pašā Eiropas Savienībā ir vairāk jāveicina reliģiskā iecietība un jāievēro cilvēktiesības un minoritāšu tiesības, tostarp reliģisko minoritāšu tiesības. Ja Eiropa vēlas rādīt pasaulei piemēru, tā nevar pieļaut, lai kāds tās teritorijā tiktu diskriminēts savas reliģiskās pārliecības, etniskās izcelsmes vai mazākumtautības piederības dēļ. Mēs redzam, ka Ēģiptē spēkā esošie tiesību akti līdzīgā veidā garantē reliģisko brīvību, bet praksē kristiešu piederze ir pavisam pretēja. Diemžēl līdzīgus likuma un ikdienas prakses neatbilstības piemērus mēs varam atrast arī ES dalībvalstīs.

3.2. Cilvēktiesību pārkāpumi Ķīnā, jo īpaši Liu Xiaobo lieta

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir debates par septiņiem rezolūcijas priekšlikumiem par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā, jo īpaši *Liu Xiaobo* lieta⁽²⁾.

Renate Weber, autore. – Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā mēnesī *Liu Xiaobo*, plaši pazīstamais rakstnieks un politiskais aktīvis, tika notiesāts uz 11 gadiem cietumā par „musināšanu gāzt valsts varu”. Viņu arestēja vairāk nekā pirms gada, kad viņš bija izstrādājis Hartas 08 projektu, kuru parakstīja pāri par 10 000 vienkāršo Ķīnas pilsoņu, prasot nodrošināt demokrātiskā sabiedrībā vispārpieņemtas tiesības — vārda brīvību, atklātas vēlēšanas un tiesiskumu.

Liu Xiaobo apsūdzība, kas tika argumentēta vienīgi ar viņa miermīlīgajām iniciatīvām, un pret viņu vērstā tiesiskā vardarbība nekādā ziņā nav savienojamas ar starptautiski atzītām cilvēktiesību normām un pamatbrīvībām. Tādēļ mums stingri jāpieprasa *Liu Xiaobo* tūlītēja un bezierunu atbrīvošana.

Pēdējos gados attiecības starp Eiropas Savienību un Ķīnu galvenokārt bijušas orientētas uz ekonomisko aspektu, kas ir aizēnojis šīs valsts demokrātijas un rupjos cilvēktiesību pārkāpumus, kuri sistemātiski notiek Ķīnā.

Pirms dažām dienām policija pirmo reizi oficiāli atzina, ka slavenais cilvēktiesību advokāts un 2008. gada Nobela Miera prēmijas nominants *Gao Zhisheng* pazudis gadu pēc tam, kad Ķīnas varas iestādes viņu aizturēja. Daudzi cilvēki raizējas, ka viņš varētu būt miris. Pirms dažām nedēļām Ķīnas valdība atstāja neievērotu ES aicinājumu nesodīt ar nāvi kādu britu pilsoni.

Ir īpaši satraucoši vērot, kā Ķīnas valdība ignorē starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā. Ir arī jābrīnās, kādēļ šādos apstākļos Ķīna ir izvirzījusi savu kandidātu ANO Cilvēktiesību padomē — vai tas ir tādēļ, lai leģitimizētu veidu, kādā tā apspiež cilvēktiesības?

Ķīnas valdība 2009. gada aprīlī publicēja valsts programmu cilvēktiesību jomā — garu dokumentu, kas, šķiet, nav nekas vairāk kā tikai aprakstīts papīrs. Par to nav šaubu. Šī sasaukuma Eiropas Parlamentam ir pienākums vispusīgi izvērtēt rezultātus, kādi panākti ES un Ķīnas dialogā par cilvēktiesībām.

Tunne Kelam, autors. – Priekšsēdētāja kungs, Ķīna demonstrē iespaidīgu ekonomikas progresu. Tomēr daļēji šis progress ir panākts, lietojot metodes, kas ir kļiedzoša konfliktā ar vispārpieņemtajām normām. Veltīgas ir izrādījušās cerības, ka Olimpiskās spēles motivēs Ķīnas varas iestādes izrādīt lielāku cieņu pret demokrātiskām normām. Tieši pretēji, ir pieauguši represiju gadījumi, un mums par šo faktu ir jāizdara secinājumi.

Šodien Eiropas Parlamentā atskan balsis, kas raizējas par to, kāds liktenis ir piemeklējis ievērojamo cilvēktiesību aktivistu un izglītoto cilvēku *Liu Xiaobo*, kas parakstīja Hartu 08, kurā tiek prasīta konstitucionāla reforma

(2) Sk. protokolu

un cilvēktiesību nodrošināšana. Šo hartu ir drosmīgi parakstījuši vairāk nekā 10 000 Ķīnas pilsoņu. Pagājušajā gadā *Liu Xiaobo* tika notiesāts uz 11 gadiem ieslodzījumā. Šodien mēs prasām viņa tūlītēju un bezierunu atbrīvošanu. Mēs apliecinām solidaritāti ar Ķīnas pilsoņiem viņu miermīlīgajās akcijās, atbalstot demokrātiskās reformas un cilvēktiesību nodrošināšanu, ko Ķīnas valdība tautai ir apsolījusi.

Véronique De Keyser, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, steidzamas rezolūcijas vienmēr ir bijušas kaut kādu grūtību izpausmes, jo bieži vien tās drīzāk atspoguļo politisku nevarību, nevis ārkārtēju nepieciešamību humānajā jomā. Pārkāpumu nosaukšanas un kaunināšanas stratēģija, ko mēs katru mēnesi piemērojam, ir pēdējā cerība. Tā nepārprotami nozīmē to, ka visi pārējie dialoga vai spiediena izdarīšanas līdzekļi ir izrādījušies neefektīvi un ka, atzīdami savu nespēju rīkoties, mēs nosodām.

Ķīnas gadījumā es neesmu pārliecināta, ka steidzamu rezolūciju skaita palielināšana — mēs tādas esam sagatavojuši 2009. gada martā, 2009. gada novembrī, 2010. gada janvārī, 2010. gada martā un plānojam vēl vienu rezolūciju — ir produktīva. Es atzīstu, ka Ķīnai ir grūtības pārejas uz demokrātiju vadībā, bet uzskatu, ka, izvirzot demokrātiju par mērķi, nemitīgi uzbrukumi nav pareiza stratēģija. Ir citi, pārliecinošāki, politiski instrumenti.

Es biju pirmā, kas pieprasīja sagatavot rezolūciju par uiguriem un diemžēl loloja veltīgas cerības, ka šādā veidā varēs izvairīties no nāvessodiem. Mūsu grupas vārdā es vēlētos atbalstīt *Liu Xiaobo*, nesen notiesāto Tjaņņņmeņas disidentu, kura vienīgais noziegums ir viņa alkas pēc demokrātijas. Es tomēr noraidu tādu praksi, ka mēs Ķīnu ik pēc pāris mēnešiem kauninām, jo tādā veidā mēs nepiespiedīsim to padoties. Būtībā jārikojas tieši pretēji, jo šai valstij, kura ir galvenā tirdzniecības partnere, kurai ir pastāvīga vieta ANO Drošības padomē, kurā notiek spraiga izaugsme un kura ir ceļā uz demokrātiskām pārmaiņām, kas mums nepieciešamas, lai apkarotu klimata pārmaiņas, jābūt partnerei, kurai gan jāpasaka dažas rūgtas patiesības, bet kura ir jāciena par tās pūliņiem. Lūk, šī cieņa ir tas aspekts, kas nav izlasāms rezolūcijā.

Šo politisko iemeslu dēļ mana grupa atturējās parakstīt rezolūciju. Tomēr, lai izpaliktu neskaidrības jautājumā par cilvēktiesībām, kuras es vērtēju tikpat augsti, kā tās vērtējat jūs, mana grupa balsos par visiem grozījumiem, kas attiecas uz šo jautājumu. Balsojuma galīgais iznākums būs atkarīgs no mūsu iesniegtajiem grozījumiem.

Marie-Christine Vergiat, autore. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Ķīna ir liela valsts ar bagātu vēsturi un milzīgu attīstības potenciālu. Pekina kā Olimpisko spēļu viesu uzņēmēja neattaisnoja dažu cilvēku cerības.

Ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība spētu saglabāt attiecības ar Ķīnu. Eiropas Parlamenta deputātu pienākums ir skaļi un nepārprotami pateikt, ko mēs uzskatām par svarīgu un kas ir mums nepieņemams.

Stāvoklis cilvēktiesību jomā Ķīnā mums nav pieņemams. Spilgts piemērs tam ir *Liu Xiaobo* lieta, kurā viņš ir atzīts par vainīgu, jo kopā ar vairāk nekā 10 000 līdzpilsoņu viņš pieprasīja īstenot valstī demokrātiskas reformas. Es uzdrīkstos teikt, ka, manuprāt, jau tas vien ir sasniegums, nevis noziegums, ka šajā valstī ir panākta šāda kopēja rīcība.

Mums jāpieprasa *Xiaobo* kunga un visu to vīriešu un sieviešu atbrīvošana, kuri, tāpat kā viņš, tiek vārdzināti ieslodzījumā tādēļ, ka ir pastrādājuši tikai vienu noziegumu — aizstāvējuši vārda brīvību, proti, vienu no vissvarīgākajām cilvēktiesībām.

Viens no maniem kolēģiem deputātiem minēja, ka pavisam nesen kāds Lielbritānijas pilsonis tika sodīts ar nāvi, lai gan viņš bija garīgi slims. Šī ir pirmā reize vairāk nekā 50 gadu laikā, kad eiropietim ir piespriests nāvessods Ķīnā. Patiesi, vārda brīvība jo dienas, jo vairāk tiek noniecināta, kā to nesen mums atklāja *Google* vietne, kam, par spīti visam, tomēr ir tāda operatora reputācija, kurš interneta lietotājiem nodrošina varbūt ne pašu labāko, bet vismaz arī ne pašu sliktāko aizsardzību.

Ir vispārzināms fakts, ka, lai izvietotos Ķīnā, operatoriem jāizpilda Ķīnas iestāžu prasība uzstādīt programmatūras filtrus, kurai pat *Google* beidzot ir piekritis. Mēs nevaram piekrist tam, ka valdība nodarbojas ar pirātismu internetā un aizliedz interneta lietotājiem brīvi paust savu viedokli.

Eiropas iestādēm šai sakarībā ir jāapvieno spēki un jārikojas. Ķīnas interneta lietotājiem jābūt iespējai piekļūt necenzētai informācijai. Eiropas Savienībai ir pienākums atbalstīt interneta pakalpojumu uzņēmumus, kas atsakās palīdzēt Ķīnas iestādēm cenzēt internetu vai, vēl ļaunāk, apcietināt cilvēktiesību aizstāvjus, demokrātus vai pat žurnālistus, kā tas notika gadījumā ar *Xiaobo* kungu 2005. gada aprīlī.

Visbeidzot, dāmas un kungi, es nevaru beigt savu runu, neliekot jums atcerēties, ka simtiem ķīniešu jauniešu gāja bojā Tjaņņņmeņas laukumā 1989. gada 3. jūnija naktī. Tas notika pirms 20 gadiem, un šo skumjo

Eiropas Savienībai jāpastiprina ES un Ķīnas dialogs cilvēktiesību jomā. Šis dialogs, kas tika iedibināts 2000. gadā, izrādījies neefektīvs. Eiropas Savienībai un īpaši tās Augstajam pārstāvim jānodrošina koordinēta un efektīva ES kopējā ārpolitika attiecībā ar Ķīnu. Šīs politikas pamatā jābūt cieņai pret cilvēktiesībām.

Helga Trüpel, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kad Ķīna tika izraudzīta par Olimpisko spēļu norises vietu, es sākotnēji cerēju, ka visi Ķīnas solījumi uzlabot cilvēktiesību situāciju varbūt patiesi īstenosies.

Tomēr Olimpisko spēļu laikā un pēc tām mums diemžēl bija jāatzīst, ka uzlabojumu nebija, bet bija drīzāk cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās. Tagad pēc sprieduma pasludināšanas *Liu Xiaobo* mēs pat esam bijuši liecinieki tam, ka policija aizliedz homoseksuālu personu sarīkojumu, kas nepārprotami draud ar politiskā leduslaikmeta iestāšanos Ķīnas disidentiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un homoseksuālām personām.

Tādēļ mēs prasām nekavējoties atbrīvot *Liu Xiaobo* un citus cilvēktiesību aizstāvjus, un mēs īpaši aicinām Ķīnu — ja tā vēlas kļūt par atzītu partneri starptautiskajā kopienā — pārtraukt histēriskos cenzūras pasākumus un uzraudzības metožu piemērošanu.

Tas, protams, it sevišķi attiecas uz interneta cenzūru. Mēs nevaram pieņemt to, ka notiek interneta satura politiska cenzūra. Cilvēka pamattiesību būtisks aspekts ir vārda brīvības aizstāvēšana visās pasaules valstīs. Cilvēktiesības ir vispārējas un nedalāmas gan Eiropā, gan ASV, gan Sudānā un Ķīnā. Ķīnas Tautas Republikai pie tā būs jāpierod, ja tā tiešām grib panākt citādu attieksmi no mūsu puses.

Es esmu cieši pārliecināta, ka mums, eiropiešiem, samitos oficiālo attiecību kontekstā Ķīnai skaidri jāpasaka, ka sakarā ar to, ka mūs interesē sadarbība klimata aizsardzības politikas jomā, vides aizsardzības politikas jomā un finanšu tirgu regulēšanas jomā, Ķīnai ir steidzami jāmaina sava politika cilvēktiesību jomā.

Lorenzo Fontana, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, viena no svarīgākajām problēmām attiecībā uz cilvēktiesībām Ķīnā ir piespiedu darba izmantošana *Laogai* — Ķīnas koncentrācijas nometnēs.

Šis jautājums, nemaz jau nerunājot par to, ka piespiedu darbs ir īsts modernās verdzības paveids, konkrēti skar Eiropas ekonomiku. Būtībā ir skaidrs, ka ļoti daudzas lietas, kuras nāk no Ķīnas tirgus, ražo ieslodzītie *Laogai* nometnēs, kur ir nepārprotami zemas darbaspēka izmaksas, kas rada negodīgu konkurenci attiecībā uz Eiropā ražotām precēm.

Atbilstoši Amerikas Savienoto Valstu pieredzei, kas jau ir pieņēmusi dažus likumus, ar kuriem aizliedz importēt *Laogai* ražotās preces, arī Eiropa var un tai vajadzētu darīt visu iespējamo, lai aizkavētu to preču ienākšanu tirgū, kas pilnībā vai daļēji tiek ražotas, izmantojot piespiedu darbu.

Pirmkārt, jānovada kampaņa, lai palielinātu sabiedrības informētību par šo jautājumu; otrkārt, visiem ražojumiem, kas tiek ievesti Eiropā, jānosaka tādas pašas higiēnas un drošuma normas, kādas tiek prasītas Eiropas ražojumiem; jāievieš marķēšanas tiesību akti, lai nodrošinātu preču izsekojamību.

Turklāt uzņēmējiem, kuri veic ieguldījumus Ķīnā, jāliek precīzi ievērot darba ņēmēju tiesību likumus. Visbeidzot, mums jāievieš likumi un galvenokārt jānodrošina, lai tos ievērotu, tā ka būtu absolūts aizliegums importēt preces, kas ražotas, izmantojot piespiedu darbu.

Es esmu pārliecināts, ka tikai šādā veidā mēs patiesi varam palīdzēt Ķīnas tautai tās cīņā par cilvēktiesību ievērošanu. Ja to nepaveiksim, mēs būsime līdzvainīgie, kas šiem cilvēkiem liedz baudīt viņiem pienākošos brīvību.

Edward McMillan-Scott (NI). – Priekšsēdētāja kungs, man ir tas gods būt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietniekam, kas atbild par demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu. Rezolūcijā pamatoti uzmanība tiek pievērsta Hartas 08 galvenajam autoram *Liu Xiaobo*. Hartas redakcija angļu valodā ir pieejama manā tīmekļa vietnē charter08.eu.

Pēc manas pēdējās vizītes Pekinā 2006. gada maijā visi disidenti, ar kuriem man bija tikšanās, tika arestēti, ieslodzīti cietumā un dažos gadījumos spīdzināti; piemēram, *Hu Jia* vēl aizvien atrodas apcietinājumā, un viņam vajadzīga medicīniskā palīdzība. Īpaši jāpiemin *Gao Zhisheng*, kurš, kā stāsta, pazuda pēc trīssarpus gadu apcietinājuma, mājas aresta un spīdzināšanas, kas bija par iemeslu tam, ka viņš divas reizes mēģināja izdarīt pašnāvību. *Gao Zhisheng* atklātās vēstules valdošajam režīmam 2005. gadā noteica Hartas 08 toni. Viņa veikta izmeklēšana par garīgās budistu grupas *Falun Gong* vajāšanu izraisīja plašu atbalstu visā Ķīnā. Es uzskatu, ka valsts varas iestādēm tagad būtu jāuzrāda *Gao Zhisheng* atrašanās vieta un viņš jāatbrīvo.

Nevienam nevajadzētu šaubīties par to, ka Eiropas Parlaments neatteiksies no idejas par reformām Ķīnā un, protams, Tibetā.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, ir pilnīgi nepieņemami, ka ES un Ķīnas attiecībās komerciālās intereses ir nostādītas privilēģētā stāvoklī, bet neatlaidīgā prasība ievērot cilvēktiesības un attīstīt demokrātiju vairāk vai mazāk tiek iestarpināta sirsnīgas sasveicināšanās laikā tikšanās reizēs.

Es ar interesi sekoju informācijas meklētāja uzņēmuma Google drosmei, kā arī tā plāniem pārtraukt sadarbību ar Ķīnas iestādēm interneta tīmekļa lappušu filtrēšanas un cenzūras dēļ un pat atstāt šo valsti. Tai pašā laikā Google nepārprotami prasa, lai Ķīnas interneta lietotājiem tiktu nodrošināta vārda brīvība.

Es pievienojos savu kolēģu deputātu bažām saistībā ar attieksmi pret *Liu Xiaobo* un citiem ķīniešu sirdsapziņas cietumniekiem, un es ceru, ka Padome un Komisija ņems *Liu Xiaobo* lietu savā aizgādībā ES un Ķīnas sanāksmē, kas notiks nākamajā vasarā. Patlaban apspriestajos nolīgumos būtu skaidri jāpasaka, ka turpmākā attīstība tirdzniecības attiecībās ar Ķīnu tiks operatīvi sasaistīta ar politisko dialogu un cilvēktiesību ievērošanu.

Gesine Meissner (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam runājuši par dažādiem aspektiem saistībā ar to, kā būtu labāk runāt ar Ķīnu un izdarīt uz to spiedienu, jo skaidri redzams, ka ir ļoti maz iespēju, kā šo valsti iespaidot. *De Keyser* kundze teica, ka šī iemesla dēļ viņas grupa ir atturējusies parakstīt rezolūcijas priekšlikumu. Es gan nedomāju, ka šādā veidā lietas virzīsies uz priekšu. Tieši Eiropas Savienībai, kas ir iekļāvusi jautājumu par cilvēktiesībām Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Lisabonas līgumā, jāturpina norādīt uz cilvēku pamattiesību pārkāpumiem. Patlaban mums nav citas izvēles. Kad izdomāsim kaut ko labāku, es būšu pirmā, kas to atbalstīs.

Tomēr mums jārunā ne tikai par *Liu Xiaobo*; mums jārunā arī par *Gao Zhisheng*, kas ir pazudis un, kā tagad dzirdam, iespējams, izdarījis pašnāvību. Cilvēkiem šķiet, ka viņš varbūt ticis nogalināts kādā briesmīgā veidā. Tā nedrīkst šo lietu atstāt. Jau tad, kad notika gatavošanās Olimpiskajām spēlēm, mēs atklājām, ka braukšana uz Ķīnu un kontaktu dibināšana pilnīgi neko nemaina cilvēktiesību situācijas jomā. Mēs visi cerējām, ka mainīs, bet nekas nenotika. Tādēļ mēs nedrīkstam atslābināt mūsu neatlaidīgos aicinājumus.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. - Priekšsēdētāja kungs, ES ir nepārprotami izteikusi savas dziļās bažas attiecībā uz neatbilstīgo spriedumu — 11 gadu ilgu apcietinājumu — ievērojamajam cilvēktiesību aizstāvim *Liu Xiaobo* par to, ka viņš bija autors Hartai 08 — projektam par demokrātiskām un uz tiesībām pamatotām reformām Ķīnā, kā arī par to, ka viņš internetā publicēja virkni eseju par cilvēktiesību jautājumiem.

Mēs piešķiram lielu nozīmi domas un vārda brīvībai, kas ir, kā mums visiem zināms, mūsu demokrātiskās sistēmas pamats. Spriedums *Liu* kunga lietā ir pilnīgi nesavienojams ar vārda brīvības tiesībām, kas ir iekļautas Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuru parakstījusi arī Ķīna. Starp citu, mēs pievienojamies arī seksuālās izpausmes un orientācijas tiesību aizsardzībai, kā to minēja *Triipel* kundze.

Eiropas Savienība mēģināja novērot tiesas procesu, bet mūsu novērotāji diemžēl netika ielaisti tiesas zālē. Mums tomēr jāva sīki iepazīties ar tiesas procesa gaitu, kas liecina, ka *Liu* kungam netika dota pienācīgas aizstāvības iespēja un ka viņa tiesāšana nebija godīga. Eiropas Savienība turpinās pieprasīt Ķīnas valdībai atbrīvot *Liu* kungu bez nosacījumiem un pārtraukt citu Hartas 08 parakstītāju vārdzināšanu un turēšanu apcietinājumā.

Mūsu vispārējā politika attiecībā uz Ķīnu ir konstruktīvas saistības mūsu stratēģiskajā partnerībā. Pagātnē mēs dažkārt atzinīgi vērtējām Ķīnas virzību sociālo un ekonomisko tiesību jomā, kā arī nesen uzsāktā Ķīnas rīcības programmu cilvēktiesību ievērošanas veicināšanai, bet, no otras puses, mums ir ļoti lielas bažas saistībā ar pilsoņu un politiskajām tiesībām un virkni neseno notikumu, kurus godājamie Parlamenta deputāti ir izvirzījuši rezolūcijas projektā.

Eiropas Savienības saistības cilvēktiesību jomā tiek izklāstītas mūsu politisko tikšanos laikā un it sevišķi mūsu un Ķīnas iestāžu cilvēktiesību dialoga laikā. Mūsu pēdējā tikšanās, kā jūs zināt, notika Pekinā pagājušā gada 20. novembrī. Mūsu stiprās attiecības ļauj mums šos jautājumus apspriest atklāti. Pagājušajā gadā cilvēktiesību jautājums tika apspriests 12. Eiropas Savienības un Ķīnas samitā Nanjingā gan diskusijās, gan preses konferencē.

Vergiat kundze un *Korhola* kundze pieskārs jautājumam par kiberuzbrukumiem uzņēmumam Google. Komisija uzskata, ka tie ir vēl viens satraucošs mēģinājums ierobežot vārda brīvību Ķīnā. Protams, mēs rūpīgi pārbaugām šo situāciju. Mēs saprotam, ka turpinās Google un Ķīnas iestāžu apspriedes. Mēs modri uzmanīsim, vai līdzīgi uzbrukumi neskars ES uzņēmumus.

Parlaments var būt drošs, ka mēs turpināsim runāt par šiem jautājumiem arī augstākajā līmenī un atgādināsim Ķīnas Tautas Republikai par starptautiskajām saistībām cilvēktiesību jomā. Mēs arī atgādināsim par Ķīnas konstitucionālajām garantijām vārda brīvībai. Mums visiem mērķis ir atvērtāka un pārredzamāka Ķīna, kas ievēro starptautiskos standartus par cilvēktiesībām un kopīgi strādā, lai sāktu risināt pasaules mēroga problēmas. Lai to panāktu, mums jāturpina attīstīt mūsu stratēģisko partnerību.

Es gribētu atbildēt uz *De Keyser* kundzes jautājumu. Eiropas Savienība ir asi un nepārprotami nosodījusi Lielbritānijas pilsoņa *Akmal Shaikh* sodīšanu ar nāvi. Eiropas Savienība dziļi nožēlo to, ka Ķīna nepēma vērā tās un Apvienotās Karalistes atkārtotos aicinājumus mīkstināt *Shaikh* kungam pasludināto spriedumu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Tiesības uz dzīvību, kā arī uz vārda un domas brīvību veido Eiropas integrācijas un mūsu pasaules redzējuma pamatu. Ja viens no mūsu partneriem, šajā gadījumā Ķīna, atkārtoti pārkāpj šīs tiesības, mūsu pienākums ir paust savu attieksmi. Tomēr mēs nedrīkstam ne vainot, ne kaunināt, mēs nedrīkstam apvainot Ķīnu un ignorēt tās kultūras un civilizācijas dažādības, kas mūs atšķir. Šī rezolūcija par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā, jo īpaši attiecībā uz *Liu Xiaobo*, liecina par vienkāršotu pieeju jautājumiem, ar kuriem saskaras Ķīnas sabiedrība. Mēs, protams, nepieņemām savu nostāju pretēji cilvēktiesību nepārkāpšanas principam, kas ir rezolūcijas pamatprincips un ko mēs nešaubsoties atbalstām. Mūsu nostāja būtībā ir pretošanās veidam, kādā mūsu attieksme rezolūcijā ir izteikta. Lai mēs iegūtu vēlamus rezultātus, mums ES un Ķīnas attiecībās ir jāsiglabā no konfliktiem brīva gaisotne. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam veicināt Ķīnas attīstību ceļā uz tādu sabiedrību, kura piešķir lielu nozīmi cilvēktiesību ievērošanai.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – „Neesi ļauns!” Tāda ir plaši pazīstamā *Google* devīze. Uzņēmums tika kritizēts par tā gadiem ilgi piekopto politiku Ķīnā, jo šī politika lika apšaubīt minēto devīzi. Cilvēktiesību aizstāvju grupas apsūdzēja *Google* par palīdzību Ķīnas valdībai tās pilsoņu un it sevišķi cilvēktiesību aizstāvju represēšanā. Jādomā, ka *Google* turpmāk nebūs tik ļauns. *Google* lēmums uzstādīt Ķīnā meklēšanas programmatūru bez filtriem ir pelnījis vislielāko atzinību. Paziņojot par izmaiņām savā politikā attiecībā uz Ķīnu, *Google* riskē zaudēt peļņu lielākajā interneta tirgū pasaulē un, iespējams, pamet gandrīz 400 miljonu lietotāju. Šajā īpašajā gadījumā *Google* apliecina, ka liels daudznacionāls uzņēmums patiesi var turēties pie savas ētikas politikas. Tā kā uzņēmuma dibinātāji vēl joprojām to vada, *Google* ir visas iespējas apsvērt savas pamatvērtības un uzskatus katrā turpmākajā darbībā. Ja uzņēmumam *Google* veiksies arī turpmāk, tas liecinās par to, ka nav nekādas īpašas pretrunas starp naudas pelnīšanu un darbošanos ilgtspējīgā un humānā veidā.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Ķīnā atkārtoti notiek cilvēktiesību pārkāpumi, un mēs nevaram tos nenosodīt. Fakts, ka ES ir viena no Ķīnas galvenajām ekonomiskajām partnerēm, uzliek mums paaugstinātu atbildību nosodīt visas darbības, ar kurām tiek pārkāptas ikviena pilsoņa tiesības, it sevišķi to tiesības, kuri aizstāv vārda brīvību un cilvēktiesības šajā valstī. Ir svarīgi, lai Ķīnas Tautas Republika ievērotu un cienītu tās saistības, ko tā uzņēmas Cilvēktiesību padomē.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (SK) Jo valsts ir lielāka un ekonomiski neatkarīgāka, jo grūtāk ir pieprasīt, lai tā ievēro cilvēktiesības. Es uzskatu — ir nepieņemami, ka Eiropas Savienība savās attiecībās ar Ķīnu pirmajā vietā izvirza ekonomiskās intereses. Gandrīz katrā sanāksmē, kura notiek augstākajā diplomātiskajā līmenī, viss, ko mēs spējam darīt, ir kautrīgi atgādināt par cilvēktiesību pārkāpumiem šajā valstī. Eiropā mums diemžēl ir liela negatīva pieredze saistībā ar komunistiskajiem režīmiem, kas apspieda cilvēktiesības. Tādēļ es esmu pārliecināts, ka reālais cilvēktiesību pārkāpumu skaits ir daudz lielāks, nekā mūsu rīcībā esošā informācija vedina mūs ticēt. Tādēļ mums neatlaidīgi jāspiež Ķīna ievērot cilvēktiesības, pat ja mums nāksies upurēt ekonomiskās un politiskās intereses. Pretējā gadījumā notikumiem Ķīnā var būt nelabvēlīga ietekme uz vispārējām norisēm politiskajā situācijā Āzijā, kas atstās turpmāku iespaidu uz pasaules ekonomiku un politiku kopumā.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es balsoju par rezolūciju, kas nosoda cilvēktiesību pārkāpumus, jo mēs nedrīkstam pieļaut vai piekrist, ka cilvēku vai pilsoņu tiesības tiek ignorētas. Rīcība, kas nodara ļaunu cilvēkiem, viņu brīvībai un tiesībām, kuras tika noteiktas pirms daudziem gadiem, ir pretēja Rietumu demokrātisko valstu pamatprincipiem. Dialogs, kas sākās starp Eiropas Savienību un Ķīnu 2000. gadā, nav devis gaidītos rezultātus. Tādēļ mums jāpaveic sev, vai esam izdarījuši visu, ko varējām. Ja atbilde ir „nē”, mums jāpieņem rezolūciju noteikumi par ekonomiskās sadarbības efektivitāti. Cilvēktiesībām jāklūst

par pamatjautājumu Eiropas Savienības un Ķīnas dialogā, un cilvēku intereses jāsāda augstāk par ekonomiskajām interesēm.

Miera kampaņas dalībnieks un cilvēktiesību aktīvisks *Liu Xiaobo*, kas aicināja Ķīnā nodrošināt lielāku demokrātiju, tika arestēts un tiesāts, un tas bija nepārprotams signāls, ka mūsu pašreizējie pasākumi ir neefektīvi. Tādēļ līdztekus rezolūcijām ir vērts izmantot citus līdzekļus, kas tiks vairāk cīnīti to, par ko cīnās *Liu Xiaobo*, kā arī tūkstošiem ķīniešu un daudz citu cilvēku visā pasaulē.

Pirms trīsdesmit gadiem Ķīnā sākās reformas, kas parādīja pasaulei, ka valstī kaut kas mainās, ka tā var kaut ko izdarīt sabiedrības labā. Šodien mēs sagaidām to pašu. Šodien mēs gribam iegūt tādu partneri, kas ciena mūsu valsts pamatprincipus.

3.3. Filipīnas

Priekšsēdētājs. - Nākamais darba kārtības punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem attiecībā uz Filipīnām⁽³⁾.

Fiorello Provera, autors. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, virkne slepkavību, kas notiek visā pasaulē politisku, reliģisku un citu iemeslu dēļ, pašlaik ir bēdīga ikdienas realitāte, tomēr es esmu pārsteigts par nežēlību, ar kādu tika nogalināti 57 cilvēki, kuri stāvēja politiskā mītiņā, lai Filipīnās atbalstītu prezidenta kandidātu.

Tas bija asinis stindzinošs slaktiņš, ko izdarīja bruņotu cilvēku grupa revolūcijas vārdā un kam ir grūti atrast kaut kādu jēgu. Turklāt šī masveida nogalināšana nav atsevišķs gadījums šajā valstī, kurā dažos reģionos, piemēram, Mindanao reģionā, bruņotas sacelšanās — arī reliģisku motīvu rosinātas — notiek jau gadiem ilgi.

Nemaz jau nerunājot par mūsu laikus izteikto līdzjūtību saistībā ar šiem asiņainajiem notikumiem, es uzskatu, ka mums ir jāpiedāvā Filipīnu valdībai spēcīgs atbalsts, lai pierādītu, ka Eiropa var būt noderīga smagu bruņotu konfliktu risināšanā ar opozīciju, kura liek šai nelaimīgajai zemei mirt asinīs.

Martin Kastler, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pagājušā gada 23. novembra slaktiņš Maguindano provincē, Filipīnās, ieies kā melna diena cilvēktiesību vēsturē un kā barbarisks terora akts. Tika nogalināti 57 cilvēki, tika izvarotas sievietes, tika ievainoti cilvēki — viņu vēstījums ir asiņains. Mani kā žurnālistu tas satrieca, jo īpaši tādēļ, ka starp nogalinātajiem bija 30 žurnālisti. Saskaņā ar slavenās Starptautiskās krīzes grupas teikto — vēl nekad vienā reizē nav tikuši nogalināti tik daudzi žurnālisti. Tādēļ Eiropas Parlamentam būtu jāsaņem nepārprotams paziņojums, kādu mēs šodien esam iekļāvuši šajā rezolūcijas projektā.

Tomēr mēs, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), prasām, lai pašreizējo tekstu, balsojot pa daļām, trijās vietās mīkstinātu, jo mums ir jāatbalsta Filipīnu valdība tās cīņā pret terorismu un vardarbību un tādēļ jāatturas no pārāk daudz valdību apvainojošām piezīmēm. Tādēļ PPE grupas vārdā es pieprasu atsevišķu balsojumu par F apsvērumu. Tas apvaino Filipīnas, jo parāda visas nefunkcionējošas tiesību sistēmas pazīmes.

Rezolūcijas 2. punktā mēs gribētu svītrot netiešu norādījumu par sākotnēju izmeklēšanas novilcināšanu.

Visbeidzot, 6. punktā ir apgalvots, ka dažas pazudušas personas ir ieslodzītas Filipīnu cietumos. Arī šis apgalvojums patlaban vēl nav pierādīts un, mūsaprāt, būtu jāsvītro.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šis šausminošais noziegums Maguindano provincē neapšaubāmi ir pelnījis mūsu visdziļāko nosodījumu. Tas atklāj to, cik dziļi dažās Filipīnu vietās ir iesakņojusies nelikumība.

Šim nomācošajam notikumam ir daudz cēloņu — Filipīnu arhipelāga salu izkliede, centrālās valdības vājums, korumpētība, nabadzība un nepārtrauktās islāma teroristu organizētās nekārtības, kuras dienviņos atbalsta organizācija *Al-Qaida*.

Tādēļ šis acīmredzami politiski motivētais noziegums jāvērtē plašākā sociālā un vēsturiskā kontekstā. Mums vajadzētu ņemt vērā pūles, kādas ir pielikusi Filipīnu valdība, lai pēdējos 25 gados izveidotu demokrātiskāku

⁽³⁾ Sk. protokolu

politisko kultūru, pēc tam kad bija kritusi kleptokrātiskā diktatora *Ferdinand Marcos* valdība. Mums nevajadzētu arī novērtēt par zemu eksistenciālos draudus, kurus izsaka *Abu Sayyaf* teroristi, un to, kā viņi destabilizē visu sabiedrību, kas veido Filipīnu valsti.

Konstruktīva iesaistīšanās un mērķtiecīga palīdzība ir vislabākais veids, kā palīdzēt Filipīnām — valstij, kurai ar mums ir kopīgas vērtības daudzējādā ziņā —, lai ļautu tām dziļi un stabili iesakņot tiesiskumu centrālajā valdībā un vietējā pašvaldībā.

Marc Tarabella, *autors*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pagājušā gada novembrī man bija iespēja uzaicināt *Edita Burgos* kundzi, *Jonas Burgos* māti, uz Eiropas Parlamentu. Šo jauno filipīniešu vīrieti bruņoti vīri ar varu nolaupīja ļoti rosīgā iepirkšanās centrā Manilā 2007. gada 28. aprīlī. Kopš tās dienas ne viņa ģimenei, ne viņa tuvajiem cilvēkiem nav nekādu ziņu par viņu. *Jonas Burgos* ir viens no simtiem cilvēku, kuri ir pazuduši vai nogalināti Filipīnās. Slepkavības tiek veiktas ar pilnīgas nesodāmības apziņu, un vainīgie ļoti reti nonāk tiesas priekšā.

Gaidot 2010. gada maijā paredzētās vēlēšanas, mēs baidāmies, ka var pieaugt noziegumu skaits un to cilvēku nolaupīšanas gadījumu skaits, kuri pretojas pie varas esošajai valdībai. Mēs nosodām pagājušā gada 23. novembra slaktiņu Maguindanao provincē un ceram, ka tiks noskaidroti vainīgie, kas spīdzināja un nežēlīgi nogalināja *Ismael Mangudadatu* eskortu.

Rui Tavares, *autors*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mazliet vairāk nekā pirms 20 gadiem Filipīnas radīja lielas cerības visā pasaulē, jo šī valsts bija demokrātiskās kustības uzplūdu aizsācēja Āzijā. Tas ļāva mums lolot cerības, ka šajā areālā tiks ievērotas cilvēktiesības, tiks pastiprināti ievērotas darba ņēmēju tiesības, studentu tiesības, iedzīvotāju tiesības, kā arī tiks ievērota vēlēšanu un demokrātijas atbilstība normām šajās valstīs.

Tagad, kad pasaules uzmanība ir pievērsta citām vietām, mēs nedrīkstam ļaut demokrātiskajai situācijai Filipīnās pasliktināties. Iepriekšējos gados vēlēšanu laikā ir bijuši daži ļoti satraucoši korupcijas gadījumi un jo īpaši pret opozicionāriem vērsta vardarbība un tirdzīšana.

Vissatraucošākais gadījums, kas ir arī mūsu rezolūcijas temats, bija slaktiņš Maguindanao — 46 cilvēku noslepkavošana, kuri gāja aiz opozīcijas kandidāta *Mangudadatu* kunga vēlēšanu eskorta. Runā, ka viņus noslepkavoja cilvēku grupa, kas saistīta ar Maguindanao provincē valdošo *Ampatuan* klanu.

Citu jautājumu starpā es gribētu pievērst jūsu uzmanību faktam, ka šajā slaktiņā tika nogalināti 30 žurnālisti. Nogalināto žurnālistu skaita ziņā šī ir lielākā slepkavība pasaules vēsturē.

Šķiet, ka pats Parlaments ir apjucis par šodienas diskusijas tematu, man ļoti žēl, bet mēs nevaram ļaut pasaulei apmulsēt un ļaut Filipīnām, kas bija vislabākās demokrātijas paraugs, pēc 25 gadiem nonākt situācijā, kura ir vissliktākās demokrātijas paraugs.

Šis slaktiņš ir jāizmeklē, un tāpēc ir jāpieprasa, lai *Ampatuan* klanam piederīgais prezidents *Gloria Arroyo* steidzamības kārtā veiktu izmeklēšanu un izdarītu secinājumus. Arī filipīniešiem ir svarīgi zināt, ka Eiropa ir modra un uzmanīgi vēro notikumus viņu valstī.

Barbara Lochbihler, *autore*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, iemesls šai steigai ir brutālā 57 cilvēku noslepkavošana, kuri gāja aiz politiķa, kas saistībā ar gaidāmajām vēlēšanām devās reģistrēt *Mangudadatu* kunga kandidatūru provinces gubernatora amatam. Slaktiņa vaininieki ir vietējais militārais grupējums, un tajā bija iesaistīti arī vietējās policijas virsnieki.

Šis brutālais uzbrukums ir radikāls brīdinājums, ka draudoši pieaug politiski motivētu nāvessodu izpilde bez tiesas sprieduma un ka gadiem ilgi notiek cilvēku piespiedu pazušana, kas nekad netiek izmeklēta.

Valdība nav parādījusi nekādu pamanāmu vēlmi veikt izšķirīgus pasākumus, lai dotu prettriecienu šiem notikumiem. No simtiem lietu tikai divas tika izmeklētas, bet ne pret vienu galveno amatpersonu lieta netika ierosināta saistībā ar šiem notikumiem. ANO īpašais referents jautājumos par nāvessodu izpildi bez tiesas sprieduma 2008. gadā rakstīja, ka „šīs slepkavības ir iznīcinājušas pilsoniskās sabiedrības līderus, arī cilvēktiesību aizstāvjus, arodbiedrību pārstāvjus un zemes reformas piekritējus, iebiedējušas daudzus pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus un sašaurinājušas valstī notiekošās politiskās sarunas”.

Šādā gaisotnē Filipīnās notiek gatavošanās maijā paredzētajām vēlēšanām. Pastāv draudi, ka arī turpmāk notiks politiskas slepkavības. Tādēļ Filipīnu valdībai ļoti steidzami jāveic efektīvi pasākumi, lai tam visam darītu galu.

Es gribētu ierosināt mutisku grozījumu. Rezolūcijas 6. punkts nosaka — „atbrīvot visas pazudušās personas, kas vēl aizvien atrodas nebrīvē”. Mēs to vēlētos aizstāt ar šādu teikumu — „pielikt visas pūles, lai nodrošinātu, ka visi, kas tikuši aizvesti ar varu, tiek droši nogādāti atpakaļ pie savām ģimenēm”.

Justas Vincas Paleckis, S&D grupas vārdā. – (LT) Ja Centrāleiropas pilsonim vaicātu, kas notiek Filipīnās, viņš droši vien nevarētu atbildēt un teiktu, ka televīzijā neko nav redzējis un tādēļ tur, domājams, viss ir kārtībā. Tomēr ik dienas Filipīnās dzirdams par politiskām slepkavībām, klanu karošanu, dzīvi apraktiem cilvēkiem, ar motorzāģi sazāģētiem cilvēki, kara stāvokli. Pavisam nesen tika noslepkavoti 57 cilvēki, no kuriem puse bija žurnālisti. Tas ir pasaulē lielākais kritušo žurnālistu skaits. Mēs aicinām valdību, mēs pieprasām, lai tā nekavējoties apstādina šādus notikumus, izformē privātos militāros grupējumus un beidzot pārtrauc nesodāmību. Tas ir īpaši svarīgi drīzumā notiekošo vēlēšanu laikā.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, prezidenta un vietējo pašvaldību vēlēšanas Filipīnās ir plānotas 10. maijā. Tagad jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu godīgu vēlēšanu norisi. Vispirms jānoskaidro, kas ir atbildīgs par 57 cilvēku, tai skaitā žurnālistu, Mindanao provinces gubernatora amata kandidāta *Ismael Mangudadatu* ģimenes locekļu un viņa darbabiedru, noslepkavošanu novembrī. Līdz šim vietējās tiesībsargājošās iestādes nav izrādījušas nekādu apņēmību atrast šā slaktiņa vaininiekus. Izmeklēšanā ir ticis pieļauts tik daudz kļūdu, ka gandrīz varētu sankcionēt spēka metožu lietošanu politikā. Filipīnu valdībai beidzot ir droši jāstājas pretī kriminālās pasaules cilvēkiem, kas izmantojuši nesenās vēlēšanu kampaņas, lai veiktu politiski motivētas cilvēku nolaupīšanas, un nogalinājuši vairāk nekā 100 kandidātus.

Turklāt Filipīnās jāveic pasākumi, lai efektīvi izmantotu līdzekļus, kas pieejami Eiropas Savienības un Filipīnu tieslietu jomas atbalsta programmā, kura ir izveidota, lai stiprinātu juridisko sistēmu un radītu pilsonisku sabiedrību. Tādēļ vēlēšanas maijā būs ne tikai Filipīnas iestāžu darba efektivitātes pārbaude, bet arī mūsu atbalsta instrumentu efektivitātes pārbaude.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Īsi sakot, es gribētu tikai pateikt, ka Parlamentam ir sācies jauns gads ar jaunu Līgumu, bet ar tiem pašiem sliktajiem ieradumiem, kādi bija iepriekš. Uz debatēm par steidzamiem jautājumiem Padomes pārstāvji vēl aizvien neierodas, un arī mēs vēl aizvien nepiedalāmies šajā iestāžu dialogā, kurš ļautu mums sniegt atbildi šādā lietā.

Attiecībā uz Filipīnām man vēlreiz jānorāda, ka, lai gan šajā situācijā citas valstis, piemēram, Haiti, nav iejaukušās, fakts, ka pēdējos desmit gados ir pazuduši vai miruši gandrīz 1000 cilvēku, nozīmē, ka valstī ir strukturālas problēmas, kuru risināšanai vajadzīgi strukturāli pasākumi.

Mēs nevaram vienmēr rīkoties, pamatojoties uz virsrakstiem. Mums jārikojas, pamatojoties uz problēmām, un tas, ka patlaban lielākā daļa vardarbības skarto cilvēku ir cilvēktiesību aizstāvji un žurnālisti, nozīmē ne vien to, ka mēs nedrīkstam apiet šīs situācijas klusējot, bet arī to, ka mums uz tām jāreaģē ar spēku.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību aizstāvēšana ir raksturīga Eiropas Savienības iezīme. Man ļoti žēl, ka šī raksturīgā iezīme nav svarīga prezidentvalstij Spānijai un ka Padomes pārstāvju šobrīd šeit nav klāt. Šī ir ļoti satraucoša un pilnīgi apkaunojoša situācija. Mēs runājam par cilvēktiesībām, mēs gribam tās aizstāvēt, bet šeit nav neviena Padomes pārstāvja, neviena pārstāvja no tās valsts, kas vadīs Eiropas Savienību turpmākos sešus mēnešus. Tā patiesi ir absolūti nepieņemama situācija.

Es runāšu ļoti īsi, jo mēs gribam balsot. Filipīnas ir valsts ar kristīgām tradīcijām, kuras radušās kultūrā, kas ir daļēji piederīga arī Eiropai. Šajā valstī cilvēktiesības būtu īpaši jāievēro, jo tās bieži vien netiek ievērotas šajā kontinentā. Mums atklāti jārunā par šo jautājumu un jāsolidarizējas ar visiem tiem, kas Filipīnās cieš no diskriminācijas. Eiropas Parlamenta pienākums ir runāt par to.

Neelie Kroes, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es pārstāvu Komisiju un konkrēti Augsto komisāru.

Slaktiņš Mindanao salā esošajā Maguindanao provincē pagājušā gada 23. novembrī, kad tika nogalināti 57 cilvēki, ir saasinājis ietilgušus cilvēktiesību ievērošanas jautājumus Filipīnās saistībā ar pilsoņu pazušanu vai nogalināšanu neskaidros apstākļos un vainīgo personu nesodišanu pagātnē.

Šajā gadījumā valdība ir darbojusies ātri un rīkojusies izlēmīgi, lai ierosinātu lietu pret vainīgajiem. Tas pilna atzinību. Ir svarīgi sagraut nesodāmības sistēmu attiecībā uz šādām slepkavībām un darīt tām galu.

Valdība ir veikusi dažus svarīgus pasākumus cilvēktiesību aizsardzības stiprināšanā. Prezidenta Arroyo pašreizējā administrācija ir atcēlusi nāvessodu un kopā ar ASEAN atbalstījusi cilvēktiesību noteikumu iekļaušanu nesen pieņemtajā ASEAN hartā.

Vēl ir jāsasniedz mērķis noslēgt attiecībā uz visām pusēm taisnīgu mieru ar musulmaņu nemierniekiem Mindanao salā, tā beidzot 40 gadu ieilgušo konfliktu. Šķiet, ka sarunas ir atjaunojušās un ir parādījušās cerības par vienošanos vēl šajā gadā. Jānorāda, ka slaktiņš Maguindanao provincē bija cīņa starp divām politiķu ģimenēm, kas, starp citu, bija islāmticīgas, un tādēļ tas nebija starpkopienas konflikts.

Eiropas Savienībai ar Filipīnu valdību ir stabili izveidots dialogs, kurā abas puses diskutē par plašu jautājumu loku, ieskaitot cilvēktiesības. Mums ir arī sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu ar Filipīnām, kurā būs iekļautas saistības cilvēktiesību jomā. Mēs aktīvi atbalstām valdību tās centienos uzlabot cilvēktiesību ievērošanas saistības.

Nolīgumā ar valdību mēs esam sākuši Eiropas Savienības un Filipīnu misiju tieslietu jomas atbalstam (EPJUST). Šī ir laikus sāktā misija, kuras mērķis ir Filipīnu tiesu iestāžu, tai skaitā policijas un militārā personāla, kapacitātes veidošana, lai palīdzētu tām izmeklēt nogalināšanas gadījumus, kas veikti bez tiesas sprieduma, kā arī ierosināt lietas pret slepkavību vaininiekiem. Mēs arī ieviesīsim uzraudzības sistēmu, lai stiprinātu uzticības veidošanos. EPJUST iesākumā noteiktais darbības ilgums ir 18 mēneši, un to finansēs no Stabilitātes instrumenta līdzekļiem, bet laiku var pagarināt. Turklāt pašreiz mums ir iesākti projekti vietējā līmenī, kas veicina cilvēktiesību ievērošanu. Tajos ietilpst starptautisko saistību īstenošanas uzraudzība, pasākumi Starptautiskās Krimināltiesas Romas Statūtu ratifikācijas un balsotāju izglītības atbalstam.

Eiropas Savienība patlaban palīdz arī Mindanao miera procesa veicināšanā, galvenokārt atbalstot sociālos pakalpojumus un uzticības veidošanas pasākumus, bet mēs esam gatavi darīt arī vairāk, ja procesi virzīsies uz priekšu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas. Balsojums notiks nākamajā nedēļā.

Es gribētu atgādināt *Lochbihler* kundzei, lai viņa iesniedz savu mutisko grozījumu pareizajā laikā, kad notiek balsošana.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

4. Priekšsēdētāja paziņojums (sk. protokolu)

5. Sesiju datumi (sk. protokolu)

6. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

7. Balsošanas laiks

7.1. Nesenie uzbrukumi reliģiskajām minoritātēm Ēģiptē un Malaizijā (balsošana)

7.2. Cilvēktiesību pārkāpumi Ķīnā, jo īpaši Liu Xiaobao lieta (balsošana)

7.3. Filipīnas (balsošana)

Barbara Lochbihler, autore. – Priekšsēdētāja kungs, 6. punktā mēs gribētu grozīt teikumu — „atbrīvot visas pazudušās personas, kas vēl aizvien atrodas nebrīvē”.

Mēs to vēlētos aizstāt ar šādu teikumu — „pielikt visas pūles, lai nodrošinātu, ka visi, kas tikuši aizvesti ar varu, tiek droši nogādāti atpakaļ pie savām ģimenēm”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

7.4. Eiropas stratēģija Donavas reģionam (balsošana)

(Otrā daļa tika noraidīta)

8. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums B7-0031/2010

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par rezolūciju par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam, jo, manuprāt, Eiropas Savienībai ir vajadzīgas šādas reģionu stratēģijas. Esmu pārliecināts, ka šādu stratēģiju īstenošana var ļoti labvēlīgi ietekmēt reģionu attīstību un tātad arī reģionu iedzīvotāju dzīvi, uzlabojot viņu dzīves kvalitāti. Tas jau arī ir mūsu — Parlamenta un Eiropas Savienības — darbības mērķis, proti, Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīves uzlabošana. Tādēļ es balsoju par šīs rezolūcijas pieņemšanu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šo stratēģiju Donavas reģionam, kas ir fundamentāla stratēģija Eiropai. Tā apvieno ES dibinātājvalsti Vāciju ar divām visjaunākajām dalībvalstīm — Bulgāriju un Rumāniju. Tā apvieno nākamo dalībvalsti Horvātiju ar valsti, kas cenšas iegūt kandidātvalsts statusu, proti, Serbiju. Es esmu gandarīts par nodomu tajā iekļaut arī Čehiju, Melnkalni un dažas citas valstis, kuras vēsturiski un ģeogrāfiski ir piederīgas šai valstu grupai, kaut arī tieši neatrodas pie Donavas.

Es tomēr gribētu lūgt, lai šajā stratēģijā netiktu aizmirsta Bavārija. Ja Bavārija būtu neatkarīga, tā noteikti būtu otrā lielākā valsts aiz Rumānijas, kas atrodas pie Donavas. Bavārijai ir īpašas intereses par stratēģiju Donavas reģionam. Tādēļ es esmu pateicīgs un gandarīts, ka mēs steidzinām šīs stratēģijas pieņemšanu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, mēs atkal pieredzam to, ka Eiropas Savienībai forma ir svarīgāka par saturu, rošīšanās ir svarīgāka par iznākumu. Mēs tikko balsojam par virkni rezolūciju, kurās tika nosodīti cilvēktiesību pārkāpumi Ķīnā. Bet ko Eiropas Savienība dara reālajā pasaulē? Mēs izolējam Taivānu, mēs esam principā piekrituši pārdot ieročus Pekinas komunistiskajam režīmam, mēs ar to sadarbojamies, lai radītu konkurentu amerikāņu GPS sistēmas monopolam, ko prezidents *Chirac* kungs ir nosaucis par „tehnoloģisko imperiālismu”.

Skat, kā liekulība kļūst par valdošo principu! Mēs vārgā balsī runājam par cilvēktiesībām, bet tai pašā laikā novirzām naudu kustībai „Hamas”. Mēs atsakāmies sadarboties ar Kubas disidentiem, kas vērsas pret *Fidel Castro*, mēs ignorējam demokrātijas principus paši savās mājās, kad referendumos nenobalso tā, kā mēs gribam, bet pārliecinām sevi, ka tomēr esam labie, jo pieņemam rezolūcijas par cilvēktiesībām!

Mēs gatavojamies neparastai izrādei — mūsu ārlietu pārstāves baroneses *Ashton* sūtīšanai uz Irānu, Kubu un citām līdzīgām valstīm, lai pateiktu tām, ka demokrātija tajās vēl nav sasniegusi vēlamo līmeni, bet tai pašā laikā baronese nekad visas savas karjeras laikā nav izvīzījusi savu kandidatūru tautas nobalsošanai.

Nobeidzot savu runu, es gribētu apsveikt drosmīgos Masačūsetsas štata iedzīvotājus, kas pretojās tam, ka valdība nepamatoti aplika viņus ar pārmērīgiem nodokļiem. Tie bija Masačūsetsas iedzīvotāji, kas uzsāka revolūciju, tā iebilstot uzskatam, ka tautu var aplikt ar nodokļiem bez tās piekrišanas. Mums atkal vajadzīga šāda revolūcija — šeit Eiropā.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribu izteikt gandarījumu par to, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis rezolūciju saistībā ar uzbrukumiem kristiešu minoritātēm. Eiropas Parlamenta deputāti nedrīkst klusēt, kad visā pasaulē notiek uzbrukumi kristiešu minoritātēm, jo šis jautājums skar Eiropas Savienības tautu pamatus un saknes. Ja gribējām, lai mūsu balss skan ticami, mums šodien vajadzēja pieņemt divus Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas izvirzītos grozījumus, tā distancējoties no Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmuma par krucifiksu aizvākšanu no skolu klasēm Itālijā. Diemžēl tas nenotika. Mums jāatceras kristietības lielā nozīme Eiropas vēsturiskās un kultūras identitātes veidošanā un jāveicina, kā arī jāaizsargā šīs vērtības pasaulē un Eiropas Savienībā.

Priekšsēdētājs. – *Piotrowski* kungs, es ļāvu jums runāt, kaut arī jums nebija tiesību to darīt, jo pieļaujami ir balsojumu skaidrojumi par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam, nevis par rezolūcijām, kas pieņemtas steidzamības kārtā. Tomēr jūs savu esat pateicis; tādēļ turpmākai zināšanai es paziņoju, ka par rezolūcijām, kas pieņemtas steidzamības kārtā, balsojumu skaidrojumi netiks pieņemti. Es arī daru zināmu reģistrētajiem runātājiem, ka balsojumu skaidrojumi var būt tikai par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam.

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Rezolūcijas priekšlikums B7-0031/2010

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, arī es gribētu runāt par kristiešu diskriminēšanu Āfrikā un Āzijā, bet es, protams, runāšu par mūsu stratēģiju ārkārtīgi svarīgā jautājumā. Atcerēsimies, ka Donava ir otrā garākā upe Eiropā pēc Volgas. Donava plūst cauri 10 Eiropas valstīm, bet tās baseinā atrodas 17 valstis. Eiropas Savienībai tas, protams, uzliek zināmu atbildību, zināmu pārbaudījumu, jo dažas no šīm valstīm patlaban skar ļoti smaga krīze. Es runāju arī par Eiropas Savienības dalībvalstīm. Eiropas Savienība ar šo stratēģiju apliecina zināmu solidaritāti ar šīm valstīm. Es ceru, ka tā būs arī citos gadījumos.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam. Kādēļ? Tādēļ, ka tā parāda, ka Eiropas Savienība ir atvērta īpašiem reģioniem, reģioniem, kam ir kopīgas iezīmes, piemēram, gara upe, kas plūst tiem cauri. Es arī gribētu izteikt gandarījumu par to, ka netika pieņemti Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas izvirzītie grozījumi. Tādējādi mūsu rezolūcija ir kļuvusi skaidrāka. Es gribētu, lai pēc šīs rezolūcijas mēs pievērstos arī citiem iezīmīgiem reģioniem, ieskaitot varbūt arī Oderas koridoru.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**Rezolūcijas priekšlikums B7-0031/2010**

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnija secinājumus, kuros tā prasa Eiropas Komisijai izstrādāt Eiropas stratēģiju Donavas reģionam līdz 2011. gadam. Es balsoju par šeit iesniegto rezolūcijas priekšlikumu. Donavas reģionu ir skāruši vairāki pārbaudījumi, un stratēģija šim reģionam uzlabos sakaru un komunikāciju sistēmas, saglabās vidi un veicinās izaugsmi, darbavietu rašanos un drošību. Ir svarīgi, ka Komisija pēc iespējas labāk izmanto iepriekšējās darbības pieredzi, ko tā guva, izstrādājot stratēģiju Baltijas jūrai, un ka tās stratēģija pamatojas uz dalībvalstu un reģionu valdību un iedzīvotāju apņēmību pārvarēt pašreizējās kopējās grūtības. Ir arī svarīgi šo stratēģiju aplūkot līdzās stratēģijai „ES 2020” un Komisijas ziņojumam „Reģioni 2020. gadā”, lai risinātu lielākās problēmas, ar kurām patlaban saskaras Eiropa, piemēram, globalizāciju, demogrāfiskās tendences, klimata pārmaiņas, kā arī elektroenerģijas lietošanu un piegādi. Es arī mudināšu Parlamentu sākt viedokļu apmaiņu par Eiropas kohēzijas politikas nākotni un domāt par jaunām iespējamām stratēģijām citiem reģioniem, lai pielāgotu tos izmaiņām un globālajam spiedienam.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Manuprāt, paplašinot Eiropas stratēģiju Donavas reģionam, tiks atvieglota ES ārējā darbība tuvākajās kaimiņzemēs, jo uzmanības centrā nonāks ES iespēja palīdzēt Dienvidaustrumu Eiropā un Austrumeiropā nodrošināt stabilitāti, īstenojot īpašus projektus, kuros atbalstīta šo reģionu ekonomiskā un sociālā attīstība. Fakts, ka dalībvalstis, kas robežojas ar Donavu, ir apņēmušās ES līmenī popularizēt priekšlikumu par šīs stratēģijas veidošanu Donavas reģionam, apstiprina šo dalībvalstu spējas dot īpašu ieguldījumu nozīmīgāko iniciatīvu veicināšanā, kuras spēj nodrošināt Eiropas integrācijas procesa turpinājumu.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta kopīgo rezolūciju par Donavu, kurā ierosināts šim reģionam ļoti steidzamā kārtā izstrādāt Eiropas stratēģiju. Šī stratēģija sniegs ievērojamu atbalstu reģionu sadarbībai, un tai būs šādi mērķi: upju transporta attīstība un modernizēšana pa ūdensceļu Reina/Mēza–Maina–Donava, kā arī autoceļu un dzelzceļu attīstība un modernizēšana Donavas reģionā; atjaunojamo energoresursu izstrāde un prasmīga lietošana, lai samazinātu oglekļa emisijas un palielinātu energoapgādes drošību; vides aizsardzība, īstenojot projektus, kas paredz atjaunot un aizsargāt reģiona ekosistēmas; prasmīga ES līdzekļu apgūšana un ieguldījumu piesaiste, tūrisma veicināšana. Visi šie mērķi ir minēti stratēģijā „ES 2020”.

Šai stratēģijai būs labvēlīga ietekme uz Rumāniju, jo īpaši uz valsts sasaisti ar Eiropas transporta tīkliem, uz Donavas deltas nacionālā mantojuma aizsardzību, kā arī uz Donavas baseina apvidu un citu apgabalu sociālo un ekonomisko attīstību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Man ir stingra pārliecība, ka Eiropas Savienības pilnvērtīga attīstība var notikt vienīgi tad, ja visiem ES reģioniem tiek izstrādāta atbilstoša attīstības politika, kurā ir ievērotas to atšķirības, vajadzības un raksturīgās iezīmes.

Es uzskatu, ka teritoriālā kohēzija nozīmē atšķirīgu stratēģiju veidošanu atšķirīgiem reģioniem, ilgtspējīgas attīstības veicināšanu, ņemot vērā vides prasības un tās potenciāla ekonomisku izmantošanu.

Es zinu, ka makroreģionālo stratēģiju mērķis ir reģionālās attīstības līdzsvarota veicināšana ES, izmantojot esošos līdzekļus.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais faktors ir tas, ka es atzīstu Donavas stratēģisko, teritoriālo, vides un kultūras nozīmību Centrāleiropā. Visu šo iemeslu dēļ es balsoju par priekšlikumu rezolūcijai par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija atbalsta stratēģiju Donavas reģionam, ņemot vērā saskaņotu un teritoriālu pieeju šai svarīgajai upei, un sekmē ilgstošu un integrētu attīstību reģionā, kas plešas pāri 14 Eiropas valstīm.

Ierosinātā stratēģija ļaus piemērot saskaņotu un integrētu politiku, ar kuru varēs panākt sinerģētisku iedarbību, veicināt kohēziju un nostiprināt ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju, tai pašā laikā aizsargājot vidi.

Ar šo stratēģiju ES ir iecerējusi sasniegt un saskaņot šādus mērķus: modernizēt ostas, uzlabot upes piemērotību kuģošanai (izmantojot kravas koridorus, savstarpējos sakarus un dažāda veida transportlīdzekļus Ziemeļjūrā), uzlabot ūdens kvalitāti, aizsargāt visu Donavas baseinu, un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais mērķis ir aizsargāt ekosistēmas, kas iekļautas *Natura 2000* tīklā.

Tādēļ Komisija drīz sāks plašu apspriešanās procesu ar visām Donavas krastos esošajām valstīm, lai minētā stratēģija tiktu sakārtota līdz šā gada beigām un atbilstu nākamajai daudzgadu finanšu shēmai.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs piekrītam izveidot stratēģiju Donavas reģionam, ņemot vērā agrākās apspriešanās un sadarbību starp valstīm un reģioniem, kas atrodas upes tecēšanas virzienā. Šāda stratēģija šajos reģionos veicinās ekonomisko un sociālo, kā arī teritoriālo kohēziju, nepakļaujot riskam nevienam. Stratēģija pieprasa veikt Donavas ekoloģiskā statusa pilnveidošanu un plaša dabas resursu krājumu saglabāšanas un atjaunošanas plāna izstrādi.

Turklāt priekšlikumam par Donavas daudz kultūru vides un kultūras dialoga uzlabošanu un kultūras un vēsturiskā mantojuma aizsardzību ir pozitīva stratēģija. Kā jau ziņojumā teikts, mēs uzskatām, ka šīs stratēģijas īstenošana nedrīkst aizskart reģionālo valsts pārvaldes iestāžu un vietējo pašvaldību pienākumus un ka tai jābūt pamatotai uz šī reģiona valstu un apgabalu sadarbību.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), rakstiski. – (PL) Mūsu sagatavotā stratēģija Donavas reģionam, par kuru mēs šodien balsojam, ļauj veicināt reģionu un pārrobežu sadarbību. Donavas baseinā atrodas 10 Eiropas valstis — Vācija, Austrija, Slovākija, Ungārija, Horvātija, Serbija, Bulgārija, Rumānija, Moldova un Ukraina, no kurām lielāka daļa ir Eiropas Savienības valstis vai valstis, kas cenšas kļūt par dalībvalstīm. Tādēļ Donavas reģions ir nozīmīgs, jo tajā tiek īstenotas dažādas programmas, kas ir daļa no ES kohēzijas politikas, kā arī programmas kandidātvalstīm un tām valstīm, kuras ir iekļautas Eiropas kaimiņattiecību politikas plānā. Šodien mēs esam pieņēmuši galvenajos vilcienos aprakstītu atbalsta plānu Donavas baseina apgabalam, bet tas, vai programma paliks tikai uz papīra vai kļūs par modeli, ko piepildīs ar konkrētu saturu, būs atkarīgs no tā, vai atradīsies papildu līdzekļi, kuri neietekmēs vai nesamazinās kopējo fondu, kas paredzēts kohēzijas politikas īstenošanai atsevišķās valstīs. Es ceru, ka kohēzijas stratēģija Donavas reģionam sekmēs labklājības, kā arī stabilas un ilgtspējīgas attīstības uzplaukumu un radīs jaunas darbavietas un drošību reģionā.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par attīstības stratēģijas izstrādi Donavas reģionam, kas mums ļaus prasīt Komisijai izstrādāt šo dokumentu cik ātri vien iespējams, ņemot vērā apspriešanos ar ekspertiem šajā jomā un nosakot pieejamos finanšu resursus, kā arī iekļaujot valstis, kas nav ES dalībvalstis. Šai stratēģijā uzmanība jāpievērš aspektiem, kas attiecas uz vides aizsardzību un ūdens kvalitāti, ekonomikas iespējām un Eiropas transporta tīkliem. Rezolūcijā par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam ir uzsvērts, ka ļoti svarīgas ir plašas apspriešanās ar vietējiem dalībniekiem. Eiropas Komisijai tās jāorganizē tā, lai pilsoņu intereses būtu pārstāvētas pēc iespējas precīzāk.

Piedevām rezolūcijā teikts, ka jebkura stratēģija, kas attiecas uz makroreģioniem, jāiekļauj kohēzijas politikā, kas ir koordinējoša politika Eiropas Savienības līmenī. Turklāt būs jāizanalizē šīs stratēģijas radītie uzlabojumi Eiropas teritoriālās kohēzijas politikā. TEN-T (Eiropas transporta tīkls) stratēģija, kurā Donava minēta 18. punktā, manuprāt, ir jāasaista ar jauno teritoriālo un ekonomiskās attīstības stratēģiju, lai attīstība abās notiktu saskaņoti.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Donavas reģions tā atrašanās vietas dēļ ir stratēģiski nozīmīgs, un izšķiroši svarīgas ir ciešākas attiecības starp visām reģiona valstīm, jo īpaši tām, kuras vēl nav ES dalībvalstis. Stratēģija Donavas reģionam būs atbalsts integrācijas procesam saistībā ar turpmāko ES paplašināšanos. Tādējādi ļoti

svarīga ir visu to ieteikumu īstenošana, kas apstiprināti šajā rezolūcijas priekšlikumā, lai ierosinātā ES stratēģija Donavas reģionam taptu līdz 2010. gada beigām.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Stratēģija Donavas reģionam ir saprātīgs modelis ES veikto pasākumu koordinēšanai šajā tuvējā reģionā. Programma, kas jāizstrādā Komisijai, risinot jautājumus, kuri attiecas uz pašu upi, piemēram, ūdens kvalitātes un ekoloģiskās situācijas uzlabošana, papildus varētu radīt arī ar ekonomiskiem un administratīviem jautājumiem saistītas sinerģijas. Iesniegtajā ziņojumā ir izvirzīti daži labi priekšlikumi attiecībā uz tikko minēto, un tādēļ es balsoju par to.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju rezolūciju par Eiropas stratēģiju Donavas reģionam. Teritoriālā kohēzija Lisabonas līgumā ir minēta kā viena no Eiropas Savienības prioritātēm. Donavas reģiona stratēģijas īstenošana skar daudzas atbalstāmas jomas, piemēram, sociālo politiku, kultūru un izglītību, vides aizsardzību, infrastruktūru un ilgtspējīgu ekonomisko attīstību. Fakts, ka šī stratēģija un tās risinājumi šajās jomās atstāj lielu ietekmi, ir pierādījums tam, ka reģionālās stratēģijas ir jāveido un jāīsteno. Donavas reģionam ir vajadzīga stratēģija, atbalsts un mūsu rīcība, jo reģionā ietilpst daudzas Eiropas valstis. Sešas no tām ir Eiropas Savienības valstis, bet pārējās ir iespējamās kandidātvalstis. Arī reģiona ietekme ir svarīgs faktors tām valstīm, kuras nav tieši ar to saistītas.

Doma, par funkcionālu reģionu — makroreģionu — veidošanu sākās Baltijas jūras reģiona stratēģijas veidošanas laikā. Donavas reģiona stratēģijas, tāpat kā citu ES plānoto makroreģionālo stratēģiju galvenais mērķis ir integrācijas pastiprināšana, izmantojot sadarbību reģionu un vietējā līmenī. Ir ļoti svarīgi, lai valdības, vietējās pašvaldības, nevalstiskās organizācijas un pilsoņi strādātu kopā ar Eiropas Savienību, izstrādājot un īstenojot pieņemtos risinājumus, jo kopā ar mums viņi veido Eiropas Savienību.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Būtu jāatbalsta ikviena ES iniciatīva, kuras mērķis ir koordinēt un nostiprināt reģionālās iniciatīvas un kura veicina ekonomiskās sadarbības palielināšanu, transporta infrastruktūras pilnveidošanu un labāku vides aizsardzību. Stratēģija Donavas reģionam apstiprina, ka pieaug makroreģionālās pieejas nozīme Eiropas Savienības reģionālajā politikā. Pateicoties šodien pieņemtajam dokumentam, tiks nostiprinātas attiecības starp vecajām, jaunajām un varbūtējām nākamajām ES dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrāleiropas un Melnās jūras reģiona valstīm, no otras puses. Es uzskatu, ka ne pārāk tālā nākotnē līdzīgā veidā tiks apstiprināta ideja par Oderas upes koridoru. Tas savienotu Baltijas jūru ar Adrijas jūru no Zviedrijas caur Poliju, Čehiju, Slovākiju un Ungāriju līdz Horvātijai.

Priekšsēdētājs. – Zasada kungs, tas nav iespējams. Es jau paskaidroju, ka balsojumu skaidrojumi par rezolūcijām, kas pieņemtas steidzamības kārtā, nav paredzēti. Balsojumu skaidrojumi var attiekties tikai uz Eiropas stratēģiju Donavas reģionam. Es atvainojos, bet šis nav mans lēmums.

9. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

10. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

11. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

12. Rakstiskas deklarācijas, kas iekļautas reģistrā (Reglamenta 123. pants) (sk. protokolu)

13. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

14. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

15. Sesijas pārtraukšana

(Sēdi slēdza plkst. 12.45)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr. 10 (Mairead McGuinness) (H-0498/09)

Temats: Maldinošas uzņēmumu uzziņu sabiedrības

Ko Padome var ieteikt tūkstošiem Eiropas Savienības iedzīvotāju, kuri cieš no maldinošām uzņēmumu uzziņu sabiedrībām, piemēram, no European City Guide, kas darbojas no Spānijas, un citām?

Vai Padome var Parlamentam apliecināt, ka Eiropas Savienībā tiks ievērota apņemšanās izbeigt maldinošas reklāmas praksi starp uzņēmumiem?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamā deputāte var pilnībā paļauties uz Padomes apņemšanos cīnīties pret aizliegto maldinošas reklāmas praksi gan saistībā ar komercpraksi starp uzņēmumiem, gan saistībā ar uzņēmēju komercpraksi attiecībā pret patērētājiem un jo īpaši pieprasīt, lai pilnībā tiktu ieviesta un efektīvi īstenota Negodīgas komercprakses direktīva (2005/29/EK), kas saistīta ar uzņēmēju komercpraksi attiecībā pret patērētājiem, un Maldinošas reklāmas direktīva (2006/114/EK), kas saistīta ar komercpraksi starp uzņēmumiem un jāpiemēro gadījumos, kurus norādījusi godājamā deputāte.

Tomēr par šo noteikumu precīzu un efektīvu piemērošanu atbildīgas ir valstu tiesas un iestādes.

Tāpēc Padomei nav jāsniedz paskaidrojumi par atsevišķiem gadījumiem, kuros apgalvots par negodīgu praksi.

Visbeidzot, Padome lūdz godājamo deputāti pievērst uzmanību arī Direktīvas 2006/114/EK 9. pantam, kurā dalībvalstīm pieprasīts darīt Komisijai zināmus visus pasākumus, ko tās veikušas, īstenojot šo direktīvu. Līdz šim Komisija Padomei nav iesniegusi nekādus norādījumus, ka būtu novērotas jebkādas problēmas vai nepilnības, kādā dalībvalstī īstenojot minēto direktīvu, un Komisija nav iesniegusi nekādus priekšlikumus par papildu juridiskiem pasākumiem.

*
* *

Jautājums Nr. 11 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0500/09)

Temats: Elektronisko sakaru infrastruktūru un personas datu aizsardzība

Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas Ministru padome 2009. gada 17. un 18. decembra sanāksmes secinājumos iekļāva norādi par nepieciešamību izstrādāt jaunu Eiropas Savienības digitālo programmu, kam būs jāaizstāj stratēģija i-2010. Tādējādi Eiropas Savienības Padome uzsvēra nepieciešamību strādāt pie risinājumiem, kas dos iespēju elektroniski identificēt elektronisko līdzekļu un pakalpojumu lietotājus, lai vienlaikus nodrošinātu personas datu un privātās dzīves aizsardzību.

Kādus pasākumus Padome gatavojas iekļaut topošajā ES digitālajā programmā līdz 2020. gadam, īpaši lai aizsargātu elektronisko sakaru infrastruktūras un attīstītu risinājumus, kas dod iespēju elektroniski identificēt elektronisko līdzekļu un pakalpojumu lietotājus, lai vienlaikus nodrošinātu personas datu un privātās dzīves aizsardzību?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Elektroniskās identifikācijas jomā jau ir daudz paveikts. Saskaņā ar Septīto pētniecības pamatprogrammu tika uzsākti vairāki jauni projekti saistībā ar identitātes pārvaldību, un tiek īstenoti arī ES līdzfinansēti projekti saskaņā ar Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogrammas (CIP) Informācijas un komunikāciju

tehnoloģijas (ICT) politikas atbalsta programmu. Nesen pieņemtais pārskats attiecībā uz elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu regulējumu arī uzlabo iedzīvotāju tiesības uz privāto dzīvi.

Godājamā deputāte var atsaukties arī uz darbu, ko veikusi Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūra (ENISA), lai uzlabotu ES, dalībvalstu un uzņēmējdarbības aprindu spēju novērst un risināt tīklu un informācijas drošības problēmas, kā arī reaģēt uz tām.

Padome 2009. gada 18. decembrī pieņēma secinājumus „Post-i2010 stratēģija — ceļā uz atvērtu, videi draudzīgu un konkurētspējīgu zināšanu sabiedrību”, kuros uzsvēra nepieciešamību pilnveidot elektroniskās identifikācijas risinājumus, kas nodrošina datu aizsardzību, ievēro iedzīvotāju privāto dzīvi un labāk kontrolē viņu personas datus tiešsaistē. Turklāt Padome pieņēma rezolūciju par Eiropas sadarbības pieeju tīklu un informācijas drošībai, kurā uzsvērtā pastiprinātas un vienotas Eiropas stratēģijas nozīme tīklu un informācijas drošībai.

Savos secinājumos un rezolūcijā Padome aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem. Jau šajā pavasarī ir gaidāma jauna digitālā programma, kuras izveidē lieti noderēja decembrī pieņemtie secinājumi.

Padome ir gatava darbam, lai pastiprinātu tīkla drošību. Interneta, kā arī jaunu un izdevīgu pakalpojumu turpmākā attīstība lielā mērā ir atkarīga no šiem jautājumiem. Mēs ļoti uzmanīgi izskatīsim ikvienu jaunu Komisijas priekšlikumu.

*
* *

Jautājums Nr. 12 (Brian Crowley) (H-0502/09)

Temats: Nekustamo īpašumu firmas Fortuna negodīgā rīcība

Daudzi investori no Īrijas ir zaudējuši lielas naudas summas, ieguldot naudu apšaubāmā investīciju shēmā, ko izveidojis Fuenhirolā esošs Spānijas uzņēmums. Kādus pasākumus var veikt dalībvalstu vai ES līmenī, lai palīdzētu atgūt naudu šiem investoriem, no kuriem daudzi ir zaudējuši visu mūža laikā iekrāto?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Mēs saprotam visu to investoru raizes, kas zaudējuši savus iekrājumus, kā arī to investoru raizes, kas savus līdzekļus ieguldīja godājamā deputāta pieminētās iestādes aizbildnībā.

Tomēr tagad to dalībvalstu attiecīgo kompetento iestāžu ziņā, uz ko attiecas šis gadījums vai līdzīgas situācijas, ir veikt vajadzīgos pasākumus, lai turpinātu izmeklēšanu un visbeidzot palīdzētu cietušajiem investoriem.

Spānijas iestādes šajā jomā jau ir uzsākušas kriminālizmeklēšanu, taču Padomes prezidentūrai par to nav jāsniedz paskaidrojumi.

*
* *

Jautājums Nr. 13 (Pat the Cope Gallagher) (H-0504/09)

Temats: ES Solidaritātes fonda pārskatīšana

Priekšlikums vienkāršot un uzlabot ES Solidaritātes fondu (2005/0033), ko Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā pieņēma 2006. gadā, vēl aizvien ir iestrēdzis Padomē. Pēdējos gados Eiropā aizvien biežāk bijuši krasi laikapstākļi. Piemēram, nesenie plūdi Īrijā radīja ievērojamus postījumus daudzām mājām, uzņēmumiem, lauku saimniecībām, ceļiem un ūdensapgādes sistēmai. ES Solidaritātes fonda reforma ir būtiski svarīga prioritāte.

Kādus pasākumus nākamā prezidentūra veiks, lai atbloķētu šo Padomē iestrēgušo dokumentu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienības Solidaritātes fonds tika izveidots, reaģējot uz ārkārtējiem plūdiem, kas 2002. gada vasarā skāra Centrāleiropu. Komisija 2005. gada 6. aprīlī iesniedza Padomei priekšlikumu par regulas pārskatīšanu, ar ko jo īpaši paplašinātu fonda darbības jomu attiecībā uz cilvēku izraisītām katastrofām, pazeminātu katastrofas izraisīto zaudējumu sliekšni un iekļautu papildu politisko kritēriju. Parlaments savā 2006. gada maija atzinumā šo priekšlikumu pieņēma ar dažiem grozījumiem.

Tomēr pēc šā priekšlikuma izskatīšanas diskusijas Padomē lika secināt, ka nav pietiekama atbalsta Komisijas ierosinātajai regulas pārskatīšanai.

*
* *

Jautājums Nr. 14 (Ryszard Czarnecki) (H-0507/09)

Temats: Eiropas Savienības dalībvalstu demogrāfiskās struktūras izmaiņas

Vai Padome ir vērsusi uzmanību uz to, ka būtiski ir izmainījusies Eiropas Savienības dalībvalstu demogrāfiskā struktūra? Šīs izmaiņas ir radījuši gan iedzīvotāju straujā novecošanās 27 dalībvalstīs, gan aizvien lielāka imigrācija no ārpuskopienas valstīm.

Vai Padome plāno izstrādāt programmu, ar ko Eiropas Savienības teritorijā atbalstīt uz ģimeni orientētu dzimstības politiku nolūkā mazināt minēto tendenci?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Demogrāfiskās problēmas risināšana ir viens no Eiropas Savienības galvenajiem ilgtermiņa uzdevumiem. Kā uzsvēris godājamais deputāts, tā tiešām ir cieši saistīta ar ģimenes jautājumiem.

Tomēr dalībvalstis saglabā atbildību par savu īpašo lēmumu izstrādi un īstenošanu ģimenes politikas jomā. Saskaņā ar Līgumiem Eiropas Savienība sociālās politikas jomā var atbalstīt un papildināt „pasākumus, lai veicinātu dalībvalstu sadarbību, izmantojot iniciatīvas, kas vērstas uz zināšanu apguvi, informācijas un labākās pieredzes apmaiņas sekmēšanu, jauninājumu veicināšanu un pieredzes izvērtēšanu”⁽⁴⁾.

Tomēr demogrāfiskie un sociālie jautājumi, tai skaitā attiecīgos gadījumos ģimenes jautājumi, paliek Padomes darba kārtībā. Padome 2009. gada 30. novembrī apstiprināja Sociālās aizsardzības komitejas un Nodarbinātības komitejas sagatavotos atzinumus par turpmāko Eiropas Savienības darba programmu laikposmam pēc 2010. gada, ievērojot, ka ES stratēģijā laikposmam pēc 2010. gada būtisku nozīmi saglabās darba dzīves pildzināšana un darba un privātās dzīves labākas saskaņas veicināšana⁽⁵⁾ un ka novecošana un globalizācija paliks viens no svarīgākajiem Eiropas Nodarbinātības stratēģijas uzdevumiem⁽⁶⁾.

Turklāt Padome savos secinājumos⁽⁷⁾ atzina, „ka demogrāfisku pārmaiņu dēļ gaidāms, ka darbspējīgā vecuma iedzīvotāju procentuālā daļa tuvākajos gadu desmitos samazināsies un ka Eiropā četru darbspējīga vecuma iedzīvotāju vietā, kas nosacīti uztur vienu vecāku cilvēku, būs tikai divi. Lai panāktu kopīgi nospraustos augstāka nodarbinātības līmeņa mērķus un izpildītu ekonomiskās izaugsmes un sociālās kohēzijas mērķus Eiropas Savienībā, būtiska ir politika dzimumu līdztiesības stiprināšanai un politika nolūkā uzlabot darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošanu”.

Visbeidzot, Spānijas prezidentūra savā programmā nodarbinātības un sociālo lietu jomā⁽⁸⁾ atzīst, ka demogrāfisko novecošanu Eiropā sociālās politikas jomā sāk uzskatīt ne tikai par problēmu, bet arī par iespēju.

(4) LESD 153. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

(5) Dok. 15859/09.

(6) Dok. 15529/09.

(7) Pieņēmusi EPSCO padome 2009. gada 30. novembrī, dok. 16214/09.

(8) Kopīgi sagatavojušas trīs Spānijas ministrijas, t.i., Nodarbinātības un imigrācijas ministrija, Veselības un sociālo lietu ministrija un Līdztiesības ministrija.

Tā uzskata, ka ES ir pienācis laiks pieņemt iniciatīvu, lai veicinātu aktīvu dzīvesveidu vecumdienās; piemēram, tā atbalsta iespējamo Komisijas lēmumu pasludināt 2012. gadu par Eiropas gadu aktīvam dzīvesveidam vecumdienās un paaudžu solidaritātei. Turklāt Larjohā tiks organizēta konference par aktīvu dzīvesveidu vecumdienās (2010. gada 29. un 30. aprīlī).

Spānijas prezidentūra arī veicinās dalībvalstu kopīgo darbu, lai veiksmīgāk risinātu nozīmīgās sociālās un demogrāfiskās pārmaiņas, ar ko saskaras dalībvalstis, piemēram, īstenojot intensīvāku informācijas apmaiņu, kopēju mācīšanos un daloties pieredzē par labāko praksi. Īpašu uzmanību pievērsīs dažādām iniciatīvām par darba un privātās un ģimenes dzīves saskaņošanu un par nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu, jo īpaši attiecībā uz gados vecākiem darba ņēmējiem.

*
* *

Jautājums Nr. 15 (Laima Liucija Andriekienē) (H-0002/10)

Temats: Spānijas prezidentūras prioritāšu īstenošana ES un Latīņamerikas attiecību jomā

Viena no Spānijas prezidentūras galvenajām prioritātēm ir ES un Latīņamerikas attiecības.

Ko Spānijas prezidentūra vēlētos sasniegt starptautiskās tirdzniecības ar Latīņameriku jomā?

Vai Spānijas prezidentūras laikā tiks noslēgti brīvās tirdzniecības nolīgumi ar tādām valstīm kā Kolumbija un Peru? Kādas ir vissvarīgākās problēmas, kas vēl jāatrisina?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

ES un Latīņamerikas attiecību stiprināšana patiešām ir viena no galvenajām Spānijas prezidentūras prioritātēm.

Spānijas un nākamo — Beļģijas un Ungārijas — prezidentūru 18 mēnešu programmas projektā⁽⁹⁾ visas trīs prezidentūras uzsvēra, ka īpaša uzmanība jāpievērš asociācijas nolīgumu noslēgšanai ar Centrālamerikas reģionu, daudzpusējam tirdzniecības nolīgumam ar Andu valstīm, kā arī sarunu atsākšanai un progresā panākšanai jautājumā par asociācijas nolīgumu ar Mercosur.

Attiecībā uz sarunām par asociācijas nolīgumu ar Centrālameriku — notiek sarunas ar Centrālamerikas valstīm par iespējamo laiku sarunu atsākšanai, ņemot vērā to noslēgšanu šā gada aprīlī. Šajā saistībā mums īpaši jāskatās, kā pēc nesekmīgiem notikumiem Hondurasā turpmākajos mēnešos attīstīsies situācija minētajā valstī.

Jo īpaši attiecībā uz „daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumiem” (brīvās tirdzniecības nolīgumiem) ar Kolumbiju un Peru sarunas ir krietni progresējušas, un Spānijas prezidentūra visiem spēkiem mēģinās tos noslēgt 2010. gada pirmajā pusgadā. Nākamā sarunu kārtā notiek šonedēļ Limā. Vēl ir jāatrisina virkne tādu jautājumu kā tirdzniecības jautājumi (tirgus pieejamība, izcelsmes noteikumi, intelektuālā īpašuma jautājumi) un tā saukto „politisko klauzulu” ieviešana (attiecībā uz cilvēktiesībām un masu iznīcināšanas ieročiem). Tomēr gan Kolumbija, gan Peru ir uzskatāmi parādījuši savu gatavību pieļaut kompromisu, līdz ar to izredzes panākt apmierinošu sarunu rezultātu ir labas. Ja tuvākajā laikā panāks vienošanos, tiks uzsāktas procedūras, lai nolīgumus parakstītu ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu visaugstākā līmeņa tikšanās laikā Madridē 17. un 18. maijā.

Eiropas Parlamenta nozīme procesā, kura beigās tiek noslēgti un spēkā stājas iepriekš minētie starptautiskie nolīgumi, ir noteikta ar Lisabonas līguma jaunajiem noteikumiem atbilstoši nolīguma juridiskajam pamatam.

Kad 2004. gadā tika apturētas sarunas ar Mercosur, jau bija panākts ievērojams progress attiecībā uz politisko dialogu un sadarbību. ES kopumā un Spānijas prezidentūra jo īpaši lielu nozīmi piešķir sarunu atsākšanai, ko varētu īstenot, ja būtu piemēroti apstākļi. Pirms attiecīgā ES lēmuma pieņemšanas par sarunu atsākšanu šie apstākļi ir rūpīgi jāpārbauda.

*
* *

⁽⁹⁾ Dok. 16771/09.

Jautājums Nr. 16 (Georgios Toussas) (H-0004/10)**Temats: Eiropas Savienības apstiprinājums nacistu uzskatīšanai par varoņiem**

Dažas stundas pirms tam, kad 18. decembrī Gruzijas valdība uzspridzināja pieminēto antifašistiem Kutaisi pilsētā, ANO Ģenerālajā asamblejā tika iesniegta rezolūcija, lai nosodītu centienus attaisnot nacistu vairākās Eiropas valstīs un ES dalībvalstīs, piemēram, Baltijas valstīs un citās valstīs, kurās „Waffen SS” fašistu bandu locekļus uzskata par varoņiem; vienlaikus valdības pieņem lēmumus nogāzt un iznīcināt pieminētos antifašistu pretošanās kustības un tautu uzvaras piemiņai. Pārliecinošs vairākums ANO dalībvalstu nobalsoja „par” (127), bet „pret” balsoja tikai ASV, ko atbalstīja 27 ES dalībvalstis, kuras atturējās.

Ņemot vērā iepriekš minēto, vai Padome varētu atbildēt uz šādiem jautājumiem: vai tas, ka balsojumā par šo rezolūciju ES atturējās, nozīmē apstiprinājumu un atbalstu fašistu bandu un nacistu kara noziedznieku kolaboracionistu glorifikācijai un rehabilitācijai dažās dalībvalstīs un citās Eiropas valstīs? Vai ES un Padome atbalsta tādu pieminēto nojaukšanu, kuri vēlti antifašistu uzvaras piemiņai ES dalībvalstīs un citās valstīs? Vai ES atteikšanās nosodīt noziegumus pret cilvēci vainīgo fašistu glorifikāciju ir daļa no vēsturiski nekompetenta mēģinājuma likt vienlīdzības zīmi starp nacistu un komunismu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienība vienmēr ir skaidri norādījusi savu ciešo apņemšanos iesaistīties globāla mēroga cīņā pret rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un ar to saistīto neiecietību. Šī apņemšanās atkārtoti tika apstiprināta ES vārdā sniegtajā Zviedrijas prezidentūras deklarācijā, ar ko izskaidrots ES lēmums ANO Ģenerālās Asamblejas 64. sesijā atturēties Trešās komitejas ierosinātajā balsojumā par rezolūciju „Tādu darbību nepieļaujamība, kas veicina mūsdienu rasisma formu, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar to saistītās neiecietības kurināšanu”.

Kā norādīts minētajā deklarācijā, visā rezolūcijas teksta apspriešanas laikā ES puda stingru gatavību atrast veidus, kā nodrošināt, lai rezolūcija atspoguļotu reālu un nopietnu reaģēšanas veidu uz mūsdienu rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar to saistītās neiecietības formām.

Tomēr diemžēl dažas no visnopietnākajām ES un citu delegāciju paustajām bažām netika ņemtas vērā. Tāpat kā iepriekšējos gados tā vietā, lai vispusīgi risinātu ar rasismu un rasu diskrimināciju saistītās cilvēktiesību problēmas, no kurām viena no nopietnākajām ir rasistiskās un ksenofobiskās vardarbības atdzimšana, rezolūcijas teksta projektā tika izmantota selektīva pieeja, neņemot vērā šīs nopietnās bažas un būtībā novēršot no tām uzmanību.

Īpaši nožēlojams piemērs saistībā ar rezolūcijas teksta trūkumiem ir neprecīzu citātu izmantošana no Nirnbergas tribunāla sprieduma.

Ļoti svarīgi atzīmēt, ka teksts arī neatspoguļoja galveno apsvērumu, ka cīņai pret rasismu, rasu diskrimināciju, ksenofobiju un ar to saistīto neiecietību jāatbilst Starptautiskās konvencijas par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu 4. un 5. panta noteikumiem, nevis jāierobežo citas atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības.

Visbeidzot, rezolūcijas tekstā ir mēģinājums ierobežot ANO īpašā referenta brīvību ziņot Cilvēktiesību padomei un Ģenerālajai Asamblejai par visiem mūsdienu rasisma, rasu diskriminācijas un ksenofobijas formu aspektiem.

Pamatojoties uz visiem iepriekš minētajiem iemesliem, ES pieņēma lēmumu atturēties.

*
* *

Jautājums Nr. 17 (Charalampos Angourakis) (H-0005/10)**Temats: Nācaretes mēra apcietināšana**

Pagājušā gada 29. decembrī Nācaretes mēra Ramez Jeraisy, kurš sadarbojas ar Izraēlas Komunistiskās partijas Demokrātisko vienlīdzības un miera fronti, mājās tika iemesta rokasgrāmatā.

Šis uzbrukums izdarīts gadadienā, kad notika Izraēlas asiņainais uzbrukums Gazai, un laikā, kad Izraēla kļūst aizvien agresīvāka un arvien biežāk notiek uzbrukumi, kas vērsti pret komunistisko ideoloģiju un demokrātiju.

Tajā pašā laikā tika aizliegtas publiskas demonstrācijas un Kneseta deputātam un Izraēlas Komunistiskās partijas Centrālās komitejas loceklim Muhammad Barakeh tika izvirzīta apsūdzība par viņa darbību, kas vērsta pret karu.

Vai Padome izteiks nosodījumu par šiem Izraēlas uzbrukumiem, kas vērsti pret komunistisko ideoloģiju un demokrātiju?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2010. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Vēlos pateikties godājamam Eiropas Parlamenta deputātam par šo jautājumu.

Vardarbīgi uzbrukumi iedzīvotājiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir civildienesta ierēdņi vai nav, un neatkarīgi no viņu politiskajiem uzskatiem ir noziedzīgas darbības, kas jāizmeklē un par ko jāšoda, izmantojot atbilstošas tiesas procedūras. Turklāt neviens politiski motivēts vardarbīgs uzbrukums nav savienojams ar Eiropas Savienības demokrātijas pamatvērtībām, jo īpaši ar vārda brīvību un politisko orientāciju, nediskrimināciju un tiesiskumu. Tas tāpat attiecas uz gadījumiem, kad valdības vai valsts pārvaldes iestāžu dienesti iedzīvotājus vajā politisku iemeslu dēļ.

Attiecībā uz godājamā deputāta norādītajiem gadījumiem politiskās motivācijas pierādījumu nav ne saistībā ar rokasgranātas iemešanu Nācaretes mēra mājā, par ko pašlaik kriminālizmeklēšanu veic Izraēlas policija, ne arī saistībā ar apsūdzību, kura izvirzīta Kneseta deputātam Muhammad Barakeh, kas pats izvēlējās neizmantot savu deputāta imunitāti. Par konfliktu Gazā 2009. gada sākumā ES, arī Padome, ir sniegusi virkni paziņojumu, kuros cita starpā uzsvērts, ka visām pusēm ir jāievēro cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības.

Vēlos apliecināt godājamam deputātam, ka Padome piešķir īpašu nozīmi demokrātiskajām vērtībām un principiem un attiecīgā gadījumā, ja ir pamatoti pierādījumi, ir gatava nosodīt to pārkāpumu.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 18 (Liam Aylward) (H-0488/09)

Temats: Izstrādājumu drošība un izņemšana no apgrozības

Saistībā ar nesenajām bažām par Eiropas Savienībā tirgotu bērniem paredzētu atsevišķu stumjamo mašīnu un rotaļlietu drošību — kādus pasākumus Komisija veic, lai nodrošinātu, ka Eiropas patērētāji, jo īpaši bērni, ir aizsargāti, un gadījumi, kad nepieciešams izņemt preces no apgrozības neatkārtotos aizvien biežāk?

Turklāt, ko Komisija var darīt, lai nodrošinātu, ka preces ar defektiem vai nedrošas preces tiek izņemtas no apgrozības visefektīvākajā veidā un nekavējoties, sagādājot patērētājiem pēc iespējas mazāk neērtību?

Atbilde

Rotaļlietas un bērniem paredzētie izstrādājumi atšķiras no citām patēriņa precēm. Rotaļlietu un bērniem paredzēto izstrādājumu drošums ir viena no galvenajām patēriņa preču drošuma prasību prioritātēm.

Komisija nesen ir uzsākusi virkni pasākumu, kuru mērķis ir paaugstināt rotaļlietu un bērniem paredzēto izstrādājumu drošuma līmeni Eiropā. Komisija ir veicinājusi likumdošanas un standartu izstrādi, sniegusi finansiālu atbalstu pārrobežu tirgus uzraudzības pasākumiem, sadarbojusies ar rotaļlietu ražotājiem un saistījusies ar mūsu starptautiskajiem partneriem.

Jaunā Rotaļlietu drošuma direktīva (2009/48/EK)⁽¹⁰⁾ tika pieņemta 2009. gada 18. jūnijā. Pateicoties mūsu konstruktīvajām debatēm, tagad direktīvā ir iekļautas pastiprinātas drošuma prasības un to var ātri pielāgot jaunatklātiem riskiem, jo īpaši attiecībā uz ķīmiskām vielām.

⁽¹⁰⁾ Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīva 2009/48/EK par rotaļlietu drošumu, OV L 170, 30.6.2009.

Vispārējā bērnu aprūpē izmantoto izstrādājumu, piemēram, bērnu ratiņu vai bērnu gultiņu, drošumu nosaka Produktu vispārējās drošības direktīva (2001/95/EK)⁽¹¹⁾. Direktīvā visiem piegādes ķēdes dalībniekiem noteikts vispārējs pienākums darīt tirgū pieejamus tikai drošus izstrādājumus. Īstenojot šo tiesību aktu, bērnu drošība ir arī viens no galvenajiem uzdevumiem.

Drošuma kritērijus nosaka ar vairākiem Eiropas standartiem. Lai ievērotu jaunās Rotaļlietu drošuma direktīvas prasības, attiecīgie rotaļlietu drošuma standarti būs jāpārskata. Nesen tika veikts novērtējums vairākiem bērnu aprūpes izstrādājumiem, kas parasti saistīti ar zīdaiņu un mazu bērnu barošanu, gulēšanu, vannošānu vai atpūti. Komisija noteikti pieprasīs pieņemt jaunus Eiropas drošuma standartus attiecībā uz tādām vannošānas palīgierīcēm kā zīdaiņu vannas vai vannas sēdekļi un izstrādājumiem bērnu gulvietās, un šāda rīcība būs tikai daļa no plašākas rīcības šajā jomā.

Komisija kopš 2008. gada beigām ir sniegusi atbalstu EUR 0,5 miljonu apmērā saskaņotiem uzraudzības pasākumiem, kas paredzēti attiecībā uz mazu bērnu rotaļlietām. 15 Eiropas valstu iestādes jau ir izmeklējušas 200 rotaļlietu paraugus, lai pārbaudītu mazo elementu (arī magnētu) un smago metālu risku. Rotaļlietas, kas izrādījušas neatbilstošas un bīstamas, ir izņemtas no tirgus.

Komisija arī aicinājusi rotaļlietu ražotājus pastiprināt savus pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas tirgū tiek ražotas un pārdotas tikai drošas rotaļlietas. Divi brīvprātīgi nolīgumi ar Eiropas rotaļlietu ražotājiem un rotaļlietu mazumtirgotāju un importētāju pārstāvjiem iesaistījuši šo nozari virknē pasākumu, piemēram, izglītības un apmācību sniegšanā vai pamatnostādņu izstrādē, kas palīdzēs uzņēmumiem izveidot atbilstošas drošuma pārbaudes sistēmas.

Attiecībā uz starptautiskās darbības jomu — pateicoties sadarbībai ar Ķīnu, uz tās robežas jau ir aizturēti simtiem bīstamu rotaļlietu un bērnu aprūpes izstrādājumu, un Ķīnas iestādes ir anulējušas daudzas eksporta licences. ES, Ķīnas, kā arī ASV rotaļlietu drošuma eksperti regulāri apspriež rotaļlietu drošumu, kopīgās problēmas, iespējamo rīcību un attiecīgo prasību konverģences jomu.

Tā kā uzņēmēji galvenokārt ir atbildīgi par savu izstrādājumu drošumu, viņiem vienmēr būtu jāizrāda lielāka iniciatīva, nosakot iespējamās problemātiskās jautājumus ražošanas posmā. Notiekot starpgadījumiem, jābūt piemērotiem pasākumiem, lai ātri un mērķtiecīgi noorganizētu rotaļlietu un bērniem paredzēto izstrādājumu izņemšanu no apgrozības. Daudzi uzņēmumi nopietni uztver savu atbildību, kas saistīta ar tiesību aktiem produktu drošuma jomā, un rīkojas ātri. Tomēr, tā kā atsevišķi tirgus dalībnieki nespēj veikt pareizu riska pārvaldību, valstu īstenošanas iestāžu rīcībā būtu jānodrošina vajadzīgie resursi, lai uzraudzītu viņu darbības un noteiktu papildu ierobežojošus pasākumus, ja brīvprātīgi veiktos pasākumus varētu uzskatīt par novēlotiem vai nepietiekamiem, lai novērstu visus riskus. Tāpēc Komisija ļoti atzinīgi vērtē Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas lielo interesi un izrādīto iniciatīvu, apspriežot tirgus uzraudzības pastiprināšanu patērētāju drošības interesēs.

*
* *

Jautājums Nr. 20 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0501/09)

Temats: Eiropas elektronisko rēķinu sistēma (e-rēķini)

Eiropas Komisija 2007. gadā sadarbojās ar ekspertu grupu — banku un uzņēmumu pārstāvjiem un ar standartizācijas iestādēm, lai noteiktu pastāvošos šķēršļus un definētu Eiropas sistēmu pārejai uz elektroniskiem rēķiniem.

2008. gadā Komisija izveidoja darba grupu, kuras uzdevums bija līdz 2009. gada beigām izstrādāt Eiropas elektronisko rēķinu sistēmu. Ņemot vērā ieguvumus, ko sniegtu šāda Eiropas sistēma gan uzņēmumiem, gan finanšu un nodokļu pārvaldes uzņēmumiem, vai Komisija varētu norādīt, kāds ir darba grupas veikums, kurai 2008. gadā tika uzdots izveidot šo sistēmu, un jo īpaši kādus pasākumus tā gatavojas veikt Eiropas elektronisko rēķinu sistēmas attīstīšanas un īstenošanas nolūkā, kā arī kāds ir šo pasākumu izpildes grafiks?

Atbilde

Salīdzinājumā ar rēķiniem papīra formātā elektroniskie rēķini visu lielumu uzņēmumiem sniedz ievērojamas ekonomiskās priekšrocības. Tomēr lielākā daļa elektronisko rēķinu sagatavošanas potenciāla netiek izmantota,

⁽¹¹⁾ Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību, OV L 11, 15.1.2002.

it sevišķi mazos un vidējos uzņēmumos (MVU), jo attiecībā uz elektronisko rēķinu sistēmas pilnu ieviešanu vēl aizvien pastāv reglamentējoši un tehniski šķēršļi. Komisija 2007. gada beigās izveidoja neatkarīgu ekspertu grupu, kuras uzdevums bija likt priekšā Eiropas elektronisko rēķinu sistēmu, kas visā Eiropā atvērti, konkurētspējīgi un savietojami atbalstītu elektronisko rēķinu sagatavošanas pakalpojumu sniegšanu.

Ekspertu grupa 2009. gada novembrī pabeidza savu darbu un pieņēma galīgo ziņojumu, iekļaujot izstrādāto Eiropas elektronisko rēķinu sistēmu. Ekspertu grupas apzinātie galvenie šķēršļi elektronisko rēķinu sistēmas ieviešanā ir šādi: pretrunīgas normatīvās prasības attiecībā uz elektroniskajiem rēķiniem ES dalībvalstīs, it sevišķi attiecībā uz elektronisko rēķinu pieņemšanu nodokļu iestādēs saistībā ar PVN; elektronisko rēķinu sagatavošanas risinājumu nepietiekama tehniskā savietojamība; elektronisko rēķinu kopēja satura standarta trūkums. Lai atrisinātu šos jautājumus, ierosinātajā Eiropas elektronisko rēķinu sistēmā ietverts juridiskās un fiskālās atbilstības prakses kodekss, kas ir saskaņots ar Komisijas ierosināto, pārskatīto PVN direktīvu. Turklāt Eiropas elektronisko rēķinu sistēmā ir ietverts ieteikumu kopums satura standartu savietojamībai un vadībai. Sistēma pamatojas uz darbības vajadzību kopumu, un tajā īpaša uzmanība pievērsta MVU.

Eiropas Komisija šo ekspertu grupas ziņojumu ir publicējusi savā tīmekļa vietnē, un ekspertu grupas ieteikumi pašlaik nodoti sabiedriskajai apspriešanai, kas ir pieejama visiem interesentiem līdz 2010. gada februāra beigām⁽¹²⁾. Sabiedriskās apspriešanas rezultāti un ekspertu grupas ieteikumi tiks apspriesti arī augsta līmeņa konferencē par elektronisko rēķinu sagatavošanu, kas pašlaik ir plānota 2010. gada aprīlī Spānijas prezidentūras aizgādībā.

Pamatojoties uz ekspertu grupas ziņojumu un sabiedriskās apspriešanas iznākumu, Eiropas Komisija novērtēs, vai ir jāpieprasa turpmākas iniciatīvas, it sevišķi, lai novērstu šķēršļus ES mērogā un lai, pārejot uz elektronisko rēķinu sagatavošanas sistēmu visā Eiropā, uzlabotos konkurētspēja. Pamatojoties uz šā novērtējumu rezultātiem, Komisija apsvērs turpmāk veicamos pasākumus, ar ko veicināt elektroniskās rēķinu sagatavošanas sistēmas ieviešanu līdz 2010. gada rudenim. Turklāt Komisija vēlētos atgādināt savu priekšlikumu pārskatīt PVN direktīvu, jo īpaši attiecībā uz elektronisko rēķinu sistēmas atzīšanu, kas pašlaik tiek apspriesta ar likumdevējiem.

*
* *

Jautājums Nr. 21 (Bernd Posselt) (H-0480/09)

Temats: Profesionālās izglītības un pieredzes apmaiņas nozīme

Ko dara Komisija, lai palielinātu profesionālās izglītības nozīmi ES attiecībā pret akadēmisko izglītību, un kādas nākotnes izredzes ir jaunatnes pārrobežu apmaiņai profesionālās izglītības jomā?

Atbilde

Komisija sekmē iesaistīšanos gan vispārējā, gan profesionālajā izglītībā un apmācībā, sevišķi ņemot vērā sabiedrības pieaugošo vajadzību pēc krīzes pārkvalificēties un sabiedrības novecošanu.

Saskaņā ar tā saukto Kopenhāgenas procesu Komisija kopā ar dalībvalstīm ir intensīvi strādājusi, lai paaugstinātu profesionālās izglītības un apmācības (VET) kvalitāti un pievilcību.

Procesa galvenais uzdevums ir izveidot kopēju Eiropas sistēmu un līdzekļus, lai sekmētu savstarpējo uzticēšanos, pārredzamību, kvalifikācijas atzīšanu un kvalitāti, atvieglojot mācību procesa dalībnieku mobilitāti starp valstīm un izglītības sistēmām.

Svarīgākie no šiem līdzekļiem ir Eiropas kvalifikāciju sistēma (EQF), Europass, Eiropas kredītu sistēma profesionālās izglītības un apmācības jomā (ECVET) un Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu struktūra profesionālajai izglītībai un apmācībai (EQARF).

Īstenojot VET politiku, kā arī sekmējot mācību procesa dalībnieku un skolotāju pārrobežu mobilitāti profesionālās izglītības un apmācības jomā, nozīmīgu finansiālo atbalstu sniedz programma Leonardo da Vinci, kas ir iekļauta Mūžizglītības programmā 2007.–2013. gadam. Pateicoties programmai Leonardo da Vinci, 2008. gadā mobilitātes perioda priekšrocības varēja izmantot kopumā 67 740 personas. Tomēr, tā kā šis rādītājs atbilst tikai apmēram 1 % no kopējās mērķa grupas, nepieciešams arī liels valstu, reģionālo vai vietējo tirgus dalībnieku un ieinteresēto personu atbalsts, lai mobilitāti padarītu drīzāk par normu, nevis par

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemshorstdetail.cfm?item_id=3875&lang=en

izņēmumu. Atbilstoši ES iniciatīvai 2020. gadam Komisija apsver jaunu, vērienīgu iniciatīvu „Jaunatne kustībā”, kam būtu jāatbalsta jauniešu mācību mobilitāte visos izglītības līmeņos.

*
* *

Jautājums Nr. 22 (Nikolaos Chountis) (H-0482/09)

Temats: Spēļu rezultātu pasūtīšana futbolā — slikts piemērs jauniešiem

Eiropas Futbola asociāciju savienības (UEFA) ziņojumā ir sniegta informācija par pagājušajā sezonā notikušo skandālu saistībā ar spēļu rezultātu pasūtīšanu. Šādi notikumi nepārprotami rāda sliktu piemēru jauniešiem un kropļo sporta ētosu, kuru grauj milzīgās naudas summas, kas tiek apgrozītas derību un azartspēļu darījumos.

Ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. panta 2. punktu, kurā noteikts, ka: „Savienības rīcības mērķi ir: ... attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās un sadarbību starp struktūrām, kas ir atbildīgas par sportu, kā arī sargājot sportistu, jo īpaši jaunāko sportistu, fizisko un morālo integritāti.” vai Komisija var izteikties par šādiem jautājumiem:

Vai tā ir izskatījusi šo jautājumu, un, ja ir, kāda ir tās nostāja? Kādus pasākumus Komisija sagaida no UEFA attiecībā uz šajā skandālā iesaistītajām federācijām, komandām, vadītājiem un spēlētājiem? Ņemot vērā milzīgās naudas summas, kas tiek apgrozītas legālās vai nelegālās derību operācijās un ir pastāvīgs dzinulis „pasūtīt” sporta pasākumu rezultātu, kādus pasākumus tā plāno veikt?

Atbilde

Spēļu rezultātu pasūtīšana iedragā sporta sociālo un izglītības funkciju. Šāda rīcība kropļo kā profesionālā, tā arī masu sporta ētosu, jo rada tiešus draudus sporta sacensību godīgumam. Spēļu rezultātu pasūtīšanas gadījumi bieži vien ir saistīti ar nelikumīgām azartspēlēm un korupciju, un tajos parasti ir iesaistīti starptautiski noziedznieku tīkli.

Pamatojoties uz sporta popularitāti pasaulē un sporta pasākumu un azartspēļu atspoguļojuma pārrobežu raksturu, problēmas apmērs bieži vien pārsniedz valsts iestāžu kompetenci. Atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. pantam, kurā norādīts, ka Eiropas Savienības rīcībai ir jāveicina sporta sacensību godīgums un par sportu atbildīgo iestāžu sadarbība, un saskaņā ar sporta aprindu aicinājumiem Komisija risinās jautājumu par spēļu rezultātu pasūtīšanu, jo pastāv risks, ka Eiropā varētu tikt iedragāta sporta vērtība.

Šajā saistībā Komisija ir apspriedusies ar UEFA par neseno spēļu rezultātu pasūtīšanas skandālu, ko izmeklē Vācijas iestādes. Komisija ir piedāvājusi UEFA savu atbalstu, lai ES mērogā palielinātu informētību par problēmām, kas saistītas ar spēļu rezultātu pasūtīšanu.

Saistībā ar nelikumīgajām azartspēlēm Komisija nav saņēmusi sūdzības pret cienījamiem Eiropas uzņēmējiem par spēļu rezultātu pasūtīšanas gadījumiem. Lai konstatētu nelikumīgās darbības, Komisijas dienesti atbilstoši savam darbam atļauto pārrobežu sporta derību pakalpojumu jomā iekšējā tirgū uzrauga virkni dalībvalstu regulatīvo iestāžu, kas cieši sadarbojas ar atļauto tiešsaistes sporta derību pakalpojumu sniedzējiem. Turklāt, lai piesaistītu klientus, bukmeikeri paši sadarbībā ar sporta federācijām ir izveidojuši pašregulējošas agrīnās brīdināšanas sistēmas, lai konstatētu krāpnieciskas darbības, kas norisinās atsevišķos sporta pasākumos.

Attiecībā uz plašo korupcijas problēmu Komisija pašlaik veido mehānismu to dalībvalstu centieniem uzraudzībai, kas saistīti ar cīņu pret korupciju gan valsts, gan privātajā sektorā.

Komisija atbalstīs sporta kustības un citu attiecīgo ieinteresēto personu (piemēram, derību organizēšanas uzņēmumu un plašsaziņas līdzekļu) centienus apturēt spēļu rezultātu pasūtīšanas gadījumus Eiropas mērogā. Šajā saistībā Komisija atbalsta tādas partnerības veidus, kurā sporta aprindas ir sadarbojušās ar derību organizēšanas uzņēmumiem, lai izveidotu agrīnās brīdināšanas sistēmas, kuru mērķis ir novērst krāpšanu un spēļu rezultātu pasūtīšanas skandālus sportā. Tie ir labas pārvaldības piemērs sporta derību jomā.

Komisija arī atbalstīs valsts un privātā sektora sadarbību, lai atrastu visefektīvākos veidus, kā Eiropas sportā cīnīties pret spēļu rezultātu pasūtīšanas gadījumiem un citiem korupcijas un finanšu noziegumu veidiem.

*
* *

Jautājums Nr. 23 (Ernst Strasser) (H-0497/09)**Temats: Plānotie pasākumi jaunajā kompetences jomā — sporta nozarē**

Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, arī uz sporta jomu attiecas Eiropas Savienības kompetence.

Kādus pasākumus Komisija paredzējusi īstenot turpmākajos 12 mēnešos, lai atbalstītu, koordinētu vai papildinātu dalībvalstu pasākumus šajā jomā?

Atbilde

Īstenojot jaunus noteikumus sporta jomā, Komisijai ir jāierosina atbilstoši pasākumi, kas ļauj sasniegt Līgumā noteiktos mērķus. Komisijas pamatprincips būs jebkuram ierosinātajam pasākumam nodrošināt ES pievienoto vērtību. Vēl konkrētāk par atsevišķiem pasākumiem izlems nākamā, jaunizveidotā Komisija.

Pirms priekšlikumu sagatavošanas Komisija 2010. gada pirmajā pusē, iespējams, organizēs plašu sabiedrisko apspriešanu, arī mērķtiecīgas debates ar dalībvalstīm un sporta kustību. Turpmāk sagaidāmi arī citi priekšlikumi, kas atspoguļos šādas apspriešanas un debašu rezultātus un turpinās izmantot pieredzi, kura gūta, īstenojot 2007. gada Baltās grāmatas par sportu⁽¹³⁾ sociālos, ekonomikas un pārvaldības jautājumus. Pamatojoties uz to, Komisijas priekšlikumi ES rīcībai cita starpā noteikti būs vērsti uz labas pārvaldības un sporta sociālās, veselības un izglītības funkcijas veicināšanu.

Īstenojot Eiropas Parlamenta ierosinātās sagatavošanas darbības sporta jomā 2009. un 2010. gadā, no ES budžeta jau tiek sniegts atbalsts darbībām, kurās iesaistīti vairāki dalībnieki, tādās jomās kā veselība, izglītība, iespēju vienlīdzība, cīņa pret dopinga lietošanu, brīvprātīgo darbs, un tas noteikti palīdzēs Komisijai ierosināt piemērotus tematus sporta programmai.

Lai nodrošinātu šo jauno kompetenču saskaņotu īstenošanu, Komisija cieši sadarbosies ar Parlamentu un Padomi.

*
* *

Jautājums Nr. 24 (Morten Messerschmidt) (H-0474/09)**Temats: Turcijas draudi noteikt iebraukšanas aizliegumu Geert Wilders**

Turcijas valdība ir piedraudējusi, ka tā nepiešķirs iebraukšanas atļauju visai Nīderlandes parlamenta delegācijai, kurai būtu jāierodas vizītē 2010. gada janvārī, ja tās sastāvā būs Brīvības partijas biedrs Geert Wilders.

Ja ņem vērā to, ka Nīderlandes delegācija gatavojas apmeklēt valsti, kura vēlas kļūt par ES dalībvalsti un no kuras tādēļ varētu sagaidīt, ka tai ir sapratne par tādām vērtībām kā demokrātija un vārda brīvība, tad, pēc jautājuma iesniedzēja domām, Turcijas draudi ir komiski.

Turklāt draudu iniciators ir Turcijas ārlietu ministrs, kas pieder pie islāmiski noskaņotās valdībā pārstāvētās partijas.

Vai Komisija uzskata, ka Turcijas valdības draudi aizliegt valstī iebraukt Nīderlandes tautas vēlētam politiķim ir pierādījums skaidrai un demokrātiskai domāšanai, kas ir viena no pamatprasībām, lai valsti varētu uzņemt ES? Vai Komisija arī uzskata, ka šāda rīcība ir saskaņā ar Kopenhāģenas kritērijiem attiecībā uz demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu?

Sk. arī 2009. gada 26. novembra rakstu laikrakstā Jyllands-Posten „Tyrkiet truer Wilders med indrejseforbud” (Turcija draud Wilders noteikt iebraukšanas aizliegumu).

Atbilde

Nīderlandes parlamenta apakšpalātas deputātu delegācija 2009. gada decembrī atcēla plānoto vizīti uz Turciju.

Par atceļšanas iemeslu tika minēti Turcijas valdības pārstāvja izteikumi par Nīderlandes parlamenta apakšpalātas deputāta Geert Wilders plānoto piedalīšanos vizītē. Pamatojoties uz šiem izteikumiem, delegācija secināja, ka Turcijas valdība to neuzņemt.

⁽¹³⁾ COM(2007)391, galīgā redakcija.

Vēlāk Turcijas Lielās nacionālās asamblejas ES jautājumu saskaņošanas komitejas priekšsēdētājs paziņoja, ka Turcijas parlamenta deputāti pauž nožēlu par vizītes atcelšanu.

Komisijai nav informācijas par Turcijas nodomu liegt Nīderlandes parlamenta deputātiem iekļūt savā teritorijā.

Turklāt Komisija nesaskata saikni starp minēto vizītes atcelšanu un Kopenhāģenas kritērijiem.

*
* *

Jautājums Nr. 25 (Jim Higgins) (H-0475/09)

Temats: Eiropas mēroga apmācība un atbalsts bez darba esošajiem augstskolu beidzējiem

Ņemot vērā ļoti augsto bezdarbnieku īpatsvaru nesen augstskolu beigušo vidū (visā Eiropā), vai Komisija apsver iespēju izveidot Eiropas mēroga apmācības sistēmu un atbalsta tīklu šādiem augstskolu beidzējiem? Šādi shēmai ir daudzas priekšrocības: augstskolu beidzējiem tiktu sniegta iespēja iegūt svarīgu darba pieredzi, pielāgot savas zināšanas, lai varētu risināt darba dzīves praktiskos jautājumus, novērst intelektuālā darbaspēka emigrāciju un dot ieguldījumu sabiedrībai, izmantojot iegūto izglītību.

Atbilde

Jau labu laiku pirms krīzes sākuma Komisija saskaņā ar Lisabonas stratēģiju un Eiropas Nodarbinātības stratēģiju par prioritāti noteica jaunu cilvēku bezdarba problēmu risināšanu. Komisija ir noteikusi galvenās problēmas, sadarbojoties ar dalībvalstīm, kas saskaņā ar 2005. gadā pieņemto Eiropas Jaunatnes paktu apņēmas pastiprināt pasākumus, lai veicinātu jaunu cilvēku integrāciju darba tirgū. Šajā saistībā īpaša uzmanība būtu jāpievērš pārejas uzlabošanai no izglītības uz darba tirgu, piemēram, pastiprinot saikni starp izglītības sistēmām un darba tirgu un pilnveidojot praktiskās apmācības uzņēmumos („prakse”).

Lai gan krīze vēl nebija sākusies un dalībvalstis bija uzsākušas pasākumus šajā jomā, daudzi jaunie absolventi saskārās ar grūtībām, kas saistītas ar iekļūšanu darba tirgū. Krīzes rezultātā bezdarbs jaunu cilvēku vidū ir palielinājies ievērojami un vairāk nekā jebkurā citā darba tirgus grupā.

Sagatavojot ES galveno nākotnes politikas darba kārtību („ES 2020”), pienācīga uzmanība būtu jāpievērš tam, lai veicinātu jaunu cilvēku piekļuvi darba tirgum un jaunu darbavietu izveidi. Turklāt jāuzlabo mehānismi, lai nodrošinātu efektīvu politikas īstenošanu. Komisija 2009. gada 24. novembra „ES 2020” apspriešanas dokumentā noteica virkni galveno darbības jomu, tai skaitā — veicināt jaunu prasmju iegūšanu, sekmēt radošumu un jauninājumus un attīstīt uzņēmējdarbību. „ES 2020” stratēģija arī pamatosies uz ES politikas sadarbību izglītības un jaunatnes politikas jomā, īstenojot darba programmas „Izglītība un apmācība 2020” un „Jaunatne 2010–2018”.

ES ir ieviesusi vairākus pasākumus, lai palīdzētu jaunajiem darba meklētājiem, arī saskaņā ar EURES iniciatīvu: viena EURES tīmekļa portāla sadaļa ir veltīta augstskolu absolventu darba iespējām⁽¹⁴⁾. Turklāt dalībvalstis var izmantot Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbalstu, lai īstenotu reformas savās izglītības un apmācības sistēmās. Laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam mūžizglītības sistēmu attīstības veicināšanai piešķirti EUR 9,4 miljoni un vēl EUR 12,4 miljardi piešķirti līdzdalības palielināšanai izglītībā un apmācībā visā dzīves laikā.

Saistībā ar Komisijas uzsākto iniciatīvu attīstīt un stiprināt dialogu un sadarbību starp augstāko izglītību un darba pasauli (COM(2009)158, galīgā redakcija „Jauna partnerība universitāšu modernizācijai — ES forums par dialogu starp universitātēm un uzņēmējdarbības jomu”) Komisija sadarbībā ar Čehijas Izglītības, jaunatnes un sporta ministriju un Masarika universitāti 2010. gada 2. un 3. februārī Brno organizē tematisko forumu, kurā tiks ieteikta un apspriesta pašreizējā un iespējamā rīcība, kas uzsāktā sadarbībā ar augstākās izglītības iestādēm, uzņēmumiem un valsts iestādēm, reaģējot uz pašreizējo krīzi.

*
* *

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eures/main.jsp?lang=en&acro=job&catId=7576&parentId=52>

Jautājums Nr. 26 (Sławomir Witold Nitras) (H-0483/09)**Temats: Sadarbības stratēģija energoapgādes drošības un solidaritātes jomā saistībā ar Lisabonas līgumu**

Lisabonas līgums, kas stājas spēkā 2009. gada 1. decembrī, ir pirmais līgums, kurā paredzēta un noteikta kopējā energoapgādes drošības un solidaritātes politika. Tādēļ es gribētu, lai Komisija sniedz informāciju par to, kāda ir tās stratēģija un redzējums šajā politikas jomā, ņemot vērā jauno līgumu.

Kādus pasākumus Komisija plāno, lai aizsargātu dalībvalstis pret iespējamām gāzes piegādes traucējumiem saistībā ar trešo valstu piegādātājiem? Kāds ir tajās energoapgādes infrastruktūrās veicamo investīciju kalendārs, kas veido drošības stratēģijas galveno elementu? Vai Komisijai ir plāns šīs infrastruktūras attīstībai ziemeļu un dienvidu virzienā?

Atbilde

ES enerģētikas politika līdz šim ir izstrādāta, pamatojoties uz vairākiem atšķirīgiem Līguma pantiem. Lisabonas līgums ES enerģētikas politikas turpmākajai attīstībai pirmo reizi piedāvā vispusīgu pamatu. Par vienu no mērķiem skaidri ir noteikta piegādes drošība, un politika ir jāizstrādā un jāīsteno, ievērojot solidaritāti.

Dalībvalstis ir apstiprinājušas pieeju attiecībā uz energoapgādes drošību, kas noteikta otrajā stratēģiskajā pārskatā enerģētikas jomā. Tādējādi, sadarbojoties un turpinot attīstīt starpsavienojumus Eiropā, tiek mazināta atkarība no gāzes piegādes pārtraukumiem, kas savukārt stiprinās stingru ES nostāju ārējos ar enerģētiku saistītos darījumos. Sadarbība Eiropā galvenokārt balstās uz labi funkcionējošu iekšējo enerģētikas tirgu, piemērojot kopējus standartus un atbilstošas infrastruktūras, kā noteikts ierosinātajā regulā par gāzes piegādes drošību. Solidaritāte starp dalībvalstīm un starp uzņēmumiem, kas varētu būt iesaistīti, ir ļoti jānostiprina pirms jebkādas krīzes rašanās. Dalībvalstīm iepriekš ir jāsadarbojas, veicot risku novērtēšanu un preventīvas darbības, starp kurām var minēt arī infrastruktūras attīstīšanu un operatīvās rīcības plānu izstrādi. Attiecībā uz krīzes pārvarēšanu ļoti svarīga ir reģionālā sadarbība. Komisijai galvenokārt būs palīdzības sniegšanas un koordinēšanas loma; tā var novērtēt situāciju, pasludināt ES mēroga ārkārtas situāciju, ātri iesaistīt uzraudzības darba grupas, sasaukt Gāzes koordinācijas grupu, aktivizēt civilās aizsardzības mehānismu un it sevišķi — būt par starpnieku, ja iesaistītas trešās valstis. Komisija cer panākt drīzu vienošanos par regulas priekšlikumu.

Ieguldījumi enerģētikas infrastruktūrās ir vajadzīgi, jo īpaši attiecībā uz piegādes drošību. Trešā iekšējā enerģētikas tirgus dokumentu kopuma noteikumi jau uzlabo infrastruktūras plānošanu Eiropā, arī saistībā ar energoapgādes drošību. Ierosinātajā regulā par gāzes piegādes drošību ir ieteikts infrastruktūras standarts, un Eiropas enerģētikas programma ekonomikas atveseļošanai pārvalda finansiālo atbalstu enerģētikas infrastruktūras projektiem, arī aptuveni EUR 1,44 miljardus gāzes starpsavienojumiem, sašķidrinātas dabasgāzes termināļiem, uzglabāšanai un divvirzienu plūsmai. Eiropas enerģētikas tīklu programma tiks pārskatīta 2010. gadā, lai nodrošinātu, ka tajā pienācīgi tiek pievērsta uzmanība ES enerģētikas infrastruktūrai, atsaucoties uz iekšējā tirgus vajadzībām un palielinot piegādes drošību.

Ziemeļu un dienvidu starpsavienojumi Centrāleiropā un Austrumeiropā bija noteikti par energoapgādes drošības prioritāti otrajā stratēģiskajā pārskatā enerģētikas jomā. Šis darbs ir izvērts arī saistībā ar Enerģētikas kopienas līgumu. Ziemeļu un dienvidu starpsavienojumi ir iekļauti arī Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plānā, ko ir atzinušas attiecīgās dalībvalstis un kas pašlaik tiek īstenots.

*

* *

Jautājums Nr. 27 (Erminia Mazzoni) (H-0484/09)**Temats: Nodokļu atvieglojumu ieviešana, lai veicinātu atsevišķu ekonomikas reģionu attīstību**

Ņemot vērā Līguma 87. panta 1. punktu un 3. punkta e) apakšpunktu⁽¹⁵⁾, ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas 2005/2165(INI) 37. punktu⁽¹⁶⁾, ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas spriedumu Nr. C-88/03⁽¹⁷⁾, vai Komisija ir iecerējusi galīgi atteikties no stingrās nostājas, ka reģionāli un/vai vietēji nodokļu atvieglojumi ir nesavienojami ar Kopienas aizliegumu piešķirt dalībvalsts atbalstu, it īpaši attiecībā uz teritoriālās selektivitātes nosacījumu apstiprināšanas noteikumiem, atļaujot piešķirt atbalstu kā nodokļu atvieglojumus, ja tas ir paredzēts konkrētu saimniecisko darbību vai reģionu attīstības sekmēšanai?

Vai Komisija uzskata, ka šādu interpretācijas maiņu varētu izdarīt, Regulā (EK) Nr. 1083/2006⁽¹⁸⁾ iekļaujot iespēju, ka nodokļu atvieglojumus var uzskatīt par savienojamiem ar tirgus līdzsvara noteikumiem?

Atbilde

Komisija atgādina godājamai deputātei, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. panta 3. punktu, bijušo EK līguma 87. pantu, Komisija var atzīt par saderīgu „atbalstu, kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs”, kā arī „atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas ir pretrunā kopīgām interesēm”.

Šajā saistībā saskaņā ar „Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam” Komisija jau ir apstiprinājusi reģionālā atbalsta karti, kurā norādīts, kuri reģioni ir tiesīgi saņemt reģionālo atbalstu saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta noteikumiem⁽¹⁹⁾.

Attiecībā uz jautājumu, „vai Komisija ir iecerējusi galīgi atteikties no stingrās nostājas, ka reģionāli un/vai vietēji nodokļu atvieglojumi ir nesavienojami ar Kopienas aizliegumu piešķirt dalībvalsts atbalstu, it īpaši attiecībā uz teritoriālās selektivitātes nosacījumu apstiprināšanas noteikumiem”, Komisija vēlētos atgādināt, ka saskaņā ar neseno judikatūru lietās par Azoru salām⁽²⁰⁾ un Basku zemi⁽²¹⁾ valsts atbalsta noteikumu nozīmē reģionu uzskata par „autonomu”, ja tas atbilst visiem trim kritērijiem par institucionālās, procesuālās, kā arī ekonomiskās un finanšu autonomijas nosacījumiem. Turklāt, kā noteikts tiesu praksē, reģioni, kas ir autonomi saskaņā ar minēto judikatūru, var pieņemt vispārējus fiskālus pasākumus, nepārkāpjot valsts atbalsta noteikumus. Atliek pārliecināties, vai un kuri reģioni ir institucionāli, procesuāli, ekonomiski un finansiāli autonomi.

Turklāt Komisija vēlētos uzsvērt, ka jebkādi īpaši fiskālie noteikumi var veidot valsts atbalstu atbilstoši LESD 107. panta 1. punkta noteikumiem tikai attiecībā uz dažiem reģioniem.

Tomēr Komisija uzskata, ka godājamās deputātes norādītais LESD 107. panta 3. punkta e) apakšpunkts nepiedāvā īpašu juridisku pamatu reģionālās attīstības veicināšanai. Komisija, gluži pretēji, uzskata, ka atbilstoši pasākumi, kuros ņemtas vērā mazāk attīstītu reģionu vajadzības, jau tiek īstenoti vai arī tos var īstenot, pamatojoties uz spēkā esošajiem valsts atbalsta grupālā atbrīvojuma noteikumiem, vai par tiem var

(15) „Turpmāk norādīto var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu: (...) e) citu kategoriju atbalstu, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma var noteikt ar lēmumu, kuru pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.”

(16) „Parlaments (...) atbalsta efektīvāku pieeju reģionālā atbalsta piešķiršanai, koncentrējoties uz ieguldījumiem infrastruktūrā un horizontālo atbalstu nelabvēlīgajiem vai vismazāk attīstītajiem Eiropas Savienības reģioniem, tostarp ieviešot izdevīgus nodokļu nosacījumus pārejas posmiem, kas nepārsniedz piecus gadus;”

(17) „(...) reģionāla vai vietēja iestāde, īstenojot pilnvaras, kas ir pietiekami neatkarīgas no centrālās varas, nosaka nodokļu likmi, kas ir mazāka par valsts likmi un kas ir piemērojama tikai uzņēmumiem, kas atrodas tās kompetencē esošajā teritorijā, būtiskās tiesību normas nodokļu pasākuma selektivitātes izvērtēšanai var attiekties tikai uz attiecīgo ģeogrāfisko apgabalu, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei it īpaši tās statusa un pilnvaru dēļ ir būtiska loma, veidojot politisko un ekonomisko vidi, kurā darbojas uzņēmumi (...).”

(18) OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

(19) Par Itāliju sk. Komisijas 2007. gada 28. novembra lēmumu, lieta Nr. 324/2007.

(20) Sk. Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03 Portugāle/Komisija.

(21) Sk. Tiesas 2008. gada 11. septembra spriedumu lietās no C-428/06 līdz C-434/06 Unión General de Trabajadores de la Rioja.

paziņot, pamatojoties uz LESD 108. panta 1. punktu (bijušais EK līguma 88. pants), un tos var novērtēt saskaņā ar LESD 107. panta 3. punkta a) vai c) apakšpunktu.

Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006⁽²²⁾ 54. panta 4. punktā noteikts, ka „attiecībā uz valsts atbalstu uzņēmumiem LESD 107. panta nozīmē saskaņā ar darbības programmām piešķirtais publiskais atbalsts atbilst valsts atbalstam noteiktajiem maksimālajiem apjomiem”. Tāpēc jebkura tāda fiskālā pasākuma gadījumā, kas varētu būt valsts atbalsts, pārvaldības iestāde nodrošina tā saderību atbilstoši noteikumiem, kas reglamentē valsts atbalstu, saskaņā ar LESD 107. pantu. Komisija atgādina godājamai deputātei, ka ar Regulu (EK) Nr. 1083/2006⁽²³⁾ drīzāk ir paredzēts noteikt vispārīgus noteikumus saistībā ar struktūrfondiem, nevis noteikt valsts atbalsta pasākumu saderību.

*
* *

Jautājums Nr. 28 (Struan Stevenson) (H-0485/09)

Temats: Atkāpes Šetlandas salām no elektroniskās identifikācijas prasībām aitām un kazām

Attālajās Šetlandas salās ir tikai viena iebraukšanas vieta, un pašlaik visas aitas un govys, kas ir ievestas šajās salās, ir pārbaudījis veterinārārsts, to identitāte ir reģistrēta un tām ir veikta asins analīze. Līdz ar to Šetlandas salas jau ir labi aprīkotas, lai ātri un efektīvi izsekotu dzīvnieku pārvietošanos, un tādēļ atsevišķu aitu pārvietošanās reģistrēšana ar elektronisko identifikāciju (EID) ievērojami apgrūtinātu Šetlandas salu ražotājus un nesniegtu nekādus papildu ieguvumus slimību kontroles jomā Apvienotajā Karalistē vai Eiropā. EID ieviešana vienīgi liktu pārtraukt darbību dažiem palikušajiem Šetlandas salu lauksaimniekiem, no kuriem vairāki savus ganāmpulkus ir izvietojusi visattālākajās vietās, kurās pielāgošanas izmaksas būtu visaugstākās.

Vai, ņemot vērā šos pietiekamos pasākumus dzīvnieku veselības jomā attiecībā uz izsekojamību un slimības kontroli un Šetlandas salu izolēto ģeogrāfisko stāvokli, Komisija piekrīt atļaut Šetlandas salām piemērot atkāpi no EID regulas?

Atbilde

Ar Regulu (EK) Nr. 21/2004⁽²⁴⁾ tika ieviests individuālas izsekojamības princips aitām un kazām, izmantojot pakāpenisku pieeju. Tomēr Komisija, izmantojot komitoloģijas procedūru, jau ir ieviesusi virkni pasākumu, lai turpinātu atvieglot noteikumu par elektronisko identifikāciju sekmīgu piemērošanu attiecībā uz dzīvniekiem, kas dzimuši pēc 2009. gada 31. decembra.

Komisijas 2009. gada augustā pieņemtie pasākumi ievērojami samazinās it sevišķi to audzētāju izmaksas, kam ir mazi ganāmpulki. Tagad informāciju par dzīvniekiem ir iespējams nolasīt svarīgajos kontroles punktos (piemēram, tirgū, kautuvē vai savākšanas centros), nevis tikai saimniecībā, no kuras dzīvniekus pārvieto. Šo neseno grozījumu īpaši atzinīgi vērtēja Apvienotās Karalistes aitkopības nozares pārstāvji.

Tomēr pašreizējie noteikumi nedod tiesības Komisijai piešķirt tādas atkāpes no regulas pamatnoteikumiem, kādas ierosinājis godājamais deputāts.

*
* *

Jautājums Nr. 29 (Georgios Papanikolaou) (H-0490/09)

Temats: Valodu apmācības programmas imigrantiem

Imigrantu adaptācijai un integrācijai sabiedrībā nepieciešamais laiks lielā mērā ir atkarīgs no tās valsts valodas apguves, kurā viņi dzīvo. Valodu zināšanas ir būtiski svarīgs instruments imigrantu integrācijai darba un sociālajā dzīvē, tās ļauj mazināt sociālo atstumtību un atsvešinātību un var sniegt labumu gan imigrantiem, gan viņus uzņemošajai valstij.

⁽²²⁾ OV L 210, 31.7.2006.

⁽²³⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, OV L 210, 31.7.2006.

⁽²⁴⁾ Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK, OV L 5, 9.1.2004.

Vai dalībvalstīm ir piemērotas programmas, kas ļauj imigrantiem apgūt viņus uzņemošās valsts valodu? Ja jā, tad kuras no šīm programmām finansē ES? Kāda informācija ir Komisijas rīcībā par šādu programmu īstenošanu Grieķijā?

Vai Komisijai ir kvantitatīvi dati par šāda veida programmām, proti, dati par šīs programmas izmantojošo imigrantu skaitu un šo programmu efektivitāti?

Vai Komisija uzskata, ka šie centieni ir jāpastiprina? Ja jā, tad kādā veidā?

Atbilde

Saskaņā ar LESD 165. panta noteikumiem dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par mācību saturu un izglītības sistēmu organizāciju, kā arī kultūru un valodu dažādību. Valsts programmas imigrantu apmācībai ir valsts iestāžu kompetencē, un dati par šīm programmām būtu jāpieprasa valstu iestādēm⁽²⁵⁾.

Saskaņā ar Eurydice apkopoto informāciju valodas apguves atbalsts bērniem, kam valsts valoda nav dzimtā valoda, ir paredzēts visu dalībvalstu izglītības sistēmās⁽²⁶⁾. Turklāt divās trešdaļās 2009. gada valstu ziņojumu par programmas „Izglītības un apmācība 2010”⁽²⁷⁾ īstenošanu minēti īpaši pasākumi, ar ko sniedz atbalstu valodas apguvē bērniem un jauniešiem no migrantu vides, un divpadsmit ziņojumos minēti obligātie valodu kursi pieaugušajiem imigrantiem.

Izglītības un apmācības jomā Eiropas Savienības uzdevums ir sekmēt izglītības kvalitātes pilnveidošanu, veicinot dalībvalstu sadarbību un vajadzības gadījumā atbalstot un papildinot to rīcību. Valodu mācīšanās un valodu daudzveidības veicināšana ir Mūžizglītības programmas 2007.–2013. gadam vispārējais mērķis. Lai gan mūžizglītības programma ir praktiski pieejama visām izglītībā vai apmācībā iesaistītajām personām un iestādēm, katra mūžizglītības programmas dalībvalsts savās akcijās un projektos nosaka dalības noteikumus mūžizglītības programmas dalībvalstu nepilsoņiem. Pašlaik ar mūžizglītības programmu var atbalstīt šādas ar valodu apguvi saistītas darbības vai nu kā projekta daļu, vai kā tā galveno tematu: skolu un reģionu partnerība (Comenius apakšprogramma) vai pieaugušo izglītības organizāciju partnerība (Grundtvig apakšprogramma); asistentu vietas topošajiem skolotājiem un skolotāju tālākizglītība (Comenius); valodu apguve mobilitātei Eiropā (Erasmus un Leonardo); studentu prakse (Erasmus); pieaugušo valodu apguves darbsemināri (Grundtvig); daudzpusēji projekti, tikli un konferences (Comenius, Erasmus, Leonardo, Grundtvig, Key Activity Languages).

Agrāk Komisija uzņemošās valsts valodas apmācību pieaugušajiem imigrantiem atbalstīja, izmantojot arī citas iespējas, piemēram, Eiropas Sociālo fondu (ESF). Grieķijas 2009. gada valsts ziņojumā par programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu norādīta izglītības programma „Grieķu valodas kā otrās valodas mācīšana strādājošajiem imigrantiem”, kuru īstenoja pieaugušo turpināmizglītības institūts IDEKE, kas laika posmā no 2004. līdz 2008. gadam nodrošināja grieķu valodas apmācību 15 873 personām. Tāpat arī 2009. gada īstenošanas ziņojumā par valsts reformu programmu izaugsmei un nodarbinātībai minēta sertificētos profesionālās apmācības centros uzsāktā programma grieķu valodas apguvei, ko apmeklēja 8400 bezdarbnieki — imigranti un repatriētās personas.

Komisija uzskata, ka centieni mācīt uzņemošās valsts valodu imigrantiem būtu jāpastiprina valsts mērogā. Savā nesen publicētajā Zaļajā grāmatā „Migrācija un mobilitāte — ES izglītības sistēmu problēmas un iespējas”⁽²⁸⁾ Komisija uzsver valodu apguves nozīmi attiecībā uz integrāciju un sociālo iekļaušanu. Padomes secinājumos par migrantu izcelsmes bērnu izglītību⁽²⁹⁾ dalībvalstis tiek aicinātas izstrādāt atbilstošu politiku

(25) Plašāku informāciju par šiem jautājumiem var atrast šādos Eurydice pētījumos:

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/095EN.pdf

http://eacea.ec.europa.eu/ressources/eurydice/pdf/044DN/044_EL_EN.pdf

(26) http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/key_data_series/105EN.pdf

(27) Projekts Padomes un Komisijas 2010. gada kopīgajam progresa ziņojumam par darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu, COM(2009)640, galīgā redakcija; SEC(2009) 1598.

(28) COM(2008) 423: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0423:FIN:EN:PDF> un http://ec.europa.eu/education/school21/sec2173_en.pdf

(29) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/111482.pdf

uzņemošās valsts valodas mācīšanai, kā arī apsvērt iespējas migrantu izcelsmes skolēniem saglabāt un pilnveidot savu dzimto valodu.

*
* *

Jautājums Nr. 30 (Saïd El Khadraoui) (H-0492/09)

Temats: ES palīdzība ES iekšējo migrantu uzņemšanai

Diskriminācijas apkarošana ir viens no svarīgākajiem ES uzdevumiem, jo atsevišķu sociālo grupu diskriminācija var izraisīt bēgļu plūsmas ES iekšienē. Tieši ar šo problēmu saskaras Ģentes pilsēta. Ģentē iepriekšējo trīs gadu laikā vērojams liels bēgļu, jo īpaši romu, pieplūdums, un šie bēgļi veido gandrīz 2,5 % no pilsētas iedzīvotāju skaita.

Tas rada problēmas sociālajam tīklam, ko pilsēta spēj nodrošināt, kā tas izriet no šā gada novembrī Komisijai adresētas vēstules (2009–2174–01).

Vai ES var piešķirt palīdzību ES iekšējo migrantu uzņemšanai? Kādus papildu pasākumus Komisija var īstenot, lai risinātu un novērstu šāda veida problēmas?

Atbilde

Eiropas Savienībai ir svarīga nozīme cīņā pret diskrimināciju, kas vērsta pret romu tautības pārstāvjiem, izmantojot daudzos tās rīcībā esošos likumdošanas, politiskos un finanšu instrumentus.

Pirmkārt, Direktīva 2000/43/EK⁽³⁰⁾ aizliedz diskrimināciju rasu vai etniskās piederības dēļ nodarbinātības, izglītības, sociālās aizsardzības (arī veselības aprūpes) jomā un saistībā ar piekļuvi precēm un pakalpojumiem. Komisija nodrošina, ka direktīva tiek piemērota pareizi un efektīvi visās dalībvalstīs.

Otrkārt, Komisija veicina dalībvalstu politikas saskaņošanu sociālās aizsardzības un sociālās iekļaušanas jomā, piemērojot tā saukto atklātās koordinācijas metodi sociālās politikas jomā. Minētā metode balstās uz kopējiem mērķiem ES mērogā un nosaka rādītājus progresa noteikšanai. Komisija un Padome regulāri novērtē progresu un ziņo par to, sniedzot kopīgus ziņojumus par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu. Komisijas projektu kopīgajam ziņojumam par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu 2010. gadā pieņems drīzumā, lai to iesniegtu Ministru padomei 2010. gada martā Spānijas prezidentūras aizgādībā.

Treškārt, ES struktūrfondi, jo īpaši Eiropas Sociālais fonds (ESF) un Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF), sniedz finansiālu atbalstu projektiem, ar ko risina romu atstumtības problēmu. Pēc Eiropadomes pieprasījuma Komisija 2008. gada jūlijā iesniedza Komisijas dienestu darba dokumentu, kurā sniegts pārskats par Kopienas instrumentiem un politiku romu integrācijai⁽³¹⁾. Papildu ziņojums tiks sniegts pirms Otrā romu samita, kas notiks Kordovā 2010. gada 8. aprīlī.

Attiecībā uz Flandriju Komisija uzsver, ka gan ESF, gan ERAF var atbalstīt projektus, lai veicinātu romu tautības pārstāvju integrāciju. 2007.–2013. gada plānošanas periodā ESF darbības programmas attiecībā uz Flandriju otrā prioritātē ir paredzēta neaizsargāto iedzīvotāju grupu sociālās iekļaušanas sekmēšanai, īstenojot piemērotu atbalstu. Pasākumi ietver pielāgotu ievirzi un apmācību, prasmju un iemaņu apstiprināšanu, darba pieredzes iegūšanu un apmācību darba vietā. Atbilstoši ERAF Flandrijas programmas ceturtajai prioritātei ir iespējama mazu vietēja vai rajona mēroga pilsētas projektu finansēšana Antverpenē un Ģentē.

Jāatzīmē, ka ESF un ERAF līdzfinansēto projektu izvēle, ievērojot subsidiaritātes principu, ir dalībvalstu vai kompetento pārvaldības iestāžu pārzinā atbilstoši darba programmās izklāstītajiem noteikumiem. Tāpēc, lai saņemtu plašāku informāciju, Komisija aicina godājamo deputātu sazināties ar Flandrijas kompetentajām pārvaldības iestādēm.

Attiecībā uz romu tautības pārstāvjiem, kas Beļģijā ierodas no trešām valstīm un meklē patvērumu vai kam piešķir bēgļa vai alternatīvu aizsardzības statusu, ES atbalsts Beļģijā ir pieejams arī, izmantojot Eiropas Bēgļu fonda palīdzību⁽³²⁾. Viens no galvenajiem Eiropas Bēgļu fonda mērķiem ir atbalstīt un veicināt dalībvalstu

⁽³⁰⁾ Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, OV L 180, 19.7.2000., 22.–26. lpp.

⁽³¹⁾ SEC(2008) 2172.

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. maija Lēmums Nr. 573/2007/EK, OV L 144/1.

centienus, „uzņemot bēgļus un pārvietotās personas un risinot jautājumus saistībā ar šādas uzņemšanas sekām”. Finanslielo atbalstu var piešķirt, piemēram, valstu projektiem, kuru mērķis ir uzlabot izmitināšanas infrastruktūru vai pakalpojumus patvēruma meklētājiem vai starptautiski aizsargātām personām.

*
* *

Jautājums Nr. 31 (Iliana Malinova Iotova) (H-0493/09)

Temats: ASV Gvantamo ieslodzījuma vietas gūstekņu uzņemšana un izmitināšana Eiropas Savienības valstīs

Bulgārijas sabiedrība ir ļoti nobažījusies, ka Bulgārijai tiek pieprasīts izmitināt ASV Gvantamo ieslodzījuma vietas gūstekņus. Ar šādu lūgumu ASV oficiāli vērsās pie Bulgārijas valdības. Bažas rada fakts, ka trūkst informācijas par iespējamu ASV un ES vienošanos attiecībā uz kritērijiem un veiktiem pasākumiem šā procesa īstenošanai.

Uzskatām, ka šāds lēmums slēpj sevī briesmas, ka varētu tikt vērsti teroristiski uzbrukumi pret Bulgāriju, kā arī pret jebkuru EU valsti, kura uzņem Gvantamo gūstekņus.

Kādas konkrētas saistības šajā sakarībā ir uzņēmusies Komisija attiecībā uz ASV Gvantamo ieslodzījuma vietas gūstekņu uzņemšanu un izmitināšanu Eiropas Savienības valstīs pēc šīs ieslodzījuma vietas slēgšanas?

Vai Komisija neuzskata par vajadzīgu nākt klajā ar paziņojumu, kā konkrēti un ar kādiem nosacījumiem tam jānotiek, gadījumā, ja tā ir uzņēmusies šādas saistības?

Atbilde

Eiropas Savienība (ES), arī Komisija, pastāvīgi ir aicinājusi slēgt Gvantamo liča ieslodzījuma vietu. ES izveidoja regulējumu Gvantamo ieslodzījuma vietas slēgšanas atbalstam, pamatojoties uz Tieslietu un iekšlietu padomes 2009. gada 4. jūnija secinājumiem un tajos iekļauto informācijas apmaiņas mehānismu, kā arī pamatojoties uz Eiropas Savienības un tās dalībvalstu un Amerikas Savienoto Valstu (ASV) 2009. gada 15. jūnija Kopīgo deklarāciju par Gvantamo ieslodzījuma vietas slēgšanu un turpmāko sadarbību terorisma apkarošanas jomā.

Abas vienošanās skaidri norāda, ka lēmumi par bijušo ieslodzīto uzņemšanu un to juridiskā statusa noteikšanu ir tikai uzņemošās dalībvalsts vai Šengenas asociētās valsts atbildība un kompetence. Komisija nav uzņēmusies nekādas saistības par ieslodzīto uzņemšanu un izvietošanu ES valstīs pēc Gvantamo ieslodzījuma vietas slēgšanas.

*
* *

Jautājums Nr. 32 (Francesco De Angelis) (H-0494/09)

Temats: Uzņēmumu pārstrukturēšana un algoto darbinieku nākotne Eiropā

Aizvien lielāks krīzes skarto Eiropas uzņēmumu un ražošanas vietu skaits saņem Eiropas Savienības atbalstu darbinieku pārkvalificēšanai un apmācībai. Tomēr atsevišķas ražošanas grupas pēc Eiropas Sociālā fonda subsīdiu saņemšanas atlaiž pirms tam atbalstu saņēmušos darbiniekus. Viens no tādiem uzņēmumiem ir „Videocon” Anaņji, kurā pašreiz strādā apmēram 1400 algotu darbinieku. Ja indiešu izcelsmes īpašnieks neuzņemsies pildīt savus pienākumus, šiem darbiniekiem, sākot ar š.g. 21. decembri, nāksies reģistrēties bezdarbnieku apdrošināšanas aģentūrā, un 2010. gadā viņi varētu tikt atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ.

Kādas iniciatīvas Komisija plāno nekavējoties uzņemties, lai novērstu Anaņji uzņēmuma un citu pārstrukturēšanai pakļautu uzņēmumu slēgšanu, kuri, lai gan ir paziņojuši par savām grūtībām un saņēmuši Eiropas Savienības finanšu atbalstu, nav veikuši nekādus acīmredzamus pasākumus ražošanas atsākšanai?

Atbilde

Komisija izprot ietekmi, kuru rada bezprecedenta ekonomikas krīze, kas skar dalībvalstis, tai skaitā Itāliju, kurā atrodas Anaņji uzņēmums.

Komisija ir ierosinājusi virkni pasākumu, kuru mērķis ir ierobežot krīzes ietekmi uz sociālo un nodarbinātības situāciju Eiropas Savienībā. Šajā sakarībā saskaņā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu⁽³³⁾ Komisija cita starpā ir ierosinājusi grozīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda noteikumus⁽³⁴⁾. Turklāt Komisija ir ierosinājusi grozīt Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz konkrētiem noteikumiem par finanšu pārvaldību.

Komisija atgādina, ka tās kompetencē nav aizkavēt lēmumus par uzņēmuma pārstrukturēšanu vai iejaukties tajos, ja vien netiek pārkāpti Kopienas tiesību akti. Komisijas tiesiskajā regulējumā paredzētas vairākas Kopienas direktīvas, kurās noteiktas procedūras darbinieku pārstāvju informēšanai un konsultēšanai un kuras var piemērot uzņēmumu slēgšanas gadījumos, jo īpaši Direktīva 98/59/EK⁽³⁵⁾, Direktīva 2009/38/EK⁽³⁶⁾ un Direktīva 2002/14/EK⁽³⁷⁾.

Godājamā deputāta sniegtā informācija nedod Komisijai tiesības vērtēt, vai šajā gadījumā ir bijis Kopienas tiesību aktu pārkāpums. Katrā ziņā Komisija atgādina, ka valstu kompetentajām iestādēm, jo īpaši tiesām, ir jānodrošina minēto direktīvu transponēšanas noteikumu pareiza un efektīva piemērošana, ņemot vērā katra gadījuma īpašos apstākļus, un attiecīgi jānodrošina darba devēja pienākumu izpilde.

Attiecībā uz palīdzību, kas saņemta no Eiropas Sociālā fonda, Komisija novērtēs, vai ir ievēroti noteikumi, lai ar valsts vai reģionālo iestāžu starpniecību iejauktos jautājumā par piešķirto summu atgūšanu.

Visbeidzot, nav skaidrs, vai godājamā deputāta norādītais gadījums atbilst Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda prasībām. Komisija par šo gadījumu nav ne saņēmusi pieteikumu palīdzībai no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda, ne arī neformāli apspriedusies ar Itālijas iestādēm par šādu pieteikumu.

Tikai pēc pieteikuma saņemšanas Komisija var izanalizēt gadījumu un ierosināt budžeta lēmēj institūcijai apstiprināt palīdzības piešķiršanu. Katrā ziņā Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda palīdzība ir paredzēta tikai tiem darba ņēmējiem, ko skārusi pārstrukturēšana, un no tās nekādā gadījumā labumu nedrīkst gūt uzņēmums, kā arī tā nedrīkst ietekmēt uzņēmuma lēmumu par ražotnes iespējamo slēgšanu.

*
* *

Jautājums Nr. 33 (Mairead McGuinness) (H-0499/09)

Temats: Bišu populāciju samazināšanās

Vai Komisija var paskaidrot, ko tā ir darījusi, atbildot uz Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. novembra rezolūcijas priekšlikumu par stāvokli biškopības nozarē (P6_TA(2008)0567)? Vai Komisija var komentēt nesen publicēto EFSA pētījumu par bišu mirstību (03.12.2009)? Vai Komisijai ir tūlītēji rīcības plāni, pamatojoties uz ziņojumā dotajiem ieteikumiem?

Atbilde

Komisija labi izprot biškopības nozares problēmas, kas uzsvērtas Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. novembra rezolūcijā [B6-0579/2008/P6_TA-PROV(2008)0567].

Saistībā ar bišu veselību Komisija jau ir veikusi vairākus pasākumus, proti:

pārskatījusi regulu par veterināro zāļu atlieku maksimāli pieļaujamu saturu pārtikas produktos; tam būtu jāpalīdz palielināt bitēm paredzēto veterināro zāļu pieejamību;

⁽³³⁾ COM(2008) 800, galīgā redakcija.

⁽³⁴⁾ COM(2008) 867, galīgā redakcija.

⁽³⁵⁾ Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu, OV L 225, 12.8.1998.

⁽³⁶⁾ Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīva 2009/38/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklausišanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās (pārstrādāta versija), OV L 122, 16.5.2009.

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā, OV L 80, 23.3.2002.

ierosinājusi jaunu regulu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, kurā cita starpā padarīti stingrāki spēkā esošie pieņemamības kritēriji saistībā ar iedarbību uz medus bitēm, kas noteikti Direktīvā 91/414/EEK; minēto regulu jau ir pieņēmis Eiropas Parlaments un Padome;

saistībā ar jau apstiprinātiem attiecīgiem insekticīdiem izvirzījusi noteikumus atļaujas saņemšanai, tai skaitā stingrus riska mazināšanas pasākumus, kas jāīsteno dalībvalstīm;

atbalstījusi vairākus pētniecības projektus, kuru kopējais finansējums ir apmēram EUR 5 miljoni.

Komisija arī izveidojusi iekšējās koordinācijas platformu, lai nodrošinātu sinerģiju un resursu optimālu izmantošanu.

Pēc Komisijas pieprasījuma Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) nesen publicējusi pētījumu par bišu mirstību un tās iemesliem ES. EFSA pētījumā noteikts, ka bišu saimju zaudējumu ietekmē daudzi faktori, piemēram, slimības ierosinātāji, klimata pārmaiņas, pesticīdu un veterināro zāļu izmantošana. Tomēr daudzu iesaistīto faktoru būtiskums saglabājas neskaidrs. Sagaidāms, ka vairāk informācijas par šo jautājumu sniegs pētniecības projekts BEE DOC, kura īstenošana sākas 2010. gada martā. EFSA ziņojumā arī uzsvērts, ka dalībvalstis izmanto ļoti atšķirīgas sistēmas bišu mirstības un slimību uzraudzībai, un tas traucē labāk izprast bišu veselības problēmas.

Šajā saistībā turpmākajos mēnešos Komisija iecerējusi apspriest ar ekspertiem, ieinteresētajām personām un dalībvalstu kompetentajām iestādēm ES bišu references laboratorijas un ES mēroga tīkla izveidi, lai varētu īstenot saskaņotāku bišu veselības uzraudzību.

Komisija vēlas stiprināt bišu un citu apputeksnētāju dzīvotspēju, veicinot biotopu sasaisti un integrējot bioloģiskās daudzveidības politiku citās politikas jomās. Lauku attīstības programmas nodrošina vairākus pasākumus, kas attiecas arī uz biškopjiem, proti, konsultāciju pakalpojumus, apmācību, atbalstu biškopības modernizācijai un dažādus agrovides pasākumu veidus, kuri labvēlīgi bitēm.

Kā paskaidrots iepriekš, Komisija jau ir veikusi vairākus pasākumus un tos turpinās, lai atrisinātu bišu veselības problēmas, ņemot vērā pieejamo jauno zinātnisko informāciju.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Brian Crowley) (H-0503/09)

Temats: Palīdzība medicīnas darbiniekiem

Vai Komisijai būtu vēlme izpētīt iespējas veidot ES mēroga programmu, kuras mērķis būtu palīdzēt tiem medicīnas darbiniekiem, kas cieš no atkarībām vai ar stresu saistītām slimībām?

Atbilde

Stress, atkarības (tai skaitā alkohola lietošana) un garīgās veselības problēmas patiešām ir kļuvušas par vienu no galvenajām problēmām ES darbavietās. Stress var izraisīt garīgās veselības traucējumus, piemēram, pārpūli un depresiju, kas bieži vien ilgā laika posmā var ievērojami samazināt cilvēku darba spējas. Stress ir otra ES visbiežāk sastopamā ar darbu saistītā veselības problēma (visizplatītākā — muguras sāpes).

Dažās dalībvalstīs garīgās veselības traucējumi ir kļuvuši par darbnespējas un priekšlaicīgas pensionēšanās galveno iemeslu. Garīgās veselības traucējumu izraisītā produktivitātes samazināšanās ir milzīga. Aplēsts, ka tās apmērs 2007. gadā sasniedza EUR 136 miljardus.

Pierādījumi liecina, ka stress, atkarība un pārpūle ir plaši izplatīta problēma arī medicīnas darbinieku vidū. Patiesībā šķiet, ka medicīnas darbiniekiem ir lielāks risks piedzīvot garīgās veselības problēmas nekā citu nozaru speciālistiem. To varētu veicināt ļoti intensīvs darbs, nepienācīgs darba novērtējums un emocionālā atbalsta trūkums.

Veselības aprūpes nozare ir viens no lielākajiem darba devējiem ES. Novecojošā sabiedrībā aizvien nozīmīgāka kļūst ilgtspējīga un veselīga veselības nozares personāla pieejamība.

Tāpēc Komisija piekrīt, ka ir svarīgi palīdzēt medicīnas darbiniekiem novērst atkarību, stresu un citas garīgās veselības problēmas.

Tomēr izveidot ES mēroga palīdzības programmu, kura īpaši būtu paredzēta medicīnas darbiniekiem, nav Komisijas kompetencē, un tai nav arī attiecīgo resursu.

Tā vietā ES varētu veikt šādus pasākumus:

- palielināt informētību par to, ka veselīgas darbavietas ir labas no uzņēmējdarbības viedokļa;
- palielināt medicīnas darbinieku informētību un izplatīt datus par veselības problēmām;
- uzsvērt labāko praksi un izstrādāt rokasgrāmatas problēmu risināšanai;
- mudināt veselības aprūpes nozares sociālos partnerus veikt obligātu darbavietas riska novērtēšanu saskaņā ar Pamatdirektīvu 89/391/EEK⁽³⁸⁾ un ES mērogā īstenot sociālo Pamatnolīgumu par darba izraisītu stresu (2004) un Pamatnolīgumu par uzmākšanos un vardarbību (2007).

Patiesībā liela daļa attiecīgo pasākumu jau ir veikta, tiek īstenota vai ir plānota. Šeit pieskaitāmas iepriekš minētās sociālās politikas iniciatīvas, kā arī Bilbao aģentūras un Dublinas fonda pasākumi.

Komisija 2010. gadā izskatīs secinājumus, kas iekļauti Ziņojumā par sabiedrisko apspriešanu saistībā ar Zaļo grāmatu par Eiropas veselības jomas personālu, kurš publicēts Komisijas sabiedrības veselības tīmekļa vietnē 2009. gada decembrī. Komisija apsvērs šīs sabiedriskās apspriešanas rezultātus, lai noskaidrotu, kā ES var veicināt to problēmu risināšanu, ar ko saskaras Eiropas veselības aprūpes nozares personāls, un 2011. gada sākumā organizēs konferenci „Garīgā veselība darbavietās” atbilstoši Eiropas paktam par garīgo veselību un labklājību.

Ar šīm iniciatīvām un darbībām ES sniedz svarīgas norādes un nodrošina ievērojamu atbalstu visiem darba ņēmējiem, arī veselības aprūpes nozares speciālistiem un viņus pārstāvošajām sociālo partneru organizācijām.

*
* *

Jautājums Nr. 35 (Pat the Cope Gallagher) (H-0505/09)

Temats: Makreļu zvejniecība

Kad Komisija plāno, ka tiks pieņemts grozījums Komisijas Regulai (EK) Nr. 1542/2007⁽³⁹⁾ par izkraušanas un svēršanas procedūrām siļķei, makrelei un stavridai, lai regulas darbības jomā iekļautu jomas VIII a, b, c, d, e, IX un X, un no kura datuma tas stāsies spēkā?

Nemot vērā Starptautiskās Jūras pētniecības padomes (ICES) zinātniskos ieteikumus, kas liecina, ka makreļu zvejas reģiona dienviddaļā Spānija pēdējos dažos gados pastāvīgi pārsniedz nozvejas normu, vismaz divkārt pārsniedzot savu kvotu, kādus kontroles pasākumus un izmeklēšanas procedūras Komisija plāno īstenot, lai nodrošinātu šādas prakses izbeigšanu, un vai tiks izveidota atmaksāšanas sistēma?

Atbilde

Komisija grozījumus Regulā (EK) Nr. 1542/2007 par izkraušanas un svēršanas procedūrām siļķei, makrelei un stavridai izskatīs uzreiz, tiklīdz amatā stāsies jaunā Komisijas kolēģija.

Turklāt Komisija priecājas informēt godājamo deputātu, ka apgalvojumi par iespējamo nozvejas normu pārsniegšanu ir apspriesti Komisijas un Spānijas augsta līmeņa sarunās. Komisija ir izteikusi nopietnas bažas par iespējamo nozvejas normas pārsniegšanu, un Spānija tika aicināta izskatīt šo jautājumu nopietni.

Spānija uz Komisijas bažām reaģēja pozitīvi un dienvidjūru makreļu zveju pagājušā gadā pārtrauca 2009. gada 10. jūnijā. Līdz ar Komisijas 2009. gada 15. jūlija Regulu (EK) Nr. 624/2009, ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Spānijas karogu, zvejot makreles VIIIc, IX un X zonā; CECAF 34.1.1. zonas EK ūdeņos, nozvejas pārtraukšana tika noteikta ES tiesībās. Komisijai paziņotie Spānijas provizoriskskie nozvejas rādītāji neliecināja par vajadzību uzsākt atmaksāšanas procedūru.

Komisija vēlētos apliecināt godājamam deputātam, ka tā centīsies veikt turpmāku izmeklēšanu šajā jautājumā un darīs visu iespējamo, lai izvairītos no turpmākas dienvidjūru makreļu krājuma nozvejas normu pārsniegšanas.

⁽³⁸⁾ Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, OV L 183, 29.6.1989.

⁽³⁹⁾ OV L 337, 21.12.2007., 56. lpp.

*
* *

Jautājums Nr. 36 (Ryszard Czarnecki) (H-0506/09)

Temats: Finanšu tirgus stabilitāte Polijā

Eiropas Centrālā banka 2009. gada 18. decembrī publicēja pusgada ziņojumu par finanšu stabilitāti eiro zonā, tajā norādot, ka eiro zonas bankām 2010. gadā būs jāizmanto EUR 187 miljardi no savām rezervēm. Viens no galvenajiem zaudējumu cēloņiem ir sliktais ekonomiskais stāvoklis Viduseiropā un Austrumeiropā. Šajā sakarībā Wall Street Journal redaktora slejā, kas veltīta ECB ziņojumam, minēta Unicredit banku grupa.

Vai Komisija nepiekrīt tam, ka Unicredit banku grupas komercdarbības prakse un grāmatvedības procedūras palīdz noslēpt faktiskos finanšu zaudējumus un ka tas varētu vidējā un ilgākā termiņā kaitēt Eiropas Savienības finanšu sistēmas stabilitātei? Te runa ir par bankas Pekao S.A. mēģinājumiem mākslīgi uzlabot Unicredit Ukraine darbības rezultātus un likviditāti, pārpērkot sliktos kredītus un pastāvīgi palielinot sniegto finansējumu, kas rada apdraudējumu Polijas finanšu tirgus stabilitātei, jo Pekao S.A. joprojām nav nodrošinājusi vajadzīgās rezerves attiecībā uz ieguldījumiem Ukrainā, kā to paredz ES tiesību akti (Starptautiskie finanšu pārskatu standarti (IFRS)).

Vai finanšu līdzekļu aizpludināšana no meitasuzņēmuma Pekao S.A., ko īsteno mātesuzņēmums Unicredit, nav pretrunā Kopienas tiesību aktiem? Vai neizdevīgie līgumi saistībā ar projektu Chopin (Polija, Rumānija, Bulgārija), ko meitasuzņēmumi bija spiesti parakstīt ar Unicredit aizgādībā esošo uzņēmumu Pirelli Real Estate S.p.A, ņemot vērā to, ka Unicredit ģenerāldirektors Alessandro Profumo atradās klajā interešu konfliktā (līgumu parakstīšanas brīdī viņš bija valdes loceklis Pirelli grupas uzņēmumā), nav pretrunā Eiropas Savienībā piemērojamiem konkurences noteikumiem?

Atbilde

Viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem ir izveidot kopīgu tiesisko pamatu ES finanšu nozarē, lai nodrošinātu tirgus dalībnieku spēcīgu, pienācīgu uzraudzību, pārredzamību un stabilu pārvaldību. Kopīgs tiesiskais regulējums ir svarīgs finanšu stabilitātei un godīgai konkurencei Eiropas finanšu nozarē.

Tāpēc ES ir pieņēmusi vairākus leģislatīvus aktus, piemēram, Kapitāla prasību direktīvu (Direktīva 2006/48/EK⁽⁴⁰⁾), kurā paredzēti noteikumi par kredītiestāžu darbību (darbības sākšanu un veikšanu) un konsultatīvo uzraudzību; Starptautisko grāmatvedības standartu (IAS) regulu (Regula 1606/2002/EK⁽⁴¹⁾), kas biržas sarakstos iekļautām uzņēmējiesabiedrībām uzliek par pienākumu konsolidētajos finanšu pārskatos piemērot starptautiskos finanšu pārskatu standartus (IFRS), un Direktīvu 2006/43/EK⁽⁴²⁾, ar ko paredz, ka finanšu pārskati ir jāpārbauda pilnvarotiem pieaicinātiem revidentiem.

Finanšu krīzes dēļ Komisija ir ievērojami pastiprinājusi savus centienus palielināt finanšu stabilitāti, arī piedaloties Finanšu stabilitātes padomē un it sevišķi ierosinot daudzus jaunus, svarīgus priekšlikumus, piemēram, par kredītreitinga aģentūrām, pārvēršanu vērtspapīros, pārrobežu banku grupu uzraudzību un ES uzraudzības struktūras vispārēju pārbaudi, pamatojoties uz De Larosiēre ziņojumu. Daudzi Komisijas priekšlikumi jau ir pieņemti vienā lasījumā, pateicoties Parlamenta un Padomes ciešai un konstruktīvai sadarbībai.

Turklāt Komisija izstrādā arī citas iniciatīvas, kas uzlabos banku nozares spēju mazināt ekonomikas satricinājumus. Piemēram, Komisija drīzumā apspriedīsies par statūtkapitāla kvalitātes pastiprināšanu, jaunām likviditātes prasībām, kā arī banku precikliskiem amortizatoriem.

Lai gan Komisija cieši uzrauga ES tiesību aktu pareizu un laicīgu piemērošanu dalībvalstīs, par šo tiesību aktu izpildi un atsevišķu finanšu iestāžu tirgus uzvedības uzraudzību pilnībā atbildīgas ir tikai valstu iestādes.

⁽⁴⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija), OV L 177, 30.6.2006.

⁽⁴¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regula (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu, OV L 243, 11.9.2002.

⁽⁴²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK, OV L 157, 9.6.2006.

Saistībā ar UniCredit banku grupas komercdarbības prakses iespējamo ietekmi uz finanšu tirgus stabilitāti Polijā Komisija, neieņemot nostāju par šo konkrēto gadījumu, vēlētos atzīmēt, ka:

lai gan banka Pekao S.A. ir daļa no UniCredit banku grupas (meitasuzņēmums), to uzrauga Polijas finanšu uzraudzības iestāde (KNF); turklāt kā licencētai Polijas bankai tai vienmēr ir jāatbilst obligātajām ES maksātspējas prasībām pēc autonoma posteņa principa;

saistībā ar banku nozares stabilitāti Polijā ir izveidojusi īpašu Finanšu stabilitātes komiteju, kurā ir finanšu ministrs, Polijas Valsts bankas vadītājs un Polijas Finanšu uzraudzības iestādes priekšsēdētājs;

UniCredit banku grupa ir Itālijas iestāžu (Banca d'Italia un Consob) uzraudzībā;

UniCredit kā Itālijas bankai, tāpat kā citām Eiropas biržas sarakstos iekļautajām bankām, ir jāsagatavo savi konsolidētie finanšu pārskati saskaņā ar starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (IFRS), kurus Eiropas Savienība pieņemusi atbilstoši Regulai 1606/2002/EK, kas nodrošina augstu pārredzamības līmeni.

No uzņēmējdarbības tiesību viedokļa jāuzsver, ka ES tiesībās nav noteikumu, kas aizliedz aktīvu pārvietošanu starp meitasuzņēmumiem un to mātesuzņēmumiem vai paredz īpašus nosacījumus jebkādu šādu darbību veikšanai. Jāatzīmē, ka no tā sauktās Devītās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas⁽⁴³⁾, ar ko bija paredzēts regulēt attiecības uzņēmumu pārrobežu grupās, visbeidzot atteicās saistībā ar 2003. gada uzņēmējdarbības tiesību rīcības plānu⁽⁴⁴⁾, ņemot vērā atbalsta trūkumu no dalībvalstu un uzņēmējdarbības aprindu puses, kas nesaskatīja nepieciešamību veidot šādu vispārēju regulējumu. Tomēr darbības starp mātesuzņēmumiem un to meitasuzņēmumiem uzskata par pušu darbībām, un tāpēc uz tiem attiecas informācijas atklāšanas pienākums. Tādējādi par minētajiem darbībām ir jāsniedz informācija uzņēmumu finanšu pārskatos saskaņā ar 24. starptautisko grāmatvedības standartu (IAS), kurā noteikts, ka uzņēmums atklāj saistīto pušu attiecību raksturu, kā arī informāciju par darbībām un savstarpējiem atlikumiem, kas nepieciešama, lai izprastu attiecību potenciālo ietekmi uz finanšu pārskatiem.

Papildus šiem informācijas atklāšanas pienākumiem visām akciju sabiedrībām piemēro tā sauktās Otrās uzņēmējdarbības tiesību direktīvas⁽⁴⁵⁾ noteikumus par izmaksām akcionāriem neatkarīgi no tā, vai tās veido vienas uzņēmumu grupas daļu vai ne. Minētās direktīvas 15. pantā cita starpā norādīts, ka izmaksas nedrīkst radīt sabiedrības tiro aktīvu samazināšanos līdz apmēram, kas mazāks par parakstīto kapitālu un likumā noteiktajām rezervēm, un tādējādi tiek aizsargāta sabiedrības finanšu stabilitāte.

Attiecībā uz pieņemumu par UniCredit īstenoto „līdzekļu aizplūdināšanu” no tās Polijas meitasuzņēmuma Komisijai nav ziņu par kādām īpašām problēmām šajā saistībā. Pieejamie statistikas dati liecina, ka starptautiskās bankas tiešām mazliet samazināja savu ietekmi attiecībā pret Polijas banku nozari 2008. gada otrajā pusē un 2009. gada sākumā, taču tad tās to 2009. gada otrajā ceturksnī atkal palielināja. Tas liecina, ka ietekmes samazinājums — iespējams, ietverot attiecības starp UniCredit un Pekao, — bija īslaicīgs un saistīts ar kredīta samazinājumu. Komisija turpinās uzraudzīt notikumu attīstību šajā jomā.

Visbeidzot, jo īpaši ņemot vērā bažas par iespēju, ka UniCredit uzvedība varētu būt „pretrunā Kopienas tiesību aktiem”, no jautājumā ietvertās informācijas var secināt, ka ES konkurences noteikumi, it sevišķi pretmonopolu noteikumi, nav piemēroti instrumenti, lai risinātu jautājumā ierosinātos tematus un UniCredit vai tās izpildvaras iespējamo nelikumīgo praksi. Uzdotie jautājumi patiešām neattiecas ne uz slepenu norunu vai pret konkurenci vērstu vienošanos starp uzņēmumiem, ne arī uz dominējošas pozīcijas ļaunprātīgu izmantošanu.

*
* *

(43) Projekts Komisijas priekšlikumam par Devīto direktīvu atbilstoši EEK līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktam par saikni starp uzņēmumiem un jo īpaši par grupām (III/1639/84).

(44) Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam „Uzņēmējdarbības tiesību modernizēšana un uzņēmumu vadības uzlabošana — plāns virzībai uz priekšu” (COM(2003)284, galīgā redakcija).

(45) Padomes 1976. gada 13. decembra Otrā Direktīva 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, OV L 26, 31.1.1977.

Jautājums Nr. 37 (Ivo Belet) (H-0001/10)**Temats: Ķermeņa skeneri**

Jau 2010. gada janvārī Nīderlandes iestādes Schiphol lidostā sāks izmantot t.s. „milimetru viļņu skenerus” jeb ķermeņa skenerus, jo īpaši saistībā ar lidojumiem uz ASV. Šādi skeneri ir nepieciešami, jo ar tiem var atklāt bīstamas vielas un šķidrumus.

Vai Komisija arī uzskata, ka Nīderlandes valdības lēmums ir attaisnojams, jo pasažieru drošība ir svarīgāka par viņu absolūtām tiesībām uz privātumu?

Kāds ir Komisijas viedoklis par nosacījumiem, ar kuriem ķermeņa skenera lietošana būtu pieņemama? Vai pietiek ar to, ka skenētos ķermeņa attēlus nesaglabās vai nenodos tālāk?

Kādus citus pasākumus Komisija tuvākajā laikā gatavojas veikt, lai nodrošinātu pasažieru drošību, jo īpaši lidojumos uz Amerikas Savienotajām Valstīm? Vai Komisija ir gatava nākamo nedēļu laikā iesniegt noteikumus par ķermeņa skeneriem?

Atbilde

ES nav pieņēmusi nekādus noteikumus par ķermeņa skeneru izmantošanu kā iespējamu metodi pasažieru pārbaudei pirms lidojuma. Juridiski dalībvalstīm ir tiesības izmēģinājuma vai stingrāku drošības pasākumu vajadzībām ieviest ķermeņa skenerus⁽⁴⁶⁾.

Drošību var panākt, tikai ievērojot vairākkārtējas drošības pārbaudes. Ķermeņa skeneru izmantošana to efektivitātes dēļ var būt viens no minētajiem drošības pasākumiem, kamēr tiek ievērotas privātās dzīves, datu un veselības aizsardzības prasības. Aviācijas drošība arī ietilpst plašākā drošības pārbaudes kopumā, jo lidostu drošības pasākumi ir tikai pēdējā aizsardzības iespēja.

Komisija ciešā sadarbībā ar Parlamentu un Padomi apsver nepieciešamību izveidot Eiropas nostāju, kas nodrošinās, ka ķermeņa skeneru ieviešana atbildīs privātās dzīves, datu un veselības aizsardzības prasībām.

Ķermeņa skeneru darbības standartiem jābūt veidotiem tā, lai tie atbilstu prasībām saistībā ar pamattiesībām, kas iekļautas ES tiesību aktos, ietverot datu aizsardzību. Jebkuram pasažieru privātās dzīves traucējumam jābūt samērīgam un labi pamatotam, kas nozīmē rūpīgu izvērtēšanu. Īstenojot pieņemtos pasākumus, jāveic tikai pašas nepieciešamākās darbības, kas atbilst noteiktā apdraudējuma riskam. Noteikumos varētu iekļaut šādas prasības: ierobežotas datu uzglabāšanas iespējas, kas nepieļauj attēla izmantošanu vai atgūšanu pēc pasažiera pārbaudes; maza to ķermeņa daļu izšķirtspēja, kurās nevarētu atrasties bīstami priekšmeti, vai 100 % pārbaude no attāluma, pārbaudāmajai personai pieskaroties vienīgi automatizēti. Iespēja izmantot ķermeņa skenerus lidostās varētu uzlikt par pienākumu izmantot jaunākās pieejamās tehnoloģijas, lai līdz minimumam samazinātu privātās dzīves traucējumu. Turklāt jebkura ķermeņa skeneru darbība būs jāpapildina ar plašu informāciju pasažieriem. Visbeidzot, neviena izmantotā tehnoloģija nedrīkst radīt veselības apdraudējumu. Šajā saistībā jāatzīmē, ka šādas tehnoloģijas pastāv.

Turpmākajās nedēļās un mēnešos Komisija turpinās veikt savus apsvērumus un novērtējumus par iespējamajiem jaunajiem drošības pasākumiem un to atbilstību prasībām saistībā ar pamattiesībām un novērtēs jau pieejamo pasākumu un instrumentu efektivitāti. Tikai pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisija drīkstēs ierosināt ES pasākumus par ķermeņa skeneru izmantošanu.

Tāpēc nepastāv iespēja, ka dažu turpmāko nedēļu laikā Komisija ierosinās tiesību aktus par ķermeņa skeneriem.

*
* *

Jautājums Nr. 38 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0003/10)**Temats: Baltijas jūras stratēģijas turpmāka īstenošana**

Baltijas jūras stratēģija bija viena no ES Zviedrijas prezidentūras galvenajām prioritātēm.

Kā Komisija turpinās īstenot stratēģiju turpmāko triju prezidentūru (Spānijas, Beļģijas un Ungārijas) laikā nākamajos 18 mēnešos?

⁽⁴⁶⁾ Bez juridiska pamata ES tiesībās ķermeņa skeneri nevar aizstāt esošos pārbaudes veidus, ko veic saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem, izņemot ierobežotus izmēģinājuma periodus.

Kādus pasākumus Komisija gatavojas veikt tuvākajā nākotnē un ilgākā termiņā, lai radītu stingru pamatu Baltijas jūras stratēģijas īstenošanai?

Atbilde

Komisija ir apņēmusies sekmīgi turpināt ES stratēģiju attiecībā uz Baltijas jūras reģionu, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm.

Eiropas Savienības Padome — Vispārējo lietu padome — saglabā atbildību par stratēģijas vispārējā politikas virziena nodrošināšanu. Tas saistīts ar ieteikumu sniegšanu, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem dalībvalstīm un ieinteresētajām personām. Citi Padomes sastāvi varēs risināt īpašus jautājumus saistībā ar stratēģiju, un Eiropadomei periodiski tiks sniegta jaunākā informācija par notikumu virzību.

Vispārējo lietu padomes apspriedes sasauks un sagatavos Komisija atbilstoši Komisijas uzraudzības, saskaņošanas un ziņojumu sniegšanas saistībām attiecībā uz minēto stratēģiju. Lai nodrošinātu, ka Komisijas rīcībā ir visa attiecīgā informācija par stratēģijas virzību un attīstību, būs jāizmanto konkrētas struktūras un procedūras, iesaistot dalībvalstis un citas ieinteresētās personas.

Proti, Komisija sasauks visu dalībvalstu augstākā līmeņa ierēdņu augsta līmeņa darba grupu, lai apspriestos par notikumu virzību saistībā ar stratēģiju. Minētā grupa attiecīgā gadījumā varēs pieaicināt papildu dalībniekus gan no galveno ieinteresēto personu vidus, piemēram, starpvaldību organizācijām, gan arī no politikas jomas ministrijām. Grupa apspriedīsies ar Komisiju par regulārā ziņojuma saturu, kas jāsagatavo saistībā ar stratēģiju, un par ieteikumiem veikt jebkādus nepieciešamos pielāgojumus stratēģijai un tās rīcības plānam.

Īstenojot stratēģiju, darbu pamatā veiks 15 prioritārās jomas koordinatori un 80 galvenā projekta vadītāji. Prioritārās jomas koordinatori ir galvenokārt no dalībvalstu ministrijām, turpretim galvenā projekta vadītāji var būt arī no reģioniem, universitātēm, starptautiskajām organizācijām un nevalstiskajām organizācijām (NVO). Viņu uzdevums būs nodrošināt, ka stratēģija pāriet no vārdiem pie darbiem. Komisija sniegs nepieciešamo atbalstu, lai šie galvenie dalībnieki varētu pildīt savus uzdevumus.

Komisija jau 2010. gadā arī organizēs ikgada forumu, lai saglabātu lielo ievērību un notikumu virzību saistībā ar stratēģiju. Forumā iesaistīsies Komisija un citas ES iestādes, dalībvalstis, reģionālās un vietējās iestādes, kā arī starpvaldību un nevalstiskās organizācijas, un paredzēts, ka tas būs pieejams sabiedrībai. Šis pirmais forums ļaus Komisijai pārbaudīt, vai izmantotās struktūras darbojas efektīvi vai arī ir nepieciešami grozījumi.

*
* *

Jautājums Nr. 39 (Georgios Toussas) (H-0006/10)

Temats: Deviņu jūrnieku traģiskā nāve uz kuģa Aegean Wind

Ugunsgrēkā, kas Ziemassvētku dienā izcēlās uz 26 gadus vecā kuģa Aegean Wind, kurš kuģoja zem Grieķijas karoga, traģiski gāja bojā deviņi jūrnieki. Šis jaunākais „nelaimes gadījums uz jūras” papildina tādu gadījumu virkni, kuros dzīvību zaudējuši daudzi, tostarp uz prāmja Express Samina, uz kravas kuģiem Dystos un Iron Antonis, Erica, Prestige utt. Dalībvalstis un ES jūrniecības politiku pieskaņo kuģu īpašnieku prasībām pēc konkurētspējas un peļņas un, neņemot vērā jūrnieku taisnīgās prasības, ļauj, ka kuģo novecojuši, slikti uzturēti kuģi, jūrnieki darbā tiek pakļauti arvien lielākam spiedienam, komandās tiek samazināts locekļu skaits, tiem liekot strādāt nogurdinošas 16–18 stundu darba dienas, kas cilvēka dzīvības aizsardzībai uz jūras rada katastrofālas sekas.

Vai Komisija ir informēta par kuģa Aegean Wind atbilstību drošības pamatprasībām, kas būtu varējusi novērst jūrnieku bojāeju, par to, vai kuģis bija aprīkots ar vajadzīgajām ugunsdrošības un ugunsdzēsības sistēmām un vai tās darbojās normāli? Vai ir pieejama EMSA informācija un vērtējums par jūrnieku nāves cēloņiem?

Atbilde

Ģenerālkravas jūras kuģis Aegean Wind aizdegās Karību jūrā pie Venecuēlas krastiem 2009. gada 25. decembrī, nogalinot deviņus un ievainojot piecus no 24 kuģa apkalpes locekļiem. Komisija pauž nožēlu par jūrnieku bojāeju un ievainojumiem un izsaka pateicību Venecuēlas iestādēm jo īpaši par palīdzību, kas sniegta ievainotajiem kuģa apkalpes locekļiem.

Tā kā negadījuma izmeklēšana pašlaik norisinās Grieķijas iestāžu vadībā, Komisija par negadījuma cēloņiem nevar sniegt nekādus paziņojumus. Tomēr pēdējā īpašajā apskatē 2007. gadā bija izsniegtas visas klasifikācijas apliecības, un to derīguma termiņš pēc nesenā 2009. gada jūnija apstiprinājuma bija 2012. gads. Tāpat

2009. gada jūnijā uz kuģa tika veiktas konvencionālo apliecību pārbaudes, apstiprinot visu konvencionālo apliecību derīgumu saskaņā ar SOLAS (cilvēku dzīvības aizsardzība uz jūras) un MARPOL (piesārņojuma novēršana no kuģiem) konvencijas prasībām. Visbeidzot, kuģim 2008. gada martā bija izsniegts jauns drošības vadības sertifikāts, kura oficiālais derīguma termiņš ir pieci gadi. Turklāt jāatzīmē, ka kuģi regulāri pārbaudīja ostas valstis un tas vismaz pēdējo 10 gadu laikā nekad nebija aizturēts. Pēdējā pārbaudē, ko Teksasā 2009. gada 14. oktobrī veica ASV krasta apsardze, netika konstatēti nekādi trūkumi.

Pašlaik dalībvalstīm saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem ir pienākums izmeklēt negadījumus, ja no tiem var gūt pieredzi. Negadījums, ko minējis godājamais deputāts, ir jāuzskata par ļoti nopietnu nelaimes gadījumu atbilstoši 3. panta noteikumiem Direktīvā 2009/18/EK⁽⁴⁷⁾, ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē, kas ir daļa no trešās kuģošanas drošības paketes. Attiecībā uz šādiem negadījumiem direktīva paredz, ka dalībvalstu pienākums ir organizēt drošības izmeklēšanu, ko veic neatkarīga organizācija, lai konstatētu negadījuma cēloņus un noteiktu pasākumus līdzīgu gadījumu novēršanai nākotnē. Dalībvalstij attiecīgais ziņojums būs jāpublicē viena gada laikā. Minētās direktīvas transponēšanas periods beidzas 2011. gada 17. jūnijā. Kamēr Eiropas Jūras drošības aģentūrai (EMSA) nav nekādas lomas jūras negadījumu izmeklēšanā, EMSA apkopo dalībvalstu un komercavotu sniegto informāciju par negadījumiem uz jūras. Pēc Direktīvas 2009/18/EK transponēšanas dalībvalstīm par visiem negadījumiem un starpgadījumiem uz jūras būs jāziņo, izmantojot EMSA vadīto Eiropas Jūras negadījumu informācijas platformu (EMCIP).

Attiecībā uz darba laiku uz kuģiem Komisija vēlas atzīmēt, ka Direktīvā 1999/63/EK⁽⁴⁸⁾ par jūrnieku darba laika organizēšanu noteikts gan maksimālais darba laiks — četrpadsmit stundas ik 24 stundu laikposmā un 72 stundas ik septiņu dienu laikposmā —, gan minimālais atpūtas laiks — desmit stundas ik 24 stundu laikposmā un 77 stundas ik septiņu dienu laikposmā.

*
* *

Jautājums Nr. 40 (Charalampos Angourakis) (H-0007/10)

Temats: Demokrātiskās sabiedrības partijas (DTP) biedru vajāšana

Divas dienas pēc tam, kad Eiropas Savienība bija apsveikusi Turcijas valdību ar panākumiem, kas gūti ceļā uz valsts demokratizāciju un risinot ar kurdu kopienas saistītas problēmas, Turcijas Konstitucionālā tiesa nolēma pasludināt Demokrātiskās sabiedrības partiju (DTP) ārpus likuma. Turklāt 37 partijas biedriem tiesa atņēma politiskās tiesības, bet partijas priekšsēdētājam Ahmet Turk un Aysel Tugluk atņēma arī parlamenta locekļa statusu. Saskaņā ar Diarbakiras (Diyarbakir) mēra apgalvojumu, pēc Turcijas iestāžu veiktas saskaņotas operācijas arestēts un aizturēts ir 81 partijas biedrs, tostarp deviņi demokrātiski ievēlēti mēri.

Vai Komisija nosoda šādu uz teroru un politiskas darbības ierobežošanu vērstu rīcību, kas ir acīmredzams Turcijas pilsoņu demokrātisko pamattiesību pārkāpums?

Atbilde

Komisija ir paudusi nopietnas bažas par tādiem neseniem notikumiem kā teroristu uzbrukumus dienviņdaustros, Demokrātiskās sabiedrības partijas (DTP) darbības pārtraukšanu un minētās partijas biedru, kā arī mēru arests. Komisija uzskata, ka šāda notikumu attīstība nerada pareizos apstākļus, lai efektīvi īstenotu demokratizācijas procesu, ko Turcijas valdība uzsāka 2009. gada vasarā.

Turcijas dienviņdaustros nepieciešams miers, demokrātija un stabilitāte, kas var veicināt ekonomisko, sociālo un kultūras attīstību. Demokratizācijas procesa mērķis ir demokrātijas un dzīves standartu paaugstināšana attiecībā uz visiem Turcijas iedzīvotājiem. Tas pēc gadu desmitiem ilgušās vardarbības raisījis cerības, ka kurdu jautājumu var atrisināt dialoga ceļā un saskaņā ar Turcijas demokrātisko iestāžu regulējumu. Šīs iniciatīvas panākumi prasa visu politisko partiju un visu sabiedrības daļu iesaistīšanos un atbalstu.

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/18/EK, ar ko nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un groza Padomes Direktīvu 1999/35/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/59/EK, OV L 131, 28.5.2009.

⁽⁴⁸⁾ Padomes 1999. gada 21. jūnija Direktīva 1999/63/EK attiecībā uz Nolikumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF) — pielikums „Eiropas nolikums par jūrnieku darba laika organizēšanu”, OV L 167, 2.7.1999.

Vienlaikus Komisija asi nosoda terorismu. Komisija arī aicina visas iesaistītās puses rīkoties tāpat un darboties atbilstoši Turcijas demokrātisko iestāžu regulējumam, lai uzlabotu visu Turcijas iedzīvotāju tiesības un brīvības neatkarīgi no to etniskās, valodas, reliģiskās vai kultūras piederības.

Komisija turpinās cieši novērot situāciju, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas attiecīgajiem noteikumiem, Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un Eiropas Padomes Venēcijas komisijas ieteikumiem par Turcijas tiesisko pamatu un praksi attiecībā uz politisko partiju darbības izbeigšanu. Šajā saistībā Komisija atkārto, ka Turcijas tiesību akti par politiskajām partijām ir jāaskaņo ar Eiropas standartiem.

*

* *